

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De proprietatibus rerum

Bartholomaeus <Anglicus>

[Lyon], 21. Nov. 1482

De partibus humani corporis. Liber Quintus

[urn:nbn:de:bsz:31-326878](#)

De partibus humani corporis.

Liber Quintus.

Actis de

*pprietary humo
rum restat aliqua di
cere de dispositione
membrorum que ex p
dictis humoribus
componuntur. Et
primo de propriet
atibus eorum in genere deinde de singulis i
specie dicendum est aliquid.*

*N*am ut dicit auicen. membra sunt
corpa ex prima humorum commixtione
prepara. vel ut dicit sup iob. Membra
sunt firma pars et solida animalis ex simili
bus vel dissimilibus composita ad aliquod spe
ciale officium deputata. qd hoc quod dicitur firma ps
differt membrorum a parte que non est firma. ut est
spus. qd hoc autem ex similibus et dissimilibus
composita/ insinuat membrorum dupler differ
entia. s. simplicium sive cōsimilium et compo
nitur sive officialium. Nam cōsimilia membra
dicuntur et simplicia quoniam partes eiusdem naturae
resunt cum toto. ut quelibet pars sanguinis est san
guis. et sic de aliis. et membra. s. simpli
cia organicas et officialibus membris naturaliter
sunt priora. ut puta ea cōponentia. sicut principi
um cōponens est cōpositio primi. Organica
sive officialia membra dicuntur ex cōsimilibus
generata et statuta que ad cōpletionem sensus
et motus sunt anime instrumenta. ut manus/pes
oculis/ et cōsimilia. fuit enim necessarium quod
in qualitate et quantitate essent diversa ut actio animi
cōpleretur. natura enim fecit corporis instru
menta virtutem anime cognitivam. virtutes enim
siquidem anime sunt diverse. et ideo membrorum
diversitates sunt necessarie. ut patet in manibz
in quibus sunt multi digiti et in quantitate et in
qualitate diversi ut per eos possint magna sicut
et minima res. cum igitur triplex anime ac
tio. s. animalis/naturalis / et spiritualis sive membra
istis operationibus anime necessaria. unde mem
bra animalia virtutem sequentia dicuntur anima
ta que fuerit necessaria ad sensum formanduz
et motu voluntariu in oibus animalibus sicut
cerebrum/nerui/oculi/ et alia instrumenta sensuum
membra vero virtutem vitali obedientia dicuntur
spiritualia vitalia que facta sunt propter anhelitus
et vitalis spiritus attractionem/ et caloris mitiga
tionem/ et vite preservationem. ut cor/pulmo/ et

*hmoi. Membra autem virtuti naturali deservien
tia dicuntur naturalia. ut nutritiva. quorum que
dam sunt nutritiva que. s. cibum in memb: op
substantia transmutatur sicut stomachus/epat/
et hmoi. quedam vero sunt generativa ad coher
eationem speciei ut s. specificare generalia et
individuarent specificata. cum enim omnia indi
vicia cōsumantur necesse est ut per vim generati
viam ne penitus pereant reparantur et sicut esse
specificato salutis. Habet autem membra si
bi quedam alia deferentia t ipsa adiuuativa
mutuo enim membra sibi mutuas subministrantur.
Porum enim membrorum subservientia utilitas est
multiplex. s. preparatoria/purgatoria/ defenso
ria/deportatoria. Prima itaqz sunt preparato
ria. sicut organa sensuum deferentia cerebro/cor
di/pulmoni/epati/stomacho et cetera instrumen
ta obabilita. Secunda sunt deportatoria. sicut
sunt nervi que suscipiunt spiritum animalem a cerebro
et deferunt ad singula membra ad motum et se
sum faciendum. similiter arterie deferunt cordi
et vene epatis. nam spiritus suscipiunt arterie a cordi
de et deferunt ad pulsum faciendum et vene sa
guinem ab epate ad corpus nutrientium. Terti
a sunt purgatoria. s. illa que superflua expellunt
et nociva. sicut foramina narium in capite et me
atus qdque cor emittit superfluam fumositatem
pulmori ut emittat. Similiter assis felis et
splen purgant epata superfluitabz colericis et
melancolicis. sicut renes mitigant ab aqua
sis. Quarta sunt defensoria. sicut duo panniculi
cum traneo defendunt cerebrum a nociuitate
et lesione. et dicuntur phisios dura mater et pia
mater. Similiter et ossa pectoris defendunt cor. et
laceri et tenetudines. constantia defendunt
epat. Inter membra vero spiritualia cor est principi
palissimum/ qd totius vite animalis est principium
et caloris naturalis fundamentum. cuius adiu
vantia sunt pulmo/panniculi/laceri/ et arterie
quorum motu aer ad cordis refrigerationem at
trahitur et fumosus calor superfluus ab ipso re
mouetur. cuius defensiva interius sunt sui pa
nici. Diaphragma et hmoi membrorum naturali
um et nutritiorum principale est epat in quo san
guis digeritur unde corpus rotum nutritur. cuius
viciaria ministerio sibi membra deputantur. Ex pre
dictis patet qd quedam sunt membrorum principia/ et
radicalia fundamenta. Quedam vero sunt of
ficialia que influentiam virtutis recipiunt a p
dictis et ad cōseruationem animalis sibi uniu
cem administrantur. Quedam vero sunt similia que
a constat. vocant omiōmera. s. simplicia. et hoc
ab omni qd est ynu et meros quod est pars qd*

*membris diversis ut
diversis animis institutos*

Trix animis actio

De partibus hūa.corpo.

Vnius generis sunt cū suis partibꝫ quo ad sensum. qꝫ quelibet pars visibilis carnis est caro. & quelibet pinguedinis est pinguedo & siede alijs. Recollige igit expeditius qꝫ mēbra naturae artificio ordinata sunt corporis aīam pfectua. sunt enā influentia & virtutis ab aīma receptiua. Item quadā mirabilē pportuōe hamo uita piser sunt coiuincta. nāz minorā maioribꝫ & maiorā minoribꝫ neruis ut alij ligamenis piter coaptantur. Item sibi mutuo sunt ad ministrantia & suarum virtutū & operationum mutuo cōmunicantia. nāz supiora inferiorebꝫ administrant influentiā & gubernationem. in feriore superioribꝫ suppōrationes. media ve ro virtusqꝫ impendit copulant & cooptantur. oculi enim inferiora mēbra dirigunt & rectificat pedes vero & tura pondus aliorum sustentat & supportant. sed manus & brachia utraqꝫ adiuvant & defensant. Item mēbra qđiu reguntur ab aīma sana pmanent ad cōpletione sue actionis & pfectionem corporis sunt utilia. sed priuata a regime spirituū residuo corporis sunt eius. Item mēbra pure impuritate complectionis ad obedienduz acuoi spūs sunt habiliōra. vnde dicit aristo. li. xvi. qꝫ caput ideo est pue camis & etiam pinguedinis propter meliorē sensum & intellectum. et hoc ideo est qꝫ spūs ī nenuis sensibilibus p camis grossiciem in suo transitu nimis impeditur. Item tanta ē connexio inter mēbra ppter mutuam ad inuicem colligantia sibi mutuo cōpatiuntur. vnde mēbrum min⁹ cōpatiens cōdolent amplius patienti. & ideo si vnius mēbrum lesum fuent ad locū doloris effluūt humores aliorū mēbroꝫ sicut dicit aristo. Dolor membra maior supueniens dolorem alterius mētri denigrat & ei⁹ di minimū sensibilitatem. vt patet in freneticis quibus si fortiter cura ac brachia cōstringant dolor capitis diminuit. qꝫ ad cōstrictum mēbrum confluūt spūs & humores ex quo superius caput alleuiatur. Item mēbra quanto sunt nobiliores substantia & cōpositionis tanto vehementius sentunt & titius molestiam cuiuslibet lesio nis. vt patet in oculo qui grauius leditur puluere modico qꝫ manus vel pes magno vulnere. & hoc accidit ppter oculi nobilitatem. qꝫ in eo spūs sensibilis amplius dominatur. vnde lesio quātumcūqꝫ modica in iuncturis mēbrorum in sensibilibus neruis maxime est nocua. qꝫ per impedimentū talium mēbrorum potis sene & citissime impedīt virtus sensibilis & motuā & dissoluitur totius corporis harmonia.

Item in membrorū pereanone et errore natu realiquando accidit qꝫ mēbra sunt superflua &

monstruosa. sicut dicimur in libro animaliū. vñqꝫ qꝫ sepe sunt visa animalia habentia unum corpus & multa capita. sicut apparuit serpēs vñbabens duo capita. nec boenirum nisi qꝫ ramum qꝫ vnum ouum aliquando haberet duo vñtella que rāmen ad inuicem vna tela sunt disticta. & hoc accidit ppter concussum duorum spermatum que diverso tempore rāmen ppter quo mutuo se contingunt. Et dicit idem qꝫ et tali uno accidentem membrū monstruosum. sicut pull⁹ habens vnum corpus & vnum capit & quatuor pedes & quatuor alas habere visus est. Et secundum aristo. ibidem. hic erit monstruosus maxime habet locum in ouibus & capris & in animalibus filiorum multoqꝫ. Et ideo dicit qꝫ visus est caper habens in cruribus cornua in antiquis temporibus. Ista autē monstruositas in membris superfluis generaliter accidit ex superfluitate materie & defectu virtutis informative & dicit idem in eodem. vnde debemus estimare qꝫ ista monstruositas in mēbris accidit ex materia. quādo vero fortis est virtus operativa & materia est modica vel occasione aliqua diminuta & tunc quidem contingit multa apparere membra. sed in omnibus in cōplēta. qꝫ virtus ppter defectum materie cōplerē nō potest qđit tendit. sicut dicit idem. virtus operativa forte operans nihil operatur sine materia perfecte vel complete. Aug⁹. autem recitat de ciui. dei lib. vii. c. viii. Non aēphales homines esse monstruosos canina capita habentes & vocis locutatis emittentes. Alios autem dicit esse sūcēnūce oculos habentes in bumeris. Narrat ī super idem qꝫ temporibus suis natus est puer qui in superioribus membris erat duplex & in inferioribus simplex. nam duo erant capita & duo pectora & quatuor manus. venter autem unus & pedes duo & multa talia recitat ibi aucti. in quibus omib⁹ error nature designatur. Item inter ipsa membra quo ad dignitatem & ordinem magna differētia est. Nam quedam sunt tribuentia ex se & aliunde non suscipientia. sicut cor quod nibil ab alijs suscipit secundum aristo. et tamen alijs vitam & motum distribuit & diffundit. Et sunt quedam que sūcēnūce suscipientia & suscipientia. sicut epas & cerebū suscipiunt vigorem a corde & sunt principia vñtū qꝫ alijs administrat mēbris. Sunt enā membra nec tribuentia nec suscipientia sed sūcēnūce propria virtute secunduz opinionez mediorum. sicut sunt membra consimilia. & sunt membra suscipientia et non tribuentia. Sicut sunt membra instrumentalia que recipiunt a cōrbo virtutem sensitivā vel motuā & qđqꝫ

Vñqꝫ ēat monstruosit⁹

utiusq; sed susceptam virtutem ad alia membra quantum est de se vltius non diffundunt. qz oculus non poterit suam virtutez quam recipit a cerebro dare pedibus vel manib; vel alicui membro/ vel auris audiuvā/ sic de alijs. et tamen ista membra corporis marime sunt necessaria. qz per officia sibi appropriata sunt omnium aliorum membrorum corporis regitua nisi forsan in suis actionib; fuerint casu aliquo impedita/sicut quādo lesa sunt vel corrupta. Vocant ppterum habent omnia membra officialia. vt p principalibus membris periculo exponantur/ ut est videre. qz manus p defensione capitis vel cordis sine omni deliberatione naturaliter se opponit. Item membrum bene sanum etiā membro infirmo subuenit/ et materiam morbi ad se attrahendo purgare vel alleviare membrū morbidum consuevit. unde membrum sanum pro non sano sepius lesum fuit. Membrum vero sanguinidum fuerit aut mortuum/ sibi immo toti corpori est nociuū et ideo nō restat nisi ut absca datur ne corruptum ant destruat corpus totum. Et hec de membris in generali nūc sufficiant.

Et inter membra principalia hominis primo a proprietatis capitis inchoandum est. Est autem caput prima pars et principalis hominis inter omnia membra corporis exteriora quo ad situm et officium optimens principatum. Est autem caput capiendo dictum (ut dicit Isido. li. x. c. ii.) eo quod omnes sensus et nervi inde in eum capiantur. qz et eo quod omnis vigendi et sentiendi ratio oriatur. In capite vero omnes sensus apparent. unde et ipsius anime que cōsult corpori quodāmodo plonam gent. Isido. Et igit caput sedes sensuum principium et origo omnium sensuum organicorum aialis virtus ppter dominiculum diffundens et transmittens ad omnia membra inferiora sensus et motum/babens septem foramina que sunt sensuum instrumenta et hec secundum aliquos septem planetarū orbitas correspondunt. Caput itaq dignissimum est et nobilius omnibus membris qz regimen est et gubernaculum totius corporis influens et perfectionem virtutis ad suas pagendas sensibiles actiones. et ideo a natura caput suum habet corporis summum ut regat ordinet et disponat omnia que secundum nature ordinē sunt sub ipso. (si eut enim dicit haly. sup tegni galie.) Dispositio capitis totius scitur ex membris. scilicet ex quantitate eius et figura. et quod est ex ipso et ex capillis. Nam caput debet esse medium et mediocre inter magnum et parvum et ad alia membra in quanti

tate proportionatum. Caput enim si fuerit nimis parvum est illaudabile. Signat enim defectum materialiter et debilitatem virtutis informative. simili ter si fuerit nimis magnum non est laudabile. nam ex defectu virtutis operative et superfluitate materialiter hoc predictum. ut dicit haly. Item figura capitis est rotunda et hoc ppter passibilitatis et lesionis motionem et ppter receptionem medullae cerebri ampliori. Est autem caput ali quantumulum oblongum et circa tempora aliquantulum planum. nam perfectio boni capitis quod in rotunditate disponitur ad similitudinem globi terreni inter manus vel ligna duo complicitaliter enim globus est rotundus et tantum aliquantulum in vitro latere erit planus. In parte enim anteriori aliquantulum est acutum et elevatum et hoc ad retinendum ventriculum cerebri in prona capitis ex qua procedunt nervi quinque sensantes. Similiter modo parum acutum et parte posteriori ppter receptionem ventriculi in pupilli ex quo procedunt medulle/spondiles nervi motum facientes voluntarium. Item signum bonitatis capitis est quādo perfecte dispositio sunt illa que ex ipso sunt et sibi immensius coniunguntur. ut si collum fuerit forte et mediocriter grossum et omnes nervi fortes et magni sunt et boni motus. Similiter ex capillis de capite precedentibus cognoscuntur capiti. Nam secundum eorum qualitatem et quantitatem ac velocitatem crescendi siue tarditatem de completione capitis et interiori eius dispositio indicatur. nam capilli multum spissi et crassi citu conscientes calorem signant capitis et humorum et coquus (sicut dicitur inferius de capillis.) Capilli enim bene dispositi quod diu adberent capiti ipsum custodiunt/decorant et defendunt. ab lati vero a capite et precisi ipsum turpe reddunt ut patet in allospida et in decaluans. Item caput ex multis ossibus constituitur. et hoc ppter cerebri defensionem. Nam substantia cerebri tenebra est et mollis et ideo de facilis libetetur nisi per interpretationem carnis et aliorum ossium a lesione extrinseca tueretur. Item caput aliquid habet de carnositate et hoc fuit necesse ad temperamentum ossium et nervorum ne forte frigiditas nimis ossium teneris in cerebri occasionaliter ledatur. caput tamen in sua compositione parvus habet carnositatis et pinguedinis respectu alterorum membrorum. et hoc ppter sensus vivacitatem et suauitatem intellectus. Aristoteles libro duodecimo. Item caput quamvis in partum suum dispositio multa videat habere dunciam et possit in ossibus multum in interioribus de molle et medulla. qz molle et ipsius cerebri ossa

De partibus hūa.corpo.

capitis inclusi/tota corporis machina interrogatur
Item caput ex sua compositione prima multā est'neruosum. & hoc fuit necesse ppter ossū dissumilium cōnūctiōne. & enā ppter sensus & voluntarij motus operationem. Nam p' neruum mediū anima motu & sensum in corpe operatur & sine neruo descendente a capite membrū mēbro nullatenus copulatur. immo si impediāt virtus effluens a capite p' neruorum vitium & corruptelam totius corporis dissoluit vniuersas & compago. Item caput totius corporis ē caminus sive tecum / sive copeculum. & ideo multarum fumositatū ascendentium de toto corpe ē in se receptu. Fecit itaq' natura totā substantiam capitū porosam occulte & manifeste. occulte / utq' occultos poros occulte fumositatum supfluantes evanescerent. manifeste ve p' emunctozia & foramina manifesta grossiora ne caput lederent / pungarentur. Item sunt alii que capitū p'partes quendam nature defēctum representantes. sicut patet in capitib' mōstruosis. Dicit enim aristote. lib. iii. q' aliquando contingit vnum esse cor in animali. & tamē apparent duo esse capita vel plura membra & eō verso. Aliquando videntur esse plura capita & alia membra. & tamen ibi nō est nisi vnu cor. sed hoc totum monstrosū est. & hoc non accidit nisi errore nature vel ex supflua materia vel ex virtute defecūta (sicut p'bat an. li. xvij.) vbi dicitur. **T**alis monstruositas talis nō est nisi in materia. & sequitur. **T**alis monstruositas inueniuntur in animalibus generantibus multos filios sed in mulieribus raro nisi in mulieribus egipci que multos parvūt filios plusq' in aliis regionibus / vel q' alienis regionum mulieres nisi vbi alie mulieres egipciacis sunt similes. Item caput cuius sit radix totius corporis et omnium corporalium virtutum primum principale fundamentum ipso bene disposito erubene ordinato omnia que sibi subsunt in meliori consistentiā disponuntur. et ipso versuice corrupto et corruptōnis synchromata paciente omnia inferiora corporis membra necessario parvūntur. Patetur tamen aliquando et causa intinseca. sicut ex illis passionibus q' nascitur ex ipso cerebro et ad unicus eius ut patet in cephalias freneticas / epilepsias et buiūs modi. Aliquando vno capitur ex cā extinseca. sicut ex aeris calidi et frigidi sive alias distemporeti immutatione / sive qualicunq' alia ratione. Item quandoq' ex aliorum mebrorum colligantia et associatiōne. ut pars. Nam et stomacho corruptis humoribus replete fumositates resolute ratione viabilitatis cerebri penunt et concus-

uitates siquas iueniunt vacuas replētes pelliculas cerebri compūnit vel distendūt. et sic puniendo cerebri pelliculas dolores inficiunt et inducunt. Item idem accidit et nimia inanitione et abstinenzia. ut patet in nimis astrenib' et vigilantib' q' v'rdicit galie. **L**ogia vigilia generat dolorem capitū. **T**Item idem patet et nimia repletione. sicut accidit ebriosia qui ex nino et superfluo fumo a vino resoluto cerebri perente et pungente maximas infer capiti passiones. Dicit etiam constat. q' omnis dolor capitis qui est et stomacho alluitur quādo stomachus extinxatur. augmentatur autem quādo stomacho replete cibis in malas qualitates immitatur. **T**Item sicut dicit aristote. li. iii. Natura ordinavit in capite sensus et instrumenta sensuum secundum eorum dignitatem et secundū animalis necessitatē et ideo posuit oculos in anteriori parte capitū et superiori / q' animal debet videre q' est anterius. et q' sensus visus ceteris subtilior ē nobilior. **O**rgana autē auditus posuit natura ī medio capitū rotunda / q' auditus audit non recte sed circaquaq'. **S**ensu vero olfactus posuit natura post oculos quasi medium inter visum et gustum. Nam ille sensus visu ē grossior. gustu vero subtilior. Ultimo vero ponit lingua que est instrumentū gustus et tactus quorum operatio est circa substantias magis grossam. vnde sensibus sic ordinatis caput est perfectum et totius corporis perfectio et ornamentum (et sicut dicit aristote. ibidem. non fuerunt ita bene posita instrumenta sensuum in capitibus quadrupedū et brutorū. quoniam aunciale talū animalium sunt in parte supenorē capitū. et apparent ita / quod tale animal nō est rectū neq' erectū corporis / sed ad terrā deditur. Deutiat etiā quādoq' natura et erat in quibusdā monstruosis hominibus / qui totum habent faciem sive caninā (venarē solitus. Similiter erat natura in quibusdam animilibus monstruosis. sicut patet in lamia / que secundū glo. super terrenū. caput virgineū habet et corpus beluīnū. et dicitur q' quandoq' lamie possunt aliquem hominem cōprehendere p' id mulierē facie blandiūt / et secū corie compellunt usq' ad defecū. et quando vterius eam libidini non potest sanissimacere. ipsum dilaniāt mortibus interficiunt et manducant.

Cerebrum (ut dicit constat. in parteg. li. ii. c. xv) ē corpus albū et sive sanguine de spiritu et medulla habens multum in cellulis tibus

Cerebrū 3: 43 90
nuntius

est distinctum / nemo iū totū corporis est principium. inter duas pelliculas. s. piām matrem & duram est cōtentum / in summitate capitis tanq̄ in excellentiori loco corporis collatum. **H**ic autē cerebrū naturaliter albū / vt si militudinis cuiuslibet coloris esset facile suscep̄tū. haberet multū de spiritu / ut multis in eo esset motus. haberet etiam multū de medulla & caloris acumen generatum et motu temperatur. parum vero haberet de sanguine ne ei⁹ coloris inficeretur / & sic omne apprehēsum rubet videretur. ideo etiam sine sanguine humidum ut cito in naturaz sentiendi mutaretur / vt dicit constat.) **E**t inbus autē cellulis est distinctum q̄ cerebrū nes habet cōcavitas / que ventricula phisicia nūcupantur. in anteriori cellula siue ventriculo formatur imaginatio. in media ratio. in posteriori memoria & recordatio. **N**ognominatur pars anterior. p̄a. posterior vero pars puppis vocatur. puppis minor est / q̄ pauci nervi ab ea procedunt. & est puppis dura & nervi motu motu facilis patiātur. frigida etiam est & secca. parum habet de spiritu & medulla. frigida / vt in ea melius fieret retentio. parus habuit de spū. vt fieret quietis genere ratio. parum habuit de medulla respectu anterioris / vt esset mediocriter dura / & sic forme im pressio in ea diutius teneretur. **P**rora vero. s. pars anterior est maior / mollior / calidior / & liquidior. maior / vt nervi sensibiles ab eo p̄cederent. mollior / vt sensibiles nervi ad suscep̄tionem sensus failius disponantur. calidior ut ad susceptionem forme imaginative aptior redderet. liquidior / & humidior / parū / vt nervi sensibiles facilis moueretur. **C**ellula vero inter p̄am & puppim media calida est & humida plus ceteri habens de spū & medulla. de spiritu plus / vt perfectior fieret in ea rationem discrecio sicut in alijs membris sit p̄ digestionem puri ab impuro separatio. multum habuit de spiritu / vt multis fieret motus. & multum de medulla ut tempore arerit motus aīme vel sic melius discer neret cōcepta. **I**n istis inbus cellulis sunt tres operationes principales. q̄ in prima forma a sensibus apprehensa in fantasia siue imaginatione recolligitur / deinde ad medianam transmissa discernitur / post. tanquam iudiciorum rationis ad ventriculum / puppis transmittitur & memoria commendatur. **F**uit autem cerebrū rotundum ut capacious sit spiritu⁹ / & ne facile patiat. **A**d defensionem autem cerebrū fuerunt necessarii duo pannī qui vacantur in aīne cerebrū unus est grossus / scilicet dura mater. hic canco supponitur / sed in medio cerebro ingrossatur.

& ad maiorem fortitudinem solidatur. non tamen immediate cum carne coiungitur / immo potius suspeditur & hoc & atq̄ illū circa cerebrū substantia dilata fecit dura mater fuit necessaria / ut piām matrē que ea tenerior est / a duritate canis defensaret / & vt venas & arterias cerebrī colligaret. et etiā si qua essent ibi spacia vacua simpleret. **S**econdus panniculus dicitur piā mater / q̄ dure mari supponitur / que mollior ē dura matre unde substantia cerebrī circuoluit / & predictas cellulas ab inuitem separat & discernit nec superfluit piā mater. quia cerebrī vterius venas reccolligit. cerebrū etiam ne sua liquiditate diffliuat / coadiuando custodit. cerebrū etiam cooperiens & amplectens ipsū a dura matre defendit / insuper p̄ venas quas haberet cerebrū numerit & p̄ arterias quas continet / spiritus ei transfundit. **C**erebrū est etiam membrum mouens & regens omnia membra corporis interioris singulis sensum laetans atq̄ motu quo impedito omnia in corpore impediuntur / & bene se habente omnia que sunt in corpe / melius disponuntur. **H**abet autē cerebrū hoc p̄primum p̄ sentit. & sequitur motum lune. qua crescente medulla cerebrī crescit. qua deficiente diminuitur in substantia & virtute. Nam tūc in scipsum se contrahit & alij spiritui ita libere non obedit. & hoc patet in lunaticis & in epilepticis qui in noui lumen & plenilunio potissime molestari. **E**t hoc est qd̄ dicit arist. li. iii. **C**erebrū (inquit) qui nimis exsiccatur vel bumectatur. nō faciet suum opus / sed infrigidat corpus & liquefacit ipsū spm. & ideo accidunt infirmitates & amissio intellectus & tandem mors. **I**tem animalia nimis magnum cerebrū habentia sunt multos somni. & hoc forsitan dicit ppter bumiditatem multam que inde resoluta in fumum opulentem meatus cerebrū includi somnum. **I**tem arist. ibidem. **C**erebrū non habet in se vel ex se sensum tactus sicut nec sanguis / nec aliae supfluitates aīales. & non est in corporibus omnīa aīlia nec ad saluandū naturam. & qd̄ minū ē cerebrū oībus corporis partibus sensum primit / & tamen de se & in seīmī sentit. **I**tem ibi dicit sentit idem. **O**mne animal habens sanguinem & solum / haberet cerebrū vel aliquod membrum conueniens loco eius. sicut animal multiplex. & sic simile. & quāvis sit in omni animali sanguinem habente. his bilamen sanguinis continet in substantia medulle sue / sicut dicit arist. in tertio libro.) **I**tem arist. libro de animo sexto. cerebrū est frigidum substantiale & humidū & ideo fonte caloris animalis sciaret cordi est oppositū / ut scilicet bumectetur;

¶ De partibus hūa.corpo.

et temperatur superfluitas caloris et siccitatis arte
naturam ex quibus rethe cerebri est contexta. nam
ex corde procedunt arterie (sicut dicit haly). Ex quibus
ponitur rethe mirabile in quo quasi invol
uitur cerebrum et in illo retbi digerentur anima
lis et per ipsum spiritum fit penetratio virtutum cere
bris ad alia membra. et ideo ut dicit ar. ibidem
cerebrum est primum membrum in creatōne anima
lis post creationem cordis. Galie tamen dicit
cerebrum bene complexionatum debet esse in
quatuor qualitatibus temperatum. sed si sit ibi
dicit haly. complexio cerebra naturalis magis
est frigidus et humida quam sit calida sine sicca quod
fuit necesse ad infrigidationem predictae rethis
et ad mitigationem caloris accidentalis cerebri
qui accidit ex assidueitate sui monos. Item ar.
li. xv. homo inter omnia animalia sue quantitas ma
ximū habet cerebrum. quod cor maximū est calor
unde ppter caloris diuum et bonitatem comple
tionis est homo boni intellectus et intelligen
tior animalibus. Et nō possunt infantes
longo tempore caput portare rectum ppter cerebri ma
gnitudinem et ponderositatem donec a calore cor
dis medianus arterias a suo pondere alleue
tur. Hona vero cerebri dispositio sicut et mala p
suas cognoscit actiones. Nam si fuerit substa
tia cerebri mollis dara ac guia de facilis recipit
formam impressiones et sigillationes. unde p
pter velocitatem sigillationis formam respicit
babes eam bone et velocias discipline. quando
quod vero ecouerso est non mollis vel est turbida/
efficiat habens ea durius et tardius recipit im
pressiones vel impressiones. sed tamen cum recepte fu
erint receperas diu seruat quod est signum siccitatis
sicut fluitabilitas et labilitas est signum humiditatis.
ut dicit haly. et sic de alijs qualitatibꝫ in
telligendū est. verbi gratia. Si vero fient quod
sollicitus consuetudinaliter mobilis instabilis
audar iracundus calidum cerebrum videat talis
babere. ecouerso sebabens frigiditatem preten
dit. Si vero fuerit piger obliuiosus somnolē
tus humidū nimis designat et ecouerso. si fore
rit multus vigil et memoria tenet de ignis siccis
si vero excedens fuenti cum caliditate humiditas
multe sunt superfluitates et multe accidit capiti
infumitates. Nocet autem calida et humida et po
tissimum mendionalis aer et pferit septemonalis
ad somnium. nec pot longo tempore vigilare. et quod
dormit accidit ei subiectus id est quies falsa. visu
habent torpidū et sensus non duros. Si vero
excesserit cum caliditate siccitas peiora accidunt
sinthomata. nisi quod et superfluitates non gene
rantur sensus. Siquidem sensus habent tales
sunt duros et superfluitatibus mundos. sed

plus vigilant quam alii homines et sunt a iōsi vanis
qui et instabiles et cito accidit talibus calicibus
post adolescentiam quāvis in eis precesserint
multi eritis. Similiter si excesserit frigiditas
cum siccitate solent tales habere claros sensus
et mundos meas a superfluis inveniuntur et
omnino sine infumitate. sed quādo prenditur
etas de leui causa debilitantur et velocius sene
cius festinat et apparet cito in capite. quod eis ad
uenit cito canit. et si fortior fuerit siccitas quam
frigiditas cum canicie efficiuntur calui. Si vero for
tior fuerit frigiditas cum humiditate accidit
profunditas somni et sensus eius sunt mali et
superfluitates multe. et si intendatur frigus aut
humiditas patientis incidit in apoplexiā. vel
in paralysim vel in mortem et non accidit ha
benti hanc dispositionem caluiciū. ut dicitur g̃
lie. in tegni et in cōmen. dicit idem haly. Et
de proprietatibus capitū et cerebri dicta suffi
cientia.

Ocularia est arteria pars canalis ab
ostibus caluis sicut dicta ppter capil
lorum deflectionem et nerva cu p
vinciatur. vnde dicit Isido. li. xii. c. ii. Sicut ver
ter diaclisis pars capitis exterius ubi capili
capitis colliguntur et in qua cestanei ventus vnde
et in uncapite sic occupat de ppter capitis posteriori
quod est capitiū. caluaria capillis spolia et
pter eius siccitatem. vertice cardius. sed oculis
perturbatissime sine iniquaz ppter humoris sit
pluitatem. De capillis autem quere infra eodem

Oculi (ut dicit Isido. li. xi. c. ii.) quod
ocula sunt dicti. quod eorum alios sunt
regmina oculantur ne alienus in
dentis iniuncta ostensione ledatur sive quod oculi
tum lumen et secretum positum intus habent.
bi inter omnes sensus sunt aīme viaciores. Nam
in oculis omne iudicium mens est. vnde aīme
perturbatio vel hysterias in oculis apparit. simili
ter amo. vel odiū. et cetera passiones. Dicā
tur et lumina. quod lumen exterius accipit et acce
ptum comunicant et refunduntur. Hunc autem oculi
instrumenta visus ut dicitur constat. et sunt duo.
ut si forte visus patetur eius defectus et alter
rum suppleretur. et quoniam oculus est loco spe
culatorius ideo locutus natura oculos in eminē
tiori loco corporis. Hunc autem deinceps ipsius
oculi substantiam componentes. scilicet septem
tunc et tres humores. Inter humores vero
primus albugineus. secundus cristallinus. ter
tius vitreus. Septem autem tunicae sunt se
ptem pelliculae sive tele que circumdant.

*Opusculum tunc sine
velliens*

Ilos humores et ab intuscent distinguuntur, in quibus vel in quorum medio formantur visus et sic sunt a natura uniuscè ordinare quod quatuor sunt a parte anteriori, quarum prima dicitur a rara nea / secunda vaea / tercia cornea / quarta cœnua. Tres vero sunt a parte interiori, scilicet retina / secunda / et dirotica, id est dura ut post patebit. Inter haec autem oia unum solum est visus instrumentum, scilicet humor cristallinus a cristallo sic datus quod cristallo in colore sic assimilatur. Et igitur cristallinus humor (est) constans, albus / lucidus / durus / in superficie planus / in medio oium aliorum collocatur, et docet / utrum ab alijs oibus eis differantur, fuit enim prius / durus / et diaphanus / utrato in oppositorum coloribus transirent et oium colorum indifferenter similitudine immitarentur, fuit etiam rotundus in forma et substantia / utrumque facile ledetur / nec in eius agulis supfluui aliquod colligeretur / nec casu alius pateretur. Sed ne numia rotunditate nimis esset mobilis habuit aliquam planitatem, ut ad moderatam et eius velocitas duceretur, nam ois res que penitus rotunda erisa in sua latera instabilis est et non firma ut dicit constans, et autem per istum humorum beatificem visus patet per hoc quod si aliquid inter ipsum et spiritum visibilem induderetur ut lumine vel aliud acutis videendi auferretur, in spiritu visibili ad ipsum penetrante, propter obstraculum non valeret. Quoniam autem humor iste a globis cerebris superno: ibi per vias et diaphanis, et hoc proprie est pupilla sive medius oculi punctus ibi est proprius via videndi, ubi nobis per vias videntibus relinet quedam imagines velut in speculo apparentes, sed de hoc infra dicet. Hic autem humor in medio alterorum duorum collocatur, scilicet vena / et albogineus. Unicus autem humor a parte interiori albogineus vero a parte anteriori. Unicus autem humor ad modum vitri purus est / et propinquus, et arcuatus dicitur gelatos / unus iuvamē est duplex. Primus et principale est quoniam sanguinem nutritum cristallinus humor, qui suscipit ipsum et albat et aptat, sic facile couertatur in substantiam cristallini. Non enim fuit convenienter ut tam punctum humorum purum susciperet numerum, quod quidem fieret si sanguis rubeus non digestus / non dealbanus non subtiliter cristallino humor, occasione aliqua se misceret. Aliud etiam est iuvamētum ut prohibeat humorum cristallinum et a tractu et aspirante tunice que respectu ipsius dure sunt plurimum atque grossa. Alius vero humor, scilicet albogineus, qui alio nomine dicitur euagaydos est a parte anteriori quod etiam dupliciter iuvat cristallinum. Nam probatur eius lesionem, et sua humiditate tempat cri-

stallidos vel cristallini siccitatem, cum albogineus sit humor in oculis magis humidus, et cristallinos magis siccus, spissitudine etiam sua aliquatum spiritum visibilem aggregat et perficit. Hæc tres pars oculi sicut vocantur humores, non tamen secundum veritatem sunt humores, quod non sunt liquide et fluitiles et humores, sed longe maiorem habent in se humoris densitatem. Hæc etiam corpora vegetata et habentia virtutes innatas quod alicui humorum non conuenit, dicuntur rationes humores, propter maiorem mollescere et proprie citatem quam habent quod cetera membra corporis, et magis sunt obedientia quod alia organa sensibilia actioni animalis spiritus et virtutis. Hi tres humores ne pariter commiscantur tunica interiorum et exteriorum ab unicem separantur. Ordinatur ita quod iste septem tunice in hunc modum, nam iuxta cristallinum humorum a parte interiori immediate est tunica que dicitur retinaria venis et anterioris pie matris est ora et contra in modum retinaria portans secum oculum ad vitreum humorum et in suis nervis sensum ad cristallinum transmittit, post retributum vero immediate sequitur tunica secunda, nam ab ipsa pia matre generata, que retinam nutrit defendit ne repamur casu aliquo aures datur. Tertio sequitur tunica que dicitur sclerotica id est valde dura a dura matre cerebri procedens a duritia ossis omnia alia defendens, et est quasi ligamentum oculorum. A parte vero anteriori immediate iuxta cristallinum humorum est tunica arena, sic propter sui subtilitatem dicitur, ut esset spiritu tenuis ex subtilioris partibus retinaria tunice generata, hec autem tunica posita est inter cristallinum et albogineum humorum prohibens eos communem, hec tunica feliciter aranea compta cum interiori retinaria ipsum facit orbem, nam be due tunice intra se dividunt humorum cristallinum. Post hanc sequitur tunica vaea sic dicta eo quod vaea nigri assimilantur in colore et hoc sano nature consilio. Nam omnia predicta in compositione oculi erant alba et dura et spiritus visibilis disgregativa, et ideo necessaria fuit tunica vaea, ut sua nigredine lumen in oculo congregaretur, nam nigredo est congregativa visus hec enim tunica ad modum spongee est quod dammodo porosa, et vinosa nervosum secundum constantem, continens fila ut cristallinum humorum a superficie būnditate depunaret et spiritum circumstantibus alijs ministraret. Nec tunica vaea a parte anteriori cum tunica secundari in parte interiori coniungitur. Que communite faciunt secundum observandum, dudentes intra se albogineum humorum, quem ibi collocauit natura ut spiritum dare faceret et

¶ De partibus hūa.corpo.

tristallino humoris hūiditatis naturaꝝ ministrare. Post hanc immediate sequitur tunica que ab effectu dicitur cornea, quia cornu lucido ē similiſ et penitus est/ et spiritus visibilis ratione sue transparentie et ratione aliquantule densitatis sue est aggregatiua. visus est aliquantulum cooperatiua. ratione enim sue fortitudinis et coadherentie a nocturnis extērioribus est interiorum fortium minus defensiva. et hec tunica que dicitur cornea cuꝝ interiori silicet selenotica coniuncta alium facit orbem. Nam hec tunica silicet exterior cornea et interior selenotica vitreum humorem orbiculariter in se claudunt. Ultimo autem in superficie oculi exterius ponitur consuetuua. que a caroꝝ descendens notatum regit oculum sed consistit in angulis oculorum eos silicet ligans et retinens ut in debita maneat fixione.

A oculum autem sic depositum et perfecte organisatū desertur spiritus visibilis per hunc modum. Propterea enim id est ab intēnōi parte cerebri exēunt duo nervi concavi qui dicitur obtici qui in substantia cristalini humoris se infigunt. bi duo nervi concavi transuersaliter per modum crux infiguntur in oculis et intēnōi siue puncto contactu coniunguntur. et hoc in geniose facit natura. ut altero dauso vel ipediro spiritus vitalis ad alterum se transferat. et ibi perfectus suam complectionem. unde tunc pupilla in videndi actu confortatur propter virtutis visiue coadu-tationem. ut pater in sagittis qui uno oculo dauso directus faculat et sagittat. ¶ Item ideo pariter connectuntur et in mutua sustentatione efficiantur fortiores. Item ideo conuenient in termino contactus/ vel unum duo vides oculi. quod fieret si uterque oculus proprium idolum videret. unde oportet quod virtus visiva continetur ad unum organum in quo sit una visus fontalis derivata in pupillis (sicut dicit auctor perspective) ut pater in illis qui oculis digitos supponunt/ in quibus una depresso pupilla re liqua elevaretur. unde et spiritus visibilis dividitur et una res duplet videntur. et hec est causa quia lumen ab uno oculo rendit sursum et ab altero exedit retrosum. unde radius ab utroque oculo extensus tangens extrema rei medium intersectante aere non penetrat. unde duo vident corpora/ cum tamen non sit nisi unum. non tamē omnis strabus videntur. quanvis sint oculi inaequales. quia radius piridalis recta linea egreditur ad superficiem rei visi. sicut supra dictum est de sensu visus supra li. iiiij. Oculus igitur bene dispositus consideratur quantum ad

perfectam partium suarum compositionem ut supra pater. Item quantum ad situationem. locum enim sibi vendicat superioriꝝ ppter sue subtilitatis dignitatem ei maximam quam bꝫ cum anima vicinitatem (vt dicit Isidor. et ans. Item quantum ad quantitatem debiram proportionem. non enim debet esse nimis proximis et erectus/ quia signat perturbationem discretiōis. nec nimis profundus quia signat defecuum nature et virtutis. mediocris igitur est laudabilis. Dicit tamen ansto. lib. io. nr. Profundus visus videt a remoto. Nam motus est atque ex organo visus non dividitur neque consumitur. sed directe vadit radius visibilis ad res vias sicut pater supra de visu. Item consideratur quo ad motus diversificationes. Nam in motu debet esse mediocris quod si fuerit oculus nimis mobilis signat excessum caloris et perniciacis mentis instabilitatem et affectionum. mutabilitatem nimis vero tardus motus contraria signat dispositionem. s. excessum frigoris et perniciacis effectus et voluntatis. Mediocritas igitur motus laudabilis est quia signat facilem mentis apprehensionem/ et in apprehensione debiram fixitatem. unde dicit ansto. li. xij. Clausura oculi debet esse mediocriter festina. quod si fuerit multe apertioꝝ et paucæ clausure et verecundia denotatur et stultitia (sic eur dicit in li. i. Si vero fuerit nimis tarda aperto designat defectum virtutis et compactionem matrem in nervis que actionis spiritus non obedit. ut patet in litargijs. Item consideratur oculi proprieꝝ quo ad sue actionis perfectionem quod oculus si fortis est apprehensionis et de facili sine reverberatione iudicat de obiectis bonam dispositionem signat ut patet in oculis a quinque qui solem in sua rota apprehendunt actio autem oculi consideratur secundum acutum et obtusum. Nam cuius visus subtilis facit et multis remota et propinquia apprehendit. quod multis videt remota. quod vero subtilis est discernit ipsa visa. Oculus. n. qui visus (sicut dicit ansto. li. xij. non bene videbit a remoto spiritus vero grossus et multis remota videt/ quod multis sed non perfecte/ quod grossus. paucus vero et subtilis videt ppter et perfecte/ s. non videt a longe/ ppter visibilis spiritus paucitate. quod videt perfecte videt ppter eius subtilitate. paucus vero et grossus non videt longe. ppter sui paucitate. neque perfecte/ ppter sui grossitudinem. secundum vero quod quis bꝫ spiritum visibilem magis grossum et turbidum tanto diffisiōis est et debiliorem habet videndi actionem. Item consideratur oculus secundum coloris variationem. quia secundum ansto. li. xij.

Qui in genitum ambo sunt visus

Oculi in principio generationis habent viridem colorem, deinde mutantur in nigredinem vel glaucitatem vel quemcumque medium colorum in eis indecentem. Nam si fuerit humor multus et spissus visibilis paucus in aliquo accidente perturbatus, color niger in eo fortificatur. Si vero fuerit humor paucus et spiritus visibilis debilis, et color glaucus. Nam (sicut dicit arist.) glaucitas quidem oculorum motus debilitatis est. Si autem fuerit humor mediocris et spiritus tenuis, fuerit tempus ex causis convenientibus ad albedinem et nigredinem colorum varius. Quali igitur si fuerit nigrus de die erunt visus acuti propter luminis et humoris in organo visus aggregationem, de nocte vero erunt obtusus, quod lumen noctis est debile et humor nocturnus est naturaliter grauius monis. Ut dicit aristoteli. Oculus vero glaucus econtra non debilis est de die, de nocte vero formis quia enim materia glaucitatis ex se sit lucida adiuncta luce diuine multum disgregatur, et ideo in actu videndi manente luce spissus visibilis debilitas. De nocte vero visibili in oculo coadunato, daretate intra humorem paucum tenuiter modum recente permanet in oculo potentia videndi et iter obscura aliquotiter iudicanda, ut patet in multiplicatione. Itē consideratur pars partium circumstantium dispositionem sicut et ciliis, et pupillis, quod si fuerit oculi, scilicet cilia cooperatio virtus carnosa et humor, et superfluo repleta visum impediunt, quod bursa modi cilia aerem grossum propter parvitate sui mouens non intercidit. Si lacrymale quod se quititur ad angulos oculi fuerit multe carnositas, sicut accedit oculi milui, signatur astuta et fortunatio mala. Alias proprietates oculi que supra in tractatu de sensu visus, ut becū oculi compositione et effectu dicta sufficiant.

Pupilla secundum Isido. li. xij. c. ii. est medius punctus oculi ubi est visus videndi in qua quia parvae imagines videntur pupilla appellata, parvuli enim pulli appellantur. Vocatur autem pupilla eo quod pura sit et im polluta ut puella. Dicunt autem physici easdem pupillas quas videntur in oculis per triduum morituros non habere quibus non visus certa desperatio est, habet autem circa se quedam circulum que corona dicuntur quia distracta nigredine alba pars oculi a pupilla separantur, hec corona rotunditate sui ornata ambiti pupille et in ipsa consistit maxima oculi pulchritudo, bucusque ysi. Sicut autem dicit haly, pupilla est in qua formantur imagines eorum que videntur in oculo, omnia autem que sunt oculo

et tunicas et humoribus aut sunt iuxta pupillam aut ei seruentia, et ideo sedet in medio omnium ut regina, parva siquidem est pupilla in quantitate, maxima tamen est inter omnia media in virtute, et ideo maria sicut et minima comprehendit, interior a spū a cerebro veniente, exterior vero a lumine immurata, ynde mediante luce rei obiecta speciem in se recipit et receptam anime iudicio transmittit. Nam a singulis partibus rei visus confluit linea que facit pyramidem cuius conus est in pupilla et basis in re visa, sicut supra de visu est ostensum, quere ibi, becū pupilla omnium colorum et figurarum respectu superficiem experimentum est distinctiu et diversificata, in mediis coloribus et figuris siue formis delectatur. Corumpit autem in extremis aut saltem propter disconvenientiam contraria, ut dicit philosophus. Item omnia que extra ipsam sunt sibi obiecta videntur et dividuntur, scilicet autem nunquam videntur lineas rectas super quas venit species rei visus ad visum, sed quando se vident, hoc accedit per radiorum reflexio et, quando primo multiplicantur species rei visus a re ad speculum et a speculo fit reflexio ad visum (sicut dicit auctor perspective) et ideo forsitan spissus visibilis in asperu speculi delectatur quia per radiorum reflexionem quasi in se reuersus fornicatur, et quodammodo roboratur. Item pupilla oia sub angulo comprehendit quod siue radij a pupilla ad rem visam excentrum siue a te visa ad pupillam redirent sensim in pupille medio siue centro tangentem cono angulariter vniuntur, nam angulis duarum linearum alterius est contractus et ideoque oes lineae per quas formantur visus vniuntur et quasi angulariter a pupille cono, ideo bursa et proprie dicitur a philosopho quod oculus omnia vident sub angulo. Itē inter oes partes corporis maxime est sensibilis et propter nobilitatem sue complexioni maxime est passibilis, et ideo citissime ledit sed difficillime regatur, et ideo natura dedit ei naturam defendendi, scilicet tunicas et cooperatio ut si resistat facilius carni interius vel exterius inferentibus lesionem. Debis autem oculi et pupille passionibus quere infra in tractatu speciali, lib. vi.

Quia sunt oculorum tegmina a celando sic dicta eo quod oculos tegant et celare tutam custodia, ut dicitur, li. xi. c. ii. Sicut autem alia in substantia nemosa et tenua propter facilitatem motus, quod suo motu continuo aerem intercidit, et sic a lesione aeris exterioris attingunt oculos et defendunt, hec cilia palpebre dicuntur quia palpitando semper mouentur, assidue enim ad inuicem concutunt ut assiduo

De partibus hūa.corpo.

motu refidant obnūlum. ut dicit tam **A**risto. **P**isodo. sunt muniti palpebre vīlis pilōrū ut apertis oculis si quid inciderit vel occurreret pellatur et ut in uoluntate ipsius securius et quietus dormiat. Item ut aerem mediocriter intercedendo viuificet et sic visum serenum custodiatur et conservet buco **I**sido. c. h. sup. 1a dicto. **P**ecidum constat. aut palpebre habet pilos non omnino rectos sed in extremitatibus medio cruce reflectos et hoc ingēnata est natura ut habilius se claudent et fornis si quod impedimentum occurret ei efficacius obuiarent. Itēz becūlia in descendendo determinatam habet quantitatem a natura. et ideo eorum pilis non se extendunt nec crescunt ut capilli. Sed determinatā habent portionem. et ideo secundum constat. palpebre non sunt molles nec porose sed portant dure ut pilis crescentes sunt duri et reflecti et non nisi in crescendo se extendat sicut in terra crescēt in tenua dura modica fit et crecta et non illa que in tenua molli. **V**as palpebras et cilia faciēnt natura. ut essent corpori ornamenta et oculis iumenta. **V**nde dicit arist. li. iii. q̄ omne animal generans et solum habet pilos in palpebris. et omne animal quadrupes claudit oculum per palpebram superiorē. quis autem loco palpebre habet quoddam cooptorium ad custodiā sensus visus et claudit oculū per relā quādam a proprietatem extremitatibus oculorum. et quia natura oculi est aquēa et humida indiget tali custodia. Item omnis quis claudit oculū per palpebra inferiori. sed animal quadrupes a superiore. Item omne animal carens palpebris est de bilis visus. ut patet in pisibus. leporibus et bmoi. ut dicit arist. li. iii.

Superclia sunt dicta eo q̄ alijs sunt supposita. que ideo pilōrū multitudine sum vestita ut sunt oculis minimenta ad depellendū humorē vel fudo: et de capite inservient. Intercalium vero est illud medium spaciū quod est inter superclia sue pilis (ut dicit **I**sido. li. xi.) **H**unt autē superclia et horum iumenta (qm̄ constat.) ne quid noctuum extrinsecus adueniat pbibentia. sūr et honestaria. q̄ nullus sine eoz p̄sentia decorat. **H**abent autē superclia quandā vim latente passionem aie indicatiām (qm̄ arist.) q̄ cum sunt superclia recta sicut lince pretēdūt feminā molliam vel aimi levitatem. Item superclia dimissa et nimis pressa vel depresso signant inuidum. sicut dicit arist. li. i. Item superclia elevata et in pilis spissa amissitatem p̄terēdunt. de paupata vero a pilis et oblonga timiditatem. Item si fuerint spissa et longi pilis visum.

quodam modo odumbraitia excessus calorē signant. Item si fuerint multe carnis et pauce pilositas sensum durum signant et obtusum et frigiditatem in membris principalibus dominant. Item si fuerint pilis spoliata aut interiorē signant sanguinis coagulationem. ut patet in leprosis. aut naturalis humoris consumptio nem ut in ebiosis et similibus. aut meatus virium humorum opilationem. ut patet in castris et dicuntur crescere contra senectutes in tantum q̄ visum impeditur nisi rescindatur ut dicit Arist. li. iii. Item dicit idem li. iii. In frequenti coitu nimis cadunt pilis supercalioz vel elbescunt. quod quidem accidit propter humiditatis consumptionem et propter defectum virutis et propter frigiditatis cerebri angustationem. Nam nimis siccitas caluicem generat. superbundans vero frigiditas canicæz introduxit sicut supra dictum est.

Frons ab oculoz foraminibus est nominata. ut dicit **I**sido. Dec. n. quandam animi imaginationem et initium mentis sua specie exprimit dum leta vel tristis est. Secundum autem veritatem esse rationale est frons (ut dicit constat.) os semicirculare nec multum durum nec multum molle. q̄ ideo fuit necessarium ut esset temperamentum ne ledetur vicinitas oculorum. pelle antez et transfeca tuta est ad sui defensionem ad aliorū organorum sensibilium continuationem et ad tonus capitis decorationem. rocius enim animalis virtuositas potissimum in frōte lucet. Frons enim (ut dicit phbūs.) sedes est verecudie et honestatis. et hoc quidem est propter vicinitatē imaginative virtutis. eius virtute tristia vel leta. decentia vel indecentia rationis in dino subito deferuntur ubi utrīq̄ discernuntur. Frons utrīq̄ omnium nervorum a cerebro descendentum ad sensum p̄ficiendū quodammodo tumis est et de sensuum infra alias concavitatem descendunt nervi ad omnia instrumenta sensum inferiorū quorum ministerio de omnibus obiectis sensum apud rationis dominium fit iudicū. vñ secundum greg. Frons est dignissima pars capitis exterioris. ut imprimitur characteris signum salicet signum iustine et falonis. vestigium crucis quod quondam erat supplicium modo loci habet in frontibus imperatorum. Frons igitur bene disposita omnia predicit manifeste sed si fuerit a mediocitate degenerat alia qm̄ p̄bū pronosticat et figurat. dicit. ii. arist. li. i. Qui frons fuerit magna signat ponderositatem dedicantem ad stultitiam et q̄ si fieri mediocitatem parua signat bonitatem p̄tius.

sed quando nimis eleuatur et quasi in superficie rotundata excessum signat coleste et feruoris et tales sepe dispositi sunt ad colericas passiones sicut ad fereculum et furor. **F**rons autem respectu aliorum membrorum faciei modice est camositatis et pinguedinis. cuius causa est secundum baly. et arist. quod camositatis et pinguedinis fugituita impedit intelectum. et ideo nimia camositatis in fronte cum quadam relucencia et extensione cutis signum est corruptio. ut patet in leprosis. Item nimia frictio attenuatio et superficialis pellis corrugatio et tenore designat cerebri defectum et humoris substantialis finalem consumptionem. ut patet in antiquis senio vel morbo longissimo temere manstis.

Tempus vel tempora dicunt illa capitis membra ad terram sinistra et capitinis adiacentia. que sic dicuntur. quia sui mobilitate continua quasi interuersis temporum immutab. ut dicit Isodo. li. ii. c. viii. **S**unt autem tempora humana. ossa vnitim posita in lateribus oculorum constituta que quidem aliquantulum sunt mollia et nervosa. et sunt necessaria propter sensum et motum oculorum perficiendum. Nam per tempora ad instrumenta sensum mediantebus nervis spiritu animalis defertur et per eandem anthonomiam spiritu vitali per quasdam arterias a corde ad cerebrem demandatur. unde propter nervorum sensitivitatem et propter arteriarum venarum pulsarium in loco temporum colligantur sunt possibilia et saalia ad lesionem. unde animal percussum in loco temporis de facie moritur. quod sicut dicit arist. li. xix. percussio que cadit super ossa temporum mortalis est. quod si in eis contingat vulnerum animal perciditur. et hoc accidit. quod humor qui est in temporibus citro ex parte ossium tenuitatem et tempora citius canescunt propter buonis paucitatem et siccitatem in eis dominantes et propter conuentibiliteram ad naturam frigiditatis. Itz tempora interius villosa sunt aliquantulum. unde humorum a cerebro vementem recipiunt signum et somnum oculis inducent. et si illi villi fuerint compresi per dilatationem cotenit humoris oculos lacrimam faciunt.

Hunc est instrumentum auditus et dicta auris a vocibus hauriendis. quia greci ipsam vocem audiendi vocant. Unde dicuntur aures quasi aedes. vox enim repercutta per earum anfractus administrata sonum facit quo sensum recipiunt audiendi. Summa auri particula dicuntur pinnula. pinnum enim antiqui acutum vocant.

Vece Isodo. est autem auris proprie que dam substantia cartilaginea que duabus causis fuit necessaria. defendunt enim ne quid non cum in auditu cadat. sicut oculos defendunt alia. **P**reterea auditum adiuuant. Nam vox pars aeris cuius venit ad cartilaginem ibi fortiter comedatur unde intrat foramina que sunt auditus proprii instrumenta. **S**unt autem foramina in petroso osse constituta in quibus nervi descendentes a cerebro sunt infiti sensum et motus a unibus deferentes et in mutatione vocis in foraminibus receptam iudicato animae deferentes. et sunt hec foramina sicut roccular transuersa. **E**cce hoc ne frigidus aer nimis cito intret et interior panniculos sine nervos ledat. et ne aliquod nocturnum incidat quod auditus impedit instrumentum ut dicit in panthe. li. iiiij. c. xv. **P**onitur aundus multipliciter. quod aliquad oer apostolata in aure existente. unde et sanies egreditur ab aure. Item ex vernibus foramen ab extremitate intrantibus. vel ex putredis humoribus intrinsecus nascantibus. quo uero signum est purigo intra auriculas et nullano et sentit eorum motus. Item ex superfiliis carne atque vernica panta auricula quando malii humorum in ea coadunantur. Item ponitur ex mala dispositione nervi aurei ingredientis. sicut patet in sonitu et tinnitus et humori. que coniungunt ex ventositate in panniculis cerebri se daudente in pre nervi gnaulans. Item ponitur ex grossis humoribus illic se mouentibus. et tunc sentitur grauitas capitis eius sonitu et tinnitus. Item deficit auditus et defecitu virtutis auditibilis vel ex corruptione et contrectatione nervi sensibili. sicut in scribus contingere conuenit. Itz aliquando sit surditas cum puer procedatur in utero quando natura negligit instrumentum auditum perforare. et hoc est propter sui defecionem vel propter naturam quam inuenit sibi natura inobedientem. Item ponitur ex acuta egritudine cum colericis humoribus ad cerebrum ascendentibus auditum impedirentur. hos adiuuat si per digestionem colera purgetur. unde dicit in ampho. **S**urdus si soluuo colencia subuenient surditatem tollit. hucusque constat. Item dicit arist. li. xxi. instrumentum auditus plenum est spiritu naturali. quod sicut spiritus naturaliter facit in venis motum pulsatilem. sic in aere facit virtutem auditum. et propter hoc addiscuntur res per sensum auditus. et dicitur ibi quod creatio aurorum fuit manifesta tela et continens fuit tenuis et hoc propter subtilitatem ipsius auditus. **D**ebilitatur autem auditus temporibus humidis completiosis et precipue in frequenter coetibus. et hoc propter perturbatores spinosus.

De partibus huma. cor.

qui perficiunt auditum (nam ut dicit aristoteles) frequens nimis coitus corporis et corporis nocet. Idem dicit baly. Item sum aristoteles. li. xii. In ratione animalium aures ponuntur naturaliter in medio capitis rotundi. quod aures non in una parte recte. sed potius vndeque vocis et sonorum differentias comprehendit. In animalibus vero quadrupedibus que caput habent inclinatum ad terram et non sunt elevati corporis sunt aures in superiori parte capitis. ut patet in bovibus / in asinis / et in equis / et motus auricularum homini animalium sunt multi propter elevationes sui loci. et quod multe mouentes in partes diversas recipiunt sonum repercussione multa. Item idem aristoteles. ibidem. Nullum animal ouans haberet auriculas expressas miboluminus tamen habent auralia talia quasdam vias occultas. et etiam volatilia auribus carere exteroibus / habent tamen formam manifestam et viam apertam per quam auditus perfectissime celebratur. Item homo inter omnia animalia haberet aures minus mobiles et etiam secundum dimensionem situs bene non / sed quo ad audiendum maxime sunt efficaces. (vedi filius. i.) Et hoc est propter bonitatem complexionis. unde quando nimis est excessus in auribus hominis in magnitudine alijs signis concurritibus / signum est soliditatis et tarditatis intellectus. ut dicit aristoteles.

Natus est instrumentum olfactus sum. Isido. a nascibus autem dicitur nasci. nares autem ideo sic vocantur / ut per eas odorifera et quasi spiritualia odorem eius / et interfundit et odoriferum discernamus. unde quod odorifera nobis per eas manatur / nares dicuntur. sicut per contrarium inserviant / et rudes ac inexperienced / ignoranti quasi sine nare sunt dicitur. Nasci autem duo sunt foramina sum constanter. que quidem per quandam substancialia carnaligino sa ad inuitus sunt distinguita. Arborum foraminum unum ad concavitate palam tendit. alterum vero superius ad pellucidas cerebri vadit ut aer attrahat cerebro et defterat ipsiis nascibus spiritum animali et sensus odoratus perducendum et adducatur. Numen ergo foramine fuit necessarium ad ejusdem auras supfluentes a cerebro venientes. Aliud vero ad spiritum attrahendum et odoratum perducendum. Sunt enim proprium instrumentum odoratum due carniole que dependunt a nascibus in modum mamillarum / que primo aerem attrahunt in se recipiunt / deinde ad interiorum partem cerebri transmittunt. Iste autem carnalis subseruit nares exteriores et rem. scilicet attrahendo et intra se inducendo et subtilizando / ut tanto facilius et perfectius immutetur in organis odoratus. nervos enim a cerebro venientibus illa duo sphaerae nasci subinterrant et eius anima

malam spiritum administrat. ut dicitur constantius. Mus igitur mediante aere per nasum attractus spiritus animalis se associat / qui immutata illa mutationem in cerebro anime iudicio representat. Nasus igitur sum constanter. fuit necessarius ad rem tempate attrahendum / ad cerebrum per sua emunctoria expurgandum / et ad caloribus innaturum / ventriculus cerebri repandendum / necnon ad discessum fumum a quaquam substantia resolutum / redolentem suaviter ac ferente. et ideo sum aristoteles. xii. Sensus olfactus est diuisus. sicut sensus auditus. et si ita non esset non faceret opus propositum. et sensus olfactus non esset nisi propter attractionem aero in animali habente nasci. Et hoc meum. Nasus in medio est. s. anterori parte capituli. et propter hoc posuit natura nasci in medio tritum instrumentorum sensibilium quasi munnam positam propter motum animalium aliorum sensibus necessarium. Recollige igitur breviter et predictis quod nasus est membrum sine officiale organum aeneum attractuum et emissuum / inter odores distractum / grossarum supfluentum cerebri purgantium spiritum animali ministrandum per attractionem aeris pulmonis dilatandum et constitutum. (et idem sum constanter.) Nares posse sunt ex transuerso / et non ex opposito pulmoni. ut si frigidus aer quod subeat pulmonem subito non ledat. et si quod cum aere sicut pulvis vel curvis intraverit pulmoni absesse non possit. Et etiam nasci (ut dicit gregorius. super cantica) facie maximam ornatum / ita quod eius carentia tota facies debonesta. Debet autem dispositio nasi esse mediocriter ita quod in longitudine latitudine / altitudine modum et binum non excedat. Nam si nares fuerint nimis tenues vel late / multi aeris attractione ferocitas enim animi pretendunt et metem indignantem. Ex dispositionibus enim membra corporis sumunt prophylactica iuncta de affectionibus mentis sicut dia in principio visonum. Hac accidetia metus sepe immutans sum accidentia corporis sicut vinum album ex vitro tubo cui infunditur color est contrarie et ruborem / et ideo mediocriter dispositio mediocriter designat bonitatem. (sicut dicit visonum. in libro suo in principio. Impeditur autem nasci in suo effectu sicut dicit galilaeus. super prophylactica. ibi nares acutum / oculi concaui et cetera propter vehementem calorem humiditatem ciborum. unde et aquarum nares et profundum / et oculorum acutus. et est signum mortis. et accidit idem nascibus (sicut dicit galilaeus). Quando calor naturalis est ita debilis quod non potest expandere ad extremam. ideo sequitur quod spiritus et lagus non percurrent ad extremam. et ideo propter frigiditatem mortificante contingunt media et ceantur

et accidit acumen narū quod ē signū pessimum
et mortisem in patientibꝫ acutam. Item im
peditur nasus (vt dicit constan. li. i. c. xv.) alioſ
quando ex mala cerebri dispositione. aliquando et
humorū feritorū et corruptorum in carnalis
nātūrā repletione. quādoq; ex camī ſupfluē
corrupte in foraminibꝫ nāſi generatione. ut p̄z
in polipposis et leprosis. hec leſio nō ſolum le
dit olfactum / venum etiam facit minorationes
voas. aliquando patitur ex nimio fluxu humo
ris a ventriculis cerebri defluentis. et hoc vel ex
caloris diſſolutione / vel ex frigiditatis nimia
conſtrictione. ſicut patet ſepiuſ in catano. ali
quando ex nimia repletione et acuminē ſanguinis
ex venarū nāſi aperturis. vnde de naribus
fluī ſanguinis tamē fluī ſtūtū maxime pernares in
mulis egreditur ibis cā diſſolutionis mor
bi et certum iudicium conualeſcentie et ſalutis.
ut patet in acutis febribus que per ſtūtū ſan
guinis nātūrā ſepiuſ terminantur. Et in am
phoris. dicitur particula. vi. mulier deficitur
bus neruis ſanguinē et nābꝫ ſtuere ē bonum

Sunt ſunt inſenores ptes oculorum
vnde barbe inchoant ut dicit Iſi.
lib. xi. c. ii. Genos enim grece bar
ba dicitur. eedem enim partes dicitur matillæ /
que per diſminutionē a malis ſunt dicte. male
enī eminētes dianturn ſic oculi partes ad co
pitionem ſuppoſite. Tocate aut̄ ſunt male
ſiue q; in roſiditatem p̄minent inſra oculos /
quam greci mala appellant ſiue q; ſunt ſupra
matillas / vnde et a malis diſminutis dianturn
matille. ſicut apalo paſillus. ſicut dicit Iſido.
Sunt aut̄ matillæ ſiue gene ſim cōſtan. ex ter
nis et ossibus interius compoſite. et barū oſſa
cameo cerebri ſunt coniuncta. que ideo de varijs
et mulis fruſtulis coſpoſita ſunt ne alia ledent
tur ſi vñ aliq; parere. exterius aut̄ ſunt ca
lide et camoſe / ut frigiditatem oſſinm et carni
gum auri et nātūrā temporeſt. et ut organis
ſenſibilibus ſibi vndiq; adiacentibus ſuo ca
lore ſomēnum adiſtrat̄. et ideo matille oculi
ſenſuū ſunt poſite ppter nutrimentū adminiſtra
tionem. calide ſunt et camoſe. ppter frigidit
atis inſtrumentorum ſenſuū mitigationem. candi
de ſunt et rubicidē. ppter ornatū faciei et vultū
compoſitionē. Maxima enim pulchritudo bo
numbus reſulta in genis et matillis matimē
ſicut dicit cōſtan. Potissimum hominis ostendit
ur complexiones que ſi fuerint multum rubi
cide / mitte cum tempata albedine et in ſubſta
tia nō nimis crasse ſed mediocriter camoſe cali

dam et humidā p̄tendit completionem et ipſi
us temporeſt. Si vero fuerint in calore al
bide ſine alicuius tubedini admittione / et in
ſubſtantia pingues et molles / et flui de frigidit
atis et humiditatis ostendit excessum. Si vero
fuerint fulſe in calore aut elatim. in ſubſtantia
autē tenues et macilente dñiū designant ſici
tatis nimie et caloris. ut patet in colericis. Si
vero fuerint quaſi liuidi in calore et in ſubſtan
tia camibꝫ de paupate / et exſuum ſignant ſic
atatis et frigiditatis. ſicut in melancolias vide
ri potest. nec ſolum declarant complexionū di
uerſitatem / vñ etiam animi et affectionū noſ
ſificant qualitatē. Nam ſim animi affectiones
et ſubito timore vel gaudio paleſcunt vel rubet
ſunt ſubito. Hec cōſtan.

Barba (ut dicit cōſtan.) ſadet vñ
est ornamēnum. vnde apparenſ et
cooperiens matillas in vna parte
est ad ornamēnum / in alia ad maxillarū adiuro
rium et famulatum. Nam ſua pilofitare neraſ
matillares tuerit a nimia aeris frigiditate / et
ideo matillarū necessariū ſunt regumentū. barba
vigoris et caloris naturalis est iudicium. Et b
et cauſa quare vir et nō mulier barbescat / quia
maſculi feminis naturaliter ſunt calidiores. et
ideo in maſculis fumus qui pilorum est mate
ria magis augmetatur. quam q; natura nō ſuf
ſiciebat cōſumere expulit per duo loca. ſ. per ca
put et p̄ barbam. vnde accidit aliquando mul
eribus calide et humidē completionis. q; videtur
barbescere. et eōtrario fit in maſculis frigi
dis et ſicis p̄ barbescere parū. vnde et enchyris
nō crescit barba q; p̄diderunt illa membra cali
diora que calidi humoris et fumi (qui pilorum
est materia) ſunt generatiua. Et quo patet p̄
barbe ſpiliſtudo caloris et humoris ſubſtantia
lis ac vigoris est iudicium et diſferentia ſexum
certi experimentus. In pueris aut̄ nō crescit bar
ba quātis calidi paruuli ſint et humidē. q; fu
mosa ſupfluitas que pilorum est materia transit
in augmentis et nutrimentū puerorum. (bucis
et cōſtan.) Secundum vero aristo. libro. xii.
Pili barbe ſicut et capilli in ſua dimiſionē re
preſentant qualitatē vaporis vel pinguis hu
moris et quo generantur qm̄ ſi fuerit hūoſ ſu
mosus calidus et ſicis erunt pili barbe ſicut et
capilli cripi in ſe reflexi et inuoluti. et hoc accidit
q; per duas vadunt vias contrarias. quia pars terrefris mouet ad partes inſeriores ca
lor mouent ad ſuperiores et ſic inuolutur pi
li et erunt pili cripi. ppter debilitatem ſuam. et
hoc accidit ppter paucitatem humiditatis et
multitudinem partiſ tenetris. vnde et intello

Muare vir barbesſt
et non mulier

Muare ſimenes non
barbesſt

De partibus humani corporis.

calore corrugant et involuntur. Si vero fuerit vapor multum humidus emit pili leues et longi. Nam humor curvit lubificando donec puer nascatur ad pilos. et propter hoc pili et barbe corporis qui morantur in francia sunt leues. nam ex eo complexio est humida et aer continens eos est humida. Econtra ait accidit in hominibus cerebris siccum habentibus et habitantibus in regionibus calidis. propter si cratem acris continet. Item idem videtur alteratur color pilorum barba secundum etatis varietatem. et ideo canescit barba in senectute. propter debilitatem caloris et abundanti frigiditatis. Desluit autem quandoque pilis barba propter caloris et humoris interceptionem. ut in casis quandoque ex corruptione humoris. ut patet in leprosis. Nam sicut dicit idem aristoteles. casus pilorum similes sunt flumini foliorum arborum et causa istius est diminutio humoris calidi et pinguis. et ideo non sunt folia arborum in quibus est humor pinguis (bus tuis aristoteles. lib. xii).

Mandibula manducando sunt direkte ut dicit Isidorus. lib. xi. Mandibularum autem quedam est superior in qua dentes superiores infunduntur. quedam vero in qua dentes inferiores radicantur. Et est proprium mandibule superiores quod in omni aiali fixa est et immobilia excepto concava. id est cocodrillo qui mouet mandibulam superiorem contra naturam osum animalium / et fixam et immobilem tenet inferiores (ut dicit aristoteles. lib. viii.) Sunt autem mandibule ex ossibus diversis et tendit compositus nervis et lacertis varijs concretae. et hoc fuit necessarium propter motus continuitatem et aperitionis et daunire necessitatē ut dicatur constant. Sunt enim quasi due mole continentes ad contendendum cibum et moleudum se mouentes. unde toti corpori nutrimentum mandibule subministrant. Mandibula autem quibusdam particularis camosis et nervos quod gingivae diafracta dantur dividit et velantur. et hoc propter formam dentium in maxillarum fundamētis radicationē / et propter instrumenti nervis dentium administrationem et frigiditatis moderationē. Ad dianas gingivae (ut dicit Isidorus) a dentibus gignendis quod in eis dentes gigantur et numerantur. facie enim sunt ad decorum dentium pariter et necessitatem ne iudi potius horrore existaret quod de cor. Pelliculis laborum circumdantur quod fecerit natura ut tam dentes quam maxillas non solum intrinsecus iuvarentur verum etiam a lesione extrinseca defensarentur. contingit autem gingivae corrumpi in animalibus aliquando ex negligentia et quandoque ex putrido humoris

bus infici et corrumpti et tunc diversas inferunt molestias et passiones ut fetorem dentū causū vel relaxationem.

IAb his Irido. a labendo sunt dicta quod autem sanguis est labius est. in sensu labium. Sunt autem labia necessaria secundum constant. quod dēces munūt atque teguntur. Sunt enā uero uoluntate diversi laertis coposita ut sic ad sensum et motum essent habilita. Nam ad vocis formationē necessario se aperirent uel dauduntur. quod illis actionis vel per aliquam opilationē vel contracionem aliquā impeditis verba perfecta non possunt formari. Item labia mollia sunt et camosa. et hoc duraciē denuō temporentur sive necrari. Dentes igitur et eorum nervi cum ex nativa sunt frigidissimi nimis ledentur aeri frigido expositi si non labiorum regimine tuerentur. Itēz labiorum extrema sunt rubricuda. quod accidit secundum constant. propter cuius labiorum subnitiditatem que de faesi a calore sanguineo recipie quodammodo roseā qualitatem. vnde rubedo labiorum signum est puntatio complexionabilis et impunctionis turbati sanguinis et interioris virtutis. sicut econverso labiorum liuiditas signum est defectionis virtutis et caloris naturalis. Item labia tenua sunt in substantia et subtilitate ut sint subtiliora ad motū et habilitiora ad aerem nutriendum et intercedendum ne subito attritus interioribus sua frigiditate inferat lesionem. et ideo labia aeri frigido se opponunt et ipsum recipiendo depuratum reddunt et sua uis erythrius ad interiora attrahantur. bedomina secundum constant. Consimiles proprietates narrat aristoteles. lib. xij. circa frenum ubi dicit. Labia hominis mollia sunt et camosa et separant possum propter salutem et custodiā dentium / et ut convenientia exitum sermonis. vnde et labia duplice habent usum sicut et lingua. cuius creatio est ad gustandum humidum et ad sermonē pertinendum. sicut idem expresse dicit aristoteles. et ideo oportet quod labia sint humida. quod si creatio lingue non esset talis dispositionis ad labia non possit lingua pertingere ad dicēdos multos modos litterarū quod quidā et eis dicuntur per percussionem lingue et etiam per conjunctionem labiorum. Et ideo necessaria fuit labiorum creatio / ut optima esset nature operatio. et propter hoc fuit caro hominis mollis valde. quoniam homo est boni sensus tacitus. et gustus magis quam alia animalia. hec omnia aristoteles. lib. xij. Recollige igitur quia labia sunt quedam regimina dentis culto diuina mollicie sua duraciē dentis tempora / vocis articulatae et literalis formativa acris

d. 2.

*Quare hanc labia in
extinitate non subieruntur*

Ziber V

frigidi vel calidi interceptiva sua rubicitate
vel lividitate defecus vel vigoris designatio
vitutis interpretative propria organa passio
num aime. s. odij et amicidie doloris instite et
pressiva. unde dicitur quod tremor labiorum i fre
nesi et acutis morbis mortem pretendit (verdi
tur in pnothisis) Et hec de labijs sufficiant.

Onus est dictum quasi mandibu
larum fundamentum eo quod inde oriatur (ut dicit Isido.) menti autem
verditat constan. duo sunt ossa et ipsa innta sunt
in medio ybi dentes subtiliores firmans qua
druplicat et pares. Pororum ossium extremitas
duas habet furculas. una est acuta cuius acu
men quoddam ligamen insentur quod a lata
tere temporum penditur. per quod et bucca
clauditur et aperitur. Altera vero furcula grossa
est et rotunda cuius robustitatem mentum fit mol
le. ut dicit constan. quod hoc membrum fuit neces
sanum propter originem mandibularum et den
tium inferiorum radicationem et propter volunta
nam aeris dausuram et aperitionem fuit etiam co
ueniens propter faciei complexionem / pfectionem
ipsius vultus consummationem. quod si fuerit pro
portionatum fronti totum honestat faciem et de
corat. (hoc omnia dicit constan.) In mento autem
animalia maxima est fortitudo propter ossis duri
tatem et eteriorum copaginationem / et propter for
tem dentium radicationem. et ideo bruta anima
lia se tangi per mentem de facilis non permittunt.
nam metu costrato tota eorum ferocitas quasi
animis potius enervatur. (ut paret. i. Reg. xxij
ybi dicit. Confregit David mentum vestrum et enu
rit ouem de ore eius et bonis vero mentum pro
tractari amoris et fidei iudicium est. ii. Re. xvi.
Tenuit iacob mentum amasse quasi deosculas
eum.)

Oest dictum eo quod per ipsas quasi
pro ostiis cibos immittimur et spissum fo
nis ejus. vel quod eo quasi de ostio
semiones egreduntur. ut dicit Isido. Os etiam
ut dicit idem aime nascitur et quod illud ore expr
imus / quod prius in mente concepimus. Est
autem (ut dicit grego.) multis circumspectum at
stodijs. s. dentibus et labijs ut ore intermedij
mentis prius discernat quod pferat siue dicat ut p
us vobum trahat per lunen et per linguam.
Vitavit ore nutrimentum necessarium (ut con
stan.) propter nutrimenti susceptionem. nullum enim
membris in animali nutritum nisi in ore nutritum
prius recipiat. Os enim primo abum re
cipit et masticando et imutando aptum digestio
ni stomacho transmittit. et propter hoc natura fe
citos humidum intrinsecus probi siccitas eius

humiditate faclius immitetur. fecit etiam os ner
uosum et medicociter duris et concavum / neruosum
ut sapientias abi facilius sentire. dum / ne abi
aspexit lediceretur. nec tam nimis facum
dum est sed medicociter / ne nimia duricia sen
sualitas gustus impidire. concavum autem et ro
undum fuit intrinsecus / ut abusus assumptus bin
inde facilius mouere. et p dentes sine impedie
memto spissus transducetur. Item necessarium est
os propter aeris et spissus attractorem. aerens
attractus pro os ipsius concavitate immitatur / de
puratur / et subtiliatur. et sic ad cordis refrigerationem
pro canale pulmonis transmittit. sine cui
ius refrigerio cor pre nimio caloris incendio vre
retur et destrueretur. Item necessarium est propter
vocis informationem. ad hoc enim est palatum
oris concavum ut plectrum lingue facilius mo
uetetur / et ad vocem formandam expedite eleva
retur et deponeretur. Item uile est ad grossam
supfluitati a cerebro et pulmone venientem ce
bram electionem. quibus per ostium oris et casis
vitalis spissus in corde et animalis in cerebro su
as complet actiones expeditius. Item uile est
propter membra nutritum supfluit ex one
rationem. quando ergo stomachus cibis hu
moribus oneratus natura per vim expulsiva ope
rante pro oris officium expurgatur. sicut dicit co
stan. sigillie super illud ampbo. In vomiti
bus et purgationibus que sponte sunt si qua
lia oportent. confert et bene servunt si vero
non contrarium. Tantum autem os (ut dicit con
stan. in viatico) quandoque ex alijs membris sibi
vicinis in humanis. pantur autem pusulas
vlera et hmoi. ex corruptis humoribus aliunde
ad buccam deflueribus. si rubeat ita quod nigre
dini attineat et caleat / doleat aut ardeat. mate
ria sanguinea est et colerica. Si vero multus ne
greditur / tanto molestius et timidius ne forsan
ad cancum deuenient / accidunt aut vlera si ore
laetentum pulvorum puerientia ex acumine
lactis et eius corruptione. (buculus constan. in
viatico particula. ii.)

Oentes enim grecos dicunt redentes et
incidentes ut dicit Isido. Et sunt
dentis secundum constan. quedam plantaria in
osibus maxillarum et menti quibusdam radice
cibus inserti. Et sunt in osibus secundum con
stan. xxij. xvi. in maxillaribus sunt positi quoque
quatuor in antenor parte pares vocantur et
quadruplici. et bilati sunt et acuti incisores vel
preciosiores a mediis nuncupantur. ad inasio
nes cuiuslibet abi sunt apti. et quicquid ab eis

De partibus humani corporis.

32

accipitur in ore/conterit et mordetur. Sunt item
duo qui canini sunt dicti collaterales qua
duplis in summitate acuti/duris ab his como
lendis apti. Et dicuntur (secundum Isido.) cani
ni/qz ad similitudinem caninorum constitunt et
canes per ipsa ossa rodunt. precessoribus enim
dennibus sunt fortiores/acutiores/longiores
et rotundiores. et ideo a quibusdam collu puel
le vocantur. et quod priores preciderent non pos
sunt/istis tanq fortioribus ad constingendis
tradunt. Sunt et decem alij ex vtracq pte supio
ris mandibule qui in collaterales quadruplicis
bi sunt lari atq grossi. bi molares sunt vocati et
ad molendum bene sunt apti. nam que cōcisa
et contracta sunt a prioribus more mole subeū
vt dicit Isido. Sunt igitur in superiori mandibu
la. xvi. dentes. s. quatuor: quadrupli et pares/
et duo canini/et decem molaros. Et rōndē enā
dentes numero collocauntur in inferiori mandi
bula seu in mento. Dentes igitur quantum ad
sumum numerū et officium quadripante dividū
tur. Quidam enim sunt incisiū. et bi sunt qua
tuor/duo superiores/et duo inferiores/qui pri
mo aspectu se offrunt/ quidam vero sunt pa
res. et bi sunt quatuor. duo superiores et duo in
feriores qui alterutrum iuxta incisiū positi
mutuo se contingunt. Quidam vero dicuntur
collaterales seu canini. et bi quatuor sunt duos su
periores et duo inferiores se mutuo collidētes.
Quidam vero sunt molares. et bi. sc. s.e. fugiūs
et rōndē inferius mutuo se tangentes et que
ab alijs inchoata sunt quasi mole cōtinue con
tidentes. bi omēs sunt mandibulis radicati et
quodāmodo furcati sed diversimode. qz ante
riores. s. in quadrupli et pares vna habent furca
lam seu radicem. canini vero molares tres vel
quatuor habere dicuntur vt dicit constan. Den
tium quoq numerum discernit qualitas letiūz
nam in viris plures/in feminis pauciores in
ueniuntur. vt dicit constan. et Isid. Distinguuntur
etiam dentes secundū pcessum etatis. quo
niam sicut dicit aristo. li. q. qz dentes senū gene
raliter sunt magni non acuti ut patet in canibus
quorum etas per dentes noscunt. qz dentes in
ueniuntur albi et acuti/senū vero ecomario.
Eripit tamē aristo. ibidem ab hac generalite
te dentes equorum quos dicit habere ppruz
qz pcedente etate magis albescit. Dicitur etia
ibidem. oportet utrīsc scire qz animalia que sunt
multorum dentū coniūcorum sunt vite lōgio
ris. que vero paucorū sunt dentium et separoz
sunt vite brevioris. Item dicitur ibidez. Om
ne animal quadrupes generās animal simile si
bi habet dentes. Item homo ejus dentes in

sumenture anteriores non molares. et hoc contin
git fossilē ppter furculam et radicē debilita
tem. Molares autē non ejus ppter causam con
stitutam. Est generale in alijs animalibz que
non ejiciunt aliquem dentē priusq alter sibi si
milis in loco oritur primitus. Item aristo. li
xii. Omne animal carens dentibz in supiori mā
dibula est siccum et terrestris natura. Omne ani
mal habens dētes in vtracq mādibula est p
guedim simile. Item idem lib. xiii. Natura
non facit nisi quod meli et perfectus est. et ideo
necessē est et materia partis terrestris dedinet
quibusdam animalibus ad partē supiorem. s.
in dentes et culmos pminentes in quibusdam
in cornua. et ppter hoc non poterit habere dentes
in vtracq mandibula animal habēs cornua.
Item idem li. xvi. Dentes solūmodo interalia
ossa crescentiū remaneant animal. et hoc est ma
nifestum in dentibus sup exescentibz et dedi
ciantibus a locis suis contingentibus semiuicē
Et causa crementi illorum ppter operationē eo
rum si enim non crescerent consumarentur cito et
ppter hoc extirpantur cito. dentes animaliū come
dentiū multū et carentium dentiū magnis. et
ppter hoc ingeminata est natura et aggregauit
dentes ad inuicem ppter senectutem et finem.
alter si vita duraret g millenarium semp den
tes plures essent qz in prima creatione. Item
dicat ibidem lib. ii. Dentes qui oruntur inter
giam non oruntur in viris et mulieribus nisi
post. ix. annos. et forte in quibusdam mulier
bus post. ix. et origo eorum erit cū maximo dos
lore. Item idem li. xix. Dentes acuti oruntur an
te latos. qm dentibus acutis indiget ad absen
tiam ab alijs prius. qz prū est abscondere qz mo
dere. ideo etiam citius crescent. qz minores sunt
qz origo minoris rei est ex calore ante originez
rei maioris. Item caloz lactis facit ouiri dētes
cito. et ppter hoc est qz pueri lactantes lac calis
dius/nascuntur eis dētes/cit. Item idem ibidē
anteriores nascuntur osse tenui et debili. et ppter
hoc sunt velocis casus. (bucusq arsto.) Ad
hoc constan. in viati. pccala. q. Dentū magnū
est iuuamentum et in iuamento magnū corpo
ris ornatūm ipsorum inqūam non patientis
qz in patientibus actio corruptrice. quowm
passio diversa est/ cuius diversitatis pars est vi
sui manifesta. sicut putredines fetores/ruptu
re/pforationes/motiones/casus/lumositates
et similia. Pars vero non apparens est et occul
ta. sicut quando dentes nimium dolent/ et tam
exterius sani apparent. Causa autem talis
doloris sunt humores a capite descendentes
vla stomacho mediante fumositate ascēdentes

Muaz Ho. immētute
in anteroz pte cōnit
Dentes.

Post dentes hanc ho

W

d. 3.

vel humoris acuti in gingivis. et tunc dolores
nimis cum salse et pulsu sentiuntur. ppter mali-
ciam humorum et acumen. Si vero dolor est a ca-
pite/ grauitas sentitur in capite/ et dolor in fa-
cie rubro ex sanguine vel colera ad radices de-
tinus descendente. Si vero fuerit a stomacho/ do-
lor sentitur i stomacho et assidua eructatio ege-
ditur et eruptur dentes et aliquando perforant/
aliquando rumpuntur aliquando ex vermis in ci-
trinum/ viridem/ vel nigrum colorum mutant.
que omnia ex corruptis et pessimis humoribus
ex malis cibis pernervos ad ligamentum denti-
um descendantibus accidere dino scuntur. Dentes
etiam aliquando mouentur. et causa motus bido-
res sunt in dentium radicibus. q si acuti sunt/
necessae est in dentibus et foramina effici/ et feto-
res ac putredines generari. q si venies fuerint
in causa/ dolor maximus gigminur. q ad nemus
sensibilem contredendo penetratur/ obstupefactus
etiam dentes et eracerbant ex humore acido in-
tus vel extra nemus sensibiles insuffici. dor-
mitare etiam videntur ex causa nimis frigida/
sicut ex nive vel glacie nervos dentium distri-
gente. Item dentes quandoq cadunt ex humore
humiditate ligamenta dentium relaxante. quā-
doq ex nimia siccitate. vt patet in senibus quo-
rum dentes ppter subtractionem humiditatis
nutribilis dilabuntur. Nas et multas alias re-
cit costan. dentium passiones. sed he sufficiat
Recollige igitur ex predictis quare dentes in
mandibulis tanquam in fundamentis pp:is
radicantur ex frigiditate dominante albiores cete-
ris ossibus efficiuntur ppter sui duricias de fa-
cili non leduntur. substantia enim dentis est et se
impassibilis cu non sit sensibilis (vt dicit con-
stan.) Inde dens ruptus nullum dolorem pa-
titur. dicitur tamen pau dolorem ppter neuum
sensibilem qui in eius radicibus sepe leditur et
grauatur. Dentes enim intrinsecus nervis collig-
antur. terminos carnis dentes exceduntur/ et ta-
men in carne radicantur nisi intra se nec in se pa-
titur. dausi sūt labii ne videantur. Indecēs
est enim cum apparent nisi forsitan ppter risū
Item superiores ad inferiores revertuntur. et si
bi inuicem mutuo coaptantur. et si inferiores
aliquando mouentur superiores tamē insixti
et immobiles reperiuntur ordinate autem ad i-
uicem componuntur ad informationem articu-
late vocis maxime cooperantur/ toti corpori ob-
sequuntur.

Lingua a lingendo cibum est dicta
vel quia per eam articularis sonus
verba ligat. Hanc enim plectrum
cordi alluditur. si lingua denib. vt dicit Iisi.

Et autem lingua instrumentum gustus / et lo-
cationis (vt dicit constan.) Et ponitur de substā
tia sine de molli carne porosa et sp̄giosa et ner-
uosa. Et autem nervosa ppter sensum et motum.
porosa ut faciliter sapor penetret ad nervū fa-
cientem gustum. ad quam veniunt multe vene
sanguine plene. vnde rubicunda est in colore.
bec eisdem operatur panniculus. quibus spaci-
um buce et palatum induitur et vestitur. a supe-
riori parte patet tota. ab inferiori autem parte
patet usq ad ligamentā quibus merito est con-
necta. vnde radices lingue et sensibiles nervi q
bus recipit sensum et motum a spiritibus sunt
occulti. In quibusdam autem hominibus (vt
dicit constan.) contrabitis lingua plus q oportet
intans q nec in diuersas partes mouetur. vni-
de oportet incidi ligamenta. vt si motus per to-
tum buce spacium ampliet. Passiones enim
multa accidunt lingue in substantia ipsius vel
in nervis ad eam venientibus. (vnde in viati-
co conston.) Lingua assimilis pdit motum volun-
tarium. vnde et usum amittit sermonis. cuius
causa est ex defectu vii tuis motu et cerebro
veniente. vel ex nervo opilato per quem. vni-
transit animalis. aliquando et apostema vel
ex pustulis in lingua accidentibus. aliquando
sunt propria virtus in substantia lingue sicut op-
latio mala ex qua est sensibilis distempantia et
nimio calore vel frigiditate/ vel humiditate/ vlc-
sitate/ vel apostema/ vel tumor et similia. q si
lingua videatur nimis tumida excessum calo-
ris designat. si vero alba/ frigiditatem. si vero
mollis/ humiditatem. si scca et aspera/ siccitatē
et omnia talia lingue impediunt usum. vel tol-
lunt in toto/ vel in parte. Si autem lingua sa-
na videatur nullas habens maculas. loquela
tamen sic orbata ex cerebro est defectus vel ex
nervis sensibilius opilatis. aliquando est p-
dino loquela ex perdita mente. vt in frenesi vel
liturgia (bucusq constan. in viatico.) Alios de-
signat defectus lingue constan. in panteg. vt
dicit. Accidunt pustule late et extente in pellicula
exterioribus lingue. sicut accidit pueris ma-
lum lac sanguenibus. et sunt quādoq albi/ qn
q nigri coloris. accidit autē apostema lingue
eam magnificans/ et ab ore extre faciens / et vo-
catur epulum lingue. Aliud est gen⁹ apostema
li lingue quod rana vocatur. eo q sicut rana
nascat sub lingua et auferat usum lingue/ ita ra-
na muta dicitur ab effectu. Et autem aliud
apostema lingue sanguinolentum. vnde tota
lingua patitur/ et loquela una cum gustu im-
peditur ex viscosis enim humoribus in lingua
dominantibus sensus gustus corrupitur/ et

De partibus humani corporis.

Ita in mutatur ut dulcia amara et insipida sudicentur. Et econtrario sicut dicit galia. Item dicit galie super amphorif. qd accidit lingue balbae extrema humiditate quando lacertus lingue per nimia humiditate in extremis nequeat dilatari. Sicut est videre in ebriosis qui balbutiunt quando in cerebro humor nimio perfunduntur. (Vnde dicit idem galie.) Naturaliter autem balbutientes vel propter nimias cerebri humiditates balbutiunt. vel propter lingue humectationes vel propter vtruncas. Illa etiam superflua humiditas est causa quare alii qui qui effiduntur trahunt qui aliquas litteras profene non possunt vel. l. pro. n. vel. c. pro. t. profertur. et hoc in infantibus qui multas litteras corrumunt et eas profere non possunt. Nec omnia dicit galie super illum amphorif. bipotatis maxime trans capiuntur longe quia nimia humiditas talium que est causa trauslatis redire ad stomachum et in testina. et se lubrificando inducit dyamant id est flutum venoris. sicut dicit galie. Item dicit constan. in pateg. qd in lateribus ligamentorum lingue sunt quedam vene que salivam sanguine administrant. he ab initio lingue incipiunt a quibus emanat quedam humectatio flegmatica que saliva appellatur. Vnde ille vene vocatur a medici salivales sive habitatio salivalis. in ictum autem lingue / vñ erunt be vene est caro glauca et alba ipsius salivae generativa que humectat linguam et temperat ciborum siccitatem. et augmentat eorum succitatem. ut post dicentur. Item dicit arist. li. vi. qd oues habent sub lingua venas albæ. et ille faciunt fetus albos. et aliique habent nigras et ille faciunt fetus nigros. et aliique varias et ille pereant fetus vanos etc. Recollige sicut ex iam dictis qd lingua est subâ camosa. sanguinea et porosa influentie spiritus receptiva. in complexione calida et humida. in dispositione tenuis oblonga anteriori pari gladii similis. in cono et colore rubicunda. in loco concavo et humido sita. ad motum facilissima. vocis infornativa. saponis discrepans. per emissiones oris salivæ humectativa. conceptionum anime interptativa. dentibus et labiis quasi muro duplique circumcepta. in diversis animalibus quo ad figuram varia. Nam in quibusdam breuis est et grossa. in quibusdam vero econuerso. qui vero habent lingaz grossiores. habent vocem graviorē et econtra. Quedam etiam animalia habent linguas medicinales et salutiferas. et hoc vel ex nature bonitate. vel ex occulta aliqua proprietate. ut lingua canis ut dicit cassio. Quedam autem habent linguas moriferas propter maliciam

et fumositatem humoris in eis dominantis. sicut linga serpentis. draconis et rabidicanis cuius morbus summe estvenenosus cuius lingua semper apparet extra os et distillat venenum. et inficit aqua in quam cadit. de qua qui bibent efficiuntur rabiiosus ut dicit auicen. et constan. in tractatu de venenosis animalibus et venenis. vñ etiam serpentum lingue secundum arist. nigre sunt siue liuide siue subrufa et maculosa. acuta et in motu velocissime. et hoc contingit propter humorum furiosum et venenosum que tam versus lociter linguam agitat. ut una numero bifurcata videatur. lingua tamen aspidis quanvis in corpore viventis serpentes plena sit veneno mortiferio separata tamen a corpore et desiccata. venenum perdit. et venenum si presens fuerit. prodit vnde in presentia veneni in sudorem promovere consuevit. vnde talis sanguis velut vnlis et preciosia reputatur iter viros regios preciosa. quis prius fuerit venenosa.

Vntraungue bal
vanes

Saliva est humor flegmaticus et naturalibus venis lingue generatus. (vedicit constan.) Est autem saliva naturaliter humida in colore alba et et stinuitate motus lingue et instrumentorum spiritualium spumosa. in sapore acut in sanguine quia potentialiter omnium saporum est i se receptiva. Si enim esset aliquis saporis determinata. non esset alterius susceptiva. Et et secundum eundem constan. Saliva inter gustus et eius obiectum media. nibil enim sensu gustus percipitur. nisi cuius sapor mediante saliva gustus organo presentatur. vnde ipsa secundum quantitatem saporis rei gustate immutatur. Tuit autem necessaria saliva (ut dicit constan) ad humectationem oris ut salive beneficio irrigaretur. Itz propter digestionis preparationem. cibus enim scilicet in ore assumptus non utiliter stomacho mitteretur. nisi saliva media prius humectatur quia sine salive administratio res sicca non defadit transglutinatur. Itz vnlis est ad facilitatem sufflatem cerebri expurmonis evacuationem. quia tales emunctiones calore vel frigore induuntur autem fiscantur. quia non ita de facili per oris ostium ex creantur. nisi primo cum humoris et salivalis adiutorio lubricando ad exitum pararentur. Item saliva hominis ieiuni babet quâdam vim latentis in fectionis. vnde et sanguinem animalis ledi si mediante aliquo vulnere aliquid sanguin ad misceatur. ut dicunt per dicti auctores in tractatu de veniens. et hoc forsitan u est. (ut dicit auicenna.) ratione cudit. humor enim crudus languini pfecte digesto. i

10.4.

*Ora in Galua
et Sputum*

*suis qualitatibus repugnat? et suis ut dicunt
autores) perturbant tempus amentum. hoc est etiam
quod dicit sancti et habet a plinio qd saliva si
ue sputum bovis et iunii intermit serpentes et ve
nensis animalibz est venenū. sicut dicit basili
us sup illud verbum in epistola. Ipsa conte
ret caput tu. et tu insi. cal. eius. Gene. iii.
Item sicut dicit galie. up ambooris ibi insa
meli sputo fit prasias fluxus. et rbi saliva tenet
moribz re. **P**rofici ppter vlcis pulmonis
sep tussiunt et a sufflante sanie vlcens spue
do se exonerant propter pessimum. sed tamē moribz
imminet. quando nō spuunt qd retenta intus
saliva cuz sanie vie spūs intenus clauduntur
et sic prasia suffocati moriunt. Item sicut dicit
galie. insi. inter sputum et salivam est differen
tia. Nam saliva est superfluitas naturalis nū
trimenti pectoris et generat digesta. Sputum
vero est illud quod ad pectus aduenit fm diuer
sitatem cursus naturalis et cursus pter nam
ram nec est semper digestus et ideo sputum in acu
tis febris et apoplexia. si leniter fiat cuz
signis digestionis et sine tussi laboriosa forni
tudinem signat virtutes et defecatum moribi. si
cuit dicitur in pustulis et ecouero. Unde fm
galie. et alios commentatores ibidem) in saliva
sive in sputo considerantia generaliter. color.
odor. et sapor. qd si sputum fuerit in colore livi
dum cordis et spūalium designat lesionem.*

Si vero sanguinem cuz sanie admixta pulmo
nis designat ulcerationem. Si etiam fuit in
odore fetidū/interiorē signat corruptionem.
Item si in sapore fuerit amara vel aciduz. hu
mos corrupciō in stomacho et pulmone seu i sub
stantia lingue signat diuationem. Item in sputo
abudare signum est stigmatische complexionis
vnde et in scribus solent sputa abundare gros
sa et viscosa fm intensioz frigiditatis et resolu
tionem sive dissolutionem humiditatis substa
ntialis.

Drest tenuissim⁹ ictus plectro lin
gue formans. ut dicit Isido. et pri
scianus. Organa autē vocis sive i
strumenta. multa sunt (ut dicit cōstan. s. pulmo
arterie/guttur/vulva/os/dentes/labia/ate
lingua. sive enim istud instrumento vox nō for
matur. **E**borum quedā sive vocis receptacula. si
cuit pulmo cum suis receptaculis et canaliculis
quedam vero sive vocis ordinativa. sicut vulva
qui vocem fm cōstan. pulchram reddit et for
tem/qd ad alia instrumenta se habet. pportio
biliter. aerē vero introitum tempat et ne nimis
impetuose exeat/cobiber et refrenat. a receptione
ne etiam pulucne guttura et arterias p̄biber et

tōseruat. **N**uedaz enim sive vocis emissiva. ut
canales pulmonis et arterie que sive quasi que
dam fistule. que si fuerint leves mude et tempe
rate dulcem ac tempatam et equalē reddunt vo
cem. si vero aspera fuerint et plus p̄bito fuerit
late et stricte aut distorte nimis grauem vel exē
ssionam aut inquamē emittunt vocem. **A**d
formationem igitur vocis aer in folliculo pul
monis recipit et per ordinatum arteriam mo
num per os emittit. unde ex veloci aens comō
tione et organoz vocis extensione son⁹ reddit⁹
qui in ore animalis planus et plectro lingue for
mat⁹ vox sapientib⁹ dicit (bucisq; cōstan.
in paneg.) unde arist. li. iii. Pulmo est p̄mis
vocis receptaculum. et ideo ome animal caret
pulmone/caret et voce ac loquela. loqui enī ē
distinguere vocem. unde animal nō habens ling
guam absolutam nō habet vocē. ut dicit ibidē
apes vel mulce caret voce/faciunt enī strepitū
in volendo/extendendo et contrahendo alas.
per aerem cadentē inter corpus et alas et sicut
unt locutus. et huius pabatio est qd nunq; faci
unt sonum in sedeudo/sed tantimodo in volē
do. **R**ana autem habet vocē p̄priam et anten
lingue sue applicat os suo. et quod ex lingue
vianat/canit pulmōis absolutum est. et ppter
hoc habet vocem p̄priam et est coarctata et nō facit
hunc ex aqua tantum et p̄prie masculus tē
pere coitus quando damant feminam p̄ vocē
cognitam. **R**ana vero multiplicat vocem quā
do ponit mandibulam inferiorem in aqua. et
et extundit superiorem et p̄ extensionem duauim
mandibularū vociferat. et ppter nimium con
sum extensionis lucent earū oculi sicut candele
cantat et vociferant plus de nocte qd de die. qd
tunc est sepius coitus earūdem re. Item ibidē
Quis pui corporis plus vociferant et ganiū
qd magui et maxime tempore coitus. qm vocifer
no qui maxime est in illo tempore. Item idē
gallus vociferat post bellum et victoriam. Itē
in aliib⁹ est qd masculus dat vocem et nō femi
na. sicut gallus et mas coturnicū. loqui autem
appropriatur bovinū. qui aut naturaliter sunt
muti sunt surdi. et habent vocem sed omni
no indistinctam (ut dicit ibidē.) Item idē
eodem libro. Omnes femine sunt subtilioris
vocis et acutioris qd masculi ppter vacan. qd
vox femine est grossior. Itē idē. ex his sper
matis est in manibus apud alterationem vocis
et hoc est in termino duorum septem. aliquā
do tamen anus mutatur vox in quibusdam. et
est signatio in onus ad luteinam. Item idē qd
equi incipiūt coire erit eorum vox maior. simi
liter et femine. vox tamen femine dano. Item

De partibus humani corporis.

Ibidem voces masculorum mutantur quādo mutantur. Item dicitur lib. viii. s. voces oīum quād drupedūz mutantur efficiuntur. sicut voces feminam quādo castrantur (lib. xii. s. dicitur) Causa acutioris et alterationis vocis est hīm alteratio nē erat. quare vox iuuenium animalium est acutior vox sensu. et mulierum quam virorum. et vox omnium animalium sunt acutiores in iuuentute. Item idem multe femine et multi iuueni vocerant vox acuta. qm ppter debilitatem mouent paucū aerem. et quod est paucū mouet velocius. et vox est velox acuta. gravitas autem vocis sequitur tarditatem. et aer multis mouet tarde. Mares autem et senes mouent multum aerem. et ideo sunt grauior vox. nervos enim et arterias habent fortiores masculi quam femine. senes quam pauculi et non castrati quam castrati ppter debilitatem. ergo nervorum erunt voces castorum similes vocibꝫ feminaz. bucusqꝫ aristos. Vox est equalis / dura fortis / flexibilis / infac tum et gravis mediocris est laudabilis. sicut et cōuersus vox tremula / rauca / et aspera / debilis dis sona / nimis gravis vel acuta / est vituperabilis Nam vox unica dissona et inordinabilis multarum confundit vocē harmoniam. vox itaqꝫ consona dulcis et ordinata est lenifica / amoris exat tationis / passionum animi expressiva / virtutis et vigoris organorum spiritualium ptestativa / puritanis et bone dispositionis coruides ostensiva laboris subleuitatis / tecum sex fastidii ablianis eratis et sexus discretiva / preconia et laudis affectu / affectionis audientium mutativa. sicut Orpheo dicitur fabulus. quam vox sue modulatione arbores et nemora / montes / et sapientem cebat. Ita est etiam vox composita nature consona et amica. quam non solum delectat homines verum etiam et bruta animalia / quod patet in bobꝫ qui cantu bubuli dulce sono ponuntur quam iaculo ad laborem excitantur. volvuntur etiam in vox modo delectantur in tantum / quam sepe per dulcem sonum ad laqueos et pīcula ab auctore p uocant (iuxta illud poetice) Fistula dulce cōit noluerūt dum decipit auctem. Itēz p dulces vo ces et canentes et harmonias musicas infirmi et maniaci et frenetici ad sensum metis et sanitatem corporis sepius recouerant. unde et constanter in viatico pīcula. i.e. de amore qui datur hereros sicut dicitur. Dicunt alij quam orpheo dixit. Impastores ad coniuncta me inuitant ut ex me ledeant. ego tamen delector ex ipsis quorum amissio flectere possunt de ira ad mansuetitudinem de miseria ad letitiam / de auania ad langitatem de timore ad audaciam. hec est ordinatio miscorum que circa sic suavitatem esse dīoscitur.

Et dulcis vox et melodia demones cliquando coartant et entrede corporibus compellunt ut patet in saule a quo spūs dei malus vox dicitur. ea recedere cogebatur. ut pater. ii. Regn. xvij. Et quibus omnibus iam pater quam vnlis sit iocunda vox atque dulcis. Contrario vero est de vox inordinata et horribili. quod non lenificat. sed commiscatur et aures acumentem grauitat. Unde constanter in eis supradicto. Interrogatus quidem philosophosus quare homo horribilis grauitat est et quodlibet pondus. taliter respondit. vox fertur. homo inquit horribilis pondus animi est et hec de vox bona et mala non sufficiat. Nam de his que vocem impedit supra dictum est in tractatu de lingua et adhuc dicunt infra. Naturae extremitas cannalium pulmonis. ut dicitur constanter. et est dupli cōsideratio iuuamenti. Maius enim et pri mū est. ut aerem attrahat et mutat. secundum est ut cibos interius traxiat et ut vocem faciat. hec cannalis substantia cartilaginosa est atque dura. ut cum ventus crearet vox emissa fiat dura. Nam rauicata vox sit ex humiditate cannalis pulmonis. Ponitur itaque guttur a tribus cartilaginibus. Prima est anterior gibbosa extremitas / concava interius. Secunda prior est major et recte iuxta os stomachi collocatur. Tertia cartilago est media inter primam et secundam et istis cartilaginibus quasi quadam cōcatenatōne guttur componitur ut dilatetur et cōstringatur tota substantia gutturis eisdem pellitulis quibus lingua induitur et palatum. con canitas autem gutturis quam aer intrat et exit habet quoddam corpus lingue simile compositum et glande et pinguedine et pelliculam. et vocatur a medicis lingua gutturis sive cataracta. et est primum vox (ut dicitur) instrumentum. Non enim potest alter vox esse nisi claudatur ista cataracta. quod si via gutturis fuerit aperta / impossibile est vocem esse. quod paulatim aerexit. unde gutturis cataracta ad flatum constringendum fuit necessaria. quod vero guttur quādoque patitur ab humoribus a capite descendendibus unde rauicata generatur et tussis. quandoque attrahit corruptum / et siccum aeris. quādoque etiam ab iniectione pulueris. ideo habet pulvis pro obstaculo ne pulvis vel humido aliquid pulmonem valeat subintrare / que fuit necessaria. nec vox faceret pulchram / formem / et expeditam. alleviat autem aer rem introitum et eius temperat frigiditatem. unde quidam moruerantur quando radiculis eis infecti erant. quia nimis recipiunt aerem et guttur et pulmonem infrigidantem. Est igitur guttur organum in vox formatione necessarium et

d. 5.

potus in primis digestiōis locū. s. in stomacho inductuum. qd ideo longū est et rotundus / ut amplioris aeris ad infrigidationē calorū cor dis facilis sit attractiū et expulsiū. Et au tem in vīraq extremitate magis concavū et in medio magis stricū ut sic sit vīcis magis in formatiū. Et aut ex diversis cartilaginibus more apbi se coopenentibus compōstū ut fortiū exīat. et ita vt extēnētūdine cartilaginis ad vīcem variandū faclius se reflectat. In genīata autē ē natura circa gutturū bim duplex officium animali necessarium duplēcēm vīe habet concavitatem. habet enī vīam cānālē ad aerem attrahendū / et anhelitū pficiendū. habet etiā et vīam manifestam ad album recipi endū et bēc duplex via quodam coopeculo (qd epiglōtum dicitur) distinguitur. habet enī se in superficie gutturis ad modum vestis ad vīū et foramen gutturis equaliter se habentis.

Cum enim natura cibūz appetit/ dauso foramine anhelitus altud foramen ad susceptionē nutrimenti omnino se apert et eōuerso. cibūz natura attractionem aeris desiderat/ foramen aliud gutturis se daudit penitus et obturat. Itē contingit guttur multipliciter pati. s. p extīnēcā passionem sive qualēcumq; lesionem. Item quādoq; per incātam cibi vel potus sumptō nem. Si enim cibūz intravit meatū p quem atrabit aer. vīa spūs de facili intercludit/ et aīal suffocatur. quādoq; p humorū flūxum et reūmatiōnē. Contingit autē humorēs a capite ad cānales gutturis cōfluere et ibidem facere apostema. quod si materia colerica fuerit et fūnosa/ciro mortificatur animal et suffocatur.

Nam (vt dicit constan.) angustat flatum ita q; ī firmus vir abūm vel potū sumere possit vel recipi. q; dolore patur nimium. Si autem sit materia sanguinea infinitus apparet plenū in corpore/ rubor in facie/ vene sunt plene/ plenū pulsus/ tumor calidus et dulcis ex sup abūdātia sanguinis sentitur gustus. Si vero ex cōlēra rubea dolor est fortis angustia nimia/ calor cum siti maxima et vigilia/ amaritudo in gustu est. Si autem sit et fleumate/ nō tantum dolet sed tumet lingua et mollescit/ si ex falso fit fleumate/ omīs saporat in gutture tanq; falsa vox panentis efficiunt sicut panulop camulorum. q; ex scitare falsi sicutumans trachea arteria conturbatur. vt dicit constan. Contingit autē istam materiam mālam qd totam recolligi interius in pellicula que diuidit vīam aeris/ que dicit trachea arteria a vīa p quam transīt cibūs que dicitur ysophagus et facit esquimantia que ī uno die interficit. Et cōp̄essione enī tracheie arterie

Pegutturis passare

*Trachea arteria
q; p*

benegatur aer liber transīus ad cor. Et cōp̄essione vero ysophagi ab orū transitū denegatur. quādoq; colligitur materia p̄im inta et p̄im extra. et tūc aer dicit esquimantia et non est ita mortifera. quādoq; tota materia est extra et dicunt synantia. et est adhuc minus mortifera/ tamē pīcīlofa. In omnib; his est dolor/ pē benēns gutturis/ sed pēcipue in prima cum suffocatione vīcis. Et enā difficultas respirā di/ ita enā replētū nerū esquimantia q; ita mātīle spasmantur q; vīc etiā cum malleo pos/ sunt dentes aliquādo aperit. et ita artatur līngua q; vīc vel nūquā pō attrabi. In oīb; ihs morib; gurg p̄mēb; bonū signū ē velox asp̄atio anhelit et respiratio. q; trachea arteria n̄ ni mīū ē p̄ressa. vī nō ita timerit suffocano. n̄ibil enim ita timerit in bac passiōe sicut amissio ae/ n̄ aquo non pō āimal p̄ viceūm partem vīnius bore sine pīcīlo abstīnere. Nec et multa alia. (vt dicit constan.) patitur guttur. s. vīcētiōnē/ et inflātione sit in immoderatam/ vīcēta rauicitatem et humiditatē numīa arteria gutturis infundente/ et vīcem impēdiente/ vel qd extīnguētē/ vīcēta aspiratē et siccitatē aeris vel corporis sive abi vel pulueris instrumentū loquendi exasperante. Sed bēc de gutture di/ cta sufficiant.

Collum est dictum/ eo q; rigidum et rotundum caput bāculans et sustentans. cuius pars anterior gula/ posterior vero ceruix vocatur. vt dicit Isid. Ceruix autem est dicta/ eo q; p illam partē ad medullam spine diriguntur. vnde ceruix quasi ī vi cerebri dicit (vt dicit Isido.) Est igitur collū membrū rotundū inter caput et corpus me/ dium. et osseum ex multis ossib; et nerū cō/ positum. osseum quidē est/ vt forū sit ad ca/ pus sustentandū. nērosum autem ad motū volūtarium faciendum/ et ad sensū ad inferiōres partes corporis deferendū. Collum enim influentiā virtutis motū recipit a cerebro et enā sensitū. et receptam ad inferiores par/ tes corporis medianib; transfundit. Debet autem collum habere quandam conuenientiā et p̄portionem cum capite. nam si forma capi/ tis fuerit temperata magna et ceruix aliquātū lum grossa/ levitatem signat completionis et dispositionis. vt dicit consta. si vero fuerit ca/ put pīcum et collum magnum quātūtati illius nō p̄portionatum/ abūdātiam designat ma/ terie superflūā/ et virtutis informative defecūt et eius caput super cephalica infirmitate et au/ nularum dolore fatigatur (vt dicit consta.) Secundū autē antīo. lib. pīm. Collū disposi-

¶ De partibus hūa·corpo.

finis variatur in animalibus et volatilibus.
Nam in quadrupedibus spissi corporis et curvum medio crurum collum curvum est et grossum, et bimoi animalium in collo plurima est fortitudo ut pater in bovis et bubalis / et visis / et in lupis / quorum maxima in spondilibus collis fortitudo est, et ideo solent boves per colla iugorum vinculis alligan. ¶ Animalia vero longi cruris et grossios corporis solent esse collis longioris et hoc propter necessitatem pastus. Ut pater in equis / camelis / et cervis / et biusmodi maxima autem equi pulchritudo est in collo, nam secundum eius erectionem / et spissitudinem et extensionem estimatur a pluribus amosus. Item (aristo. in eodem.) Quae habentes curuum rostrum / habent collum curvum, ut pater in ancipibus / aquilis / et nisus. Quevero sunt habentes rostrum longum et rectum habent collum longum ut pater in gruibus aedeis / anseribus / et similibus. et hoc est qd: acquirunt cibū de profundo. Item idem ibidem. Omnes aves pedum longorum habent collum grossum et spissum et volant extē collo et si huberent collum longum et habile ad declinandum illud qd: plicant in volando. Item idem si quod animal fuerit longi cruris erit longi collis. et si curta / curti. Item omne animal habet collum / tale vero quod non anhelat aerem intenus habet. animalia autem anulosi corporis non habent collum distinctum a corpore sicut nec pisces. et hoc qd: non habent scapulas. quia non vocatur collum nisi membrum. quod est inter caput et scapulas. ut dicit aristoteles. ibidem.

Dicuntur dicuntur quasi armi ad distinctionem hominis a pecudibus mutis et nos humeros. illi vero armos habere dicuntur (ut dicit constantius.) Sunt autem humeri ex variis ossibus positi / quod precipua ista duo spatiale dicuntur ad modum spatiale. spatium enim latum dicitur autem ossa necessaria (ut dicit constantius) duabus de causis. aut ut defendat pecus / ne quid retro patere ab exterioribus. aut ut annorum ligent ossa que intenus sunt concava / intius vero gibbosa. Erat autem intra concavitas ut pro defensio costis. que ossa sive habentia nodos / quos media vocant spatularum oculos / quod nomen ex officio sumiserunt. sicut enim oculi totius corporis antenores sunt defensores ita illa a posteriori pectus / et eorum costas et ossa defendunt et custodiunt. Sunt autem isti oculi concavi ut armorum acumina possint ingredi. Dabent autem spatula duo acumina retro. unum cum rostro assimilatur / quod cadet

spatula furcula est concreta / ne a superiori loca suis non erat intenus. Ad hoc natura posuit alterum ne subtilis exiret acumen armorum. Furcula autem fuerunt ad hoc necessarie ut annos ligarent et a pectore deferre facerent. horum ossa exterius sunt rotunda / intius vero concava et cum teneritudine pectoris colligata / retro vero cum corvi rostro. Sunt autem eorum ligamenta ossa cartilaginea que vocantur spatularum capita ad hoc posita tantum ut concatenationem facerent armorum. Et iam dictis pater quod humeri et armi sunt necessarii. sunt enim ad spiritualium membrorum distinctionem. Item ad brachiorum sive costarum sive pectoris et vitium ossium concatenationem et colligationem. Item ad os et spondulum collis suportationem. Item necessarii sunt ad ponderum diversorum sustentationem. Nam rōne sive ossuifaciat et nervositas maximam habent fortitudinem et vigorem. Item post caput et collum maximum in corde obtinent elevationem. alijs enim membris supponent sub capite constitutis. ut pater in omni animali. Item patens humeri quandoque ab extrinseco / ut vulnera sive qualiter cum lesionē / sive propter multam laboris et tensionis continuatatem / et tunc potissimum curantur qui tem et alieius vnguenti appositionem. (vnd dicit aristoteles. li. vii.) quoniam elephantis soleat innugis oleo olive propter faeces: em onens et laboris tolerationem ut melius dormiat. Item quandoque ex causa intrinseca. s. ex fluxu humorum coquientium ad iuncturas et nervos humorum ex quibus nervi gravant et in suo effectu impeditur. quod etiam ipse iuncture sugfluxis humoribus replentur / ex quorum acuminis dolor sensibili nervo generatur.

Bracchia a fortitudine sunt dicta. brachii enim ex foro dicitur latane (ut dicit Isidorus.) in brachis enim tori lacerorum sunt et insigne robur existit bis tori dicuntur musculi. et dicuntur tori eo quod illuc quasi visceris tori videantur ut dicit Isidorus. Brachium autem videtur etiam. Ex duobus costat ossibus. unus est supra / et appellatur cubitus superior. alterum infra / et dicitur cubitus inferior. Est autem os inferius prius maius / quod portans portato maius esse debet et firmius. Concavitas autem brachium cum armis superiori et convergit nervis fortissimis quibus mediantibus ensim et motum voluntarium recipit et ad manus post transmittit. Sunt brachia rotunda propter maiorem operositas et motus habitabilem / et maiorem impossibilitatem ut non facile patiantur. Sunt etiam flexibilis

humor passio

habilitate

11 Liber

v

brachia ppter
tumosa

In sancuris tribus. sc. circa manus / cubiti / et ar-
mum / ut motui voluntario sunt habiliora / et ad
obediendū voluntatis impio / promptiora. Pre-
terea brachia respectu aliorum membroꝝ mi-
nus sunt carnosæ et hoc ppter substantiâ ossium
et nervorum ex qua cōponuntur ppter roboris et
virtutis ampliationem. In bracis enim maxi-
ma est hominis fortitudo ad pugnandum / qd ele-
vandum / ad constringendum / ad repellendum / ad
pugnandum / ad operandum. Item brachiorum
ossa sunt dura / grossa / cōcava / et medullis plena.
Grossa quidem sunt et dura / ne de faciliter
concaua / ne nimis soliditate nimis ponde-
ro sa redderent medullis plena / ut ossa siccæ et
dura medullarum pinguedine imigarent / et ve-
spes a nervis et venis consuetæ medullari te-
perie seruarent et nutritarent. arte / muscularis / et la-
tentis intermitte. carne teguntur ne ab aliquo ex-
tinseco de fauci ledarentur. in innervis et verte-
bris et cartilagine vestimentum / ne nimis duncie
ossum mutuose collidentium nervi sensibiles
aliquæ molestiam patenterent. et ut ipsa ossa in
suis iuncturis planicie et mollicie. cartilagineas
expeditius mouerent / et nullius asperitas occur-
su tarderentur. Item brachia ppter vicinitatem
qua bētaꝝ regione cordis spm et pulsus p qd
dam arterias recipiunt et variam ipsius mutationem
ac cōsistenciam defectum. s. et pfectum in
venis et arteriis pulsatibus manifestant. Item
brachia ppter vicinitatem cerebri familiariter
babent cōuenientiam cū capite / et ab eo recipi
unlatentis virtutis influentias. et ideo p defec-
tione capitis fm sensum nature et sine delibera-
tione contra iens ferientium se exponunt. Item
vene totius corporis et maxime de regione capitis
cordis et epatis cōuenient in manibus et digi-
tis et numimis tribuit eis. et iō qui sanguine
repletos se sentiunt et grauatos aliquam de ve-
nis brachiorum aperte cōfuerentur. et sic bra-
chia sepe vulnerantur et patiuntur / ut alia membra
sanctatis beneficium sequantur. Dicit etiam
medici qd sicut babentur in lib. de flebotomia
qui infirmant in una parte corporis. debet venæ
in parte posita aperte. vnde qui patitur in de-
stra minuat de sinistra et econtro. nisi materia
fuerit venenosa vel alias furiosa. tunc eni sanguis
ad partem oppositam nō est attrahēdus
ne in arterie. venenositas transiens p cor vel ali-
ud membra nobile ipsum ledat. sicut dicit ibi
dem. Brachia itaq; ppter vnitatem alianum
partium corporis mutuo subseruunt et ob mem-
briam custodiunt vulnerari et percuti et a suo
onere minui nō subterfugiant / et se patienti-
bus acquiescent. Pocaurez (ut dicit galie.) bra-

chia babent ppter ut quod cor diligat. brachia
diligant et in ampleriæ corpore voluntarie se exten-
dant. quod autem corde diligenti sensu / quanto ui-
cinius possunt cordi applicant et constingunt
in tantum ut tomi dilectum / roti amandi cor
di imprimenterent si valerent. et hec de brachiorum
proprietatibus dicta sufficiunt. Item benudato
tranquillatio brachiorum modis infernum signus
est in acuno (ut dicitur in prognosticis.)

Danus est dicta eo qd sit totius cor-
poris manus. ut dicit Isido. Ipsa
enī iabū ori administrat. ipsa oia
operatur ac dispensat. qd ipsam acapimus et da-
mus. abusive enim manus vel artificium di-
citur. sicut aliquando de aliquo scripto re vñ p
corde dicitur. ille habet bonam manū scribendi
id est arte vel artificium. Hecra a dādo ē dicta
nam. ut dicit Isido.) dextra pignus pacis da-
tur. ipsa fidei et salutis testis adhibetur (et hoc
est illud apud nullum) fidem publicam iussu
senatus dedi / id est dexteram. Et aplius ad ga-
la. Quibus dedi dexteram fidei et societatis.
Sinistra autē dicitur quasi sine dextra. sive qd re-
ficiuntur. a sinendo enim sinistra est vocata.
Palma autē dicitur digitis expansa manus ex-
tensa. sicut contractus pugnus. pugnus autē et
pupillo est dictus sicut manus et expansa dicitur
palma ab expansis ramis. Est itaq; magnum
corpis manus iuuamentū panter et ornamenti
pprium et principale tactus instrumentum.
Nulla enim pars corporis est tactu ita sensibilis
sicut vola manus (ut dicit Isido. et etiam con-
stan.) Manus autē fm eūdem concā. quo ad
exteriorē partem sui ex nouem partis ossib;
medulla carentibus diversis et solidis est com-
pacta. babuit autem tot ossa ut manus ēt mo-
bilis. Hunc autem ossa diverse forme alia. scilicet
gibbosa / alia concava alia erecta ut cū om-
nia iungerentur quasi viuum os redderetur.
Ista autem ossa in duobus ordinibus stantia
ex una parte cum vole pectinibus / ex alia par-
te cum duobus brachiis cōcathebationib; forti-
ter colligantur. cōcathebano ad supiora babet
ossum tria. vna pectenatam brachiis subiecta
p quā manus lateraliter extendit atq; stringitur
cōcathebatio vero inferiorū atq; minor inten-
ti extremitati brachiis integrum ipsius acumie p
cavitatem quinq; ossium subintrante. hec vero ca-
thebatio motu facit ante et retro. Vola manus
dicitur p interio / vbi maxime usque tactus. et iō
nulla pars est magis carnosæ et magis mollis
propter tactus bonitatem. et duas habet pars
pecten est vna pars. dighi pars altera.
Componitur autem pecten ex. iiiij. ossibus ne-

11 De partibus hūa·corpo.

Si forte vnum ledatur, alterum nō patiaruntur.
In concavitatebus aut. iiii. ossiis pectinis. iiii.
digiti sūt inserti et in eis cōcatenati. et ideo di
cti artiſto. li. triq. Manus nō est vnu instrumentum. sed mula. Natura enim dedit homini in
telligenti instrumenti suis virtutibus cōuenientia.
Proptere manus in quibus sunt multi digi
ti et diversi vel per eos minima et maxima vale
ant retinēti. Nam ut dicit idem creatio manus
est cōueniens multis et oppositis operationib.
Est enim diuisa et extensa in multas ptes. et po
test homo vna sola parte et duab? et plurib?
in diversos modos. habent enim vole manuum
hominum hoc sibi appropriatū et nūquam i bo
mine pīlēscunt. quānus exterius in aliquib? pi
li crescent. Maxime autē hoc cōtingit in mas
culorum manib?, et hoc ppter calor. habundant
em dominante. Est autē manus dextera fortio
ris caloris et maioris siccitatis. et sinistra. et ibo
ad opandum dextra levior est et babilior. et simi
stra. vnde anthonies. lib. ii. animalia quadrup
edia que generat alia animalia loco manuum
bois. habent pedes anterius. et pes sinistri in
animalibus nō est absulue neglegi potest.
sicut nec sinistra manus in hominib? prēterq
in elephante. Elephas autē ut dicit idem an
thony. vñitur naso forti et lōgo loco manuū. et p
ipsum accipit cibum et reddit on suo. reddit eni
am p nasoni oī suo potum. et nullum animal
potest hoc facere nisi ipse. Inter volantia autē
vñus pede p manu. psittacus et porphyrio. s. pet
licanus. Nam psittacus pede abū accipit. et in
tingens in aqua cibū cum pede suo oī porrū
gescit intinctus. similiter et porphyrio. Pantur
autē manus multipliciter. s. contractionē. areſa
cōz. pūſhulanōz. fassionez. vermis corosioz
pruritū et irritationē iūcuraz dislocatōz. aro
gnicā passiōz. Causa autē tractio quādōq et
calidis et siccis humorib? nervos desiccans
vel frigidis et humidis eisdem insufficiens/
et transitum spiritū intercludētibus. ut pater
in paralitias et leprosis quo:ū manus exputri
dis et corruptis humorib? nervos p̄sumētib?
et desiccatib? contrahit. areſant enim ma
nus ex debita nutrimenti subtractione. ut pater
in decrepitis et squalidis et fame laborantibus
et in senio cōfēnsis. quādōq ex dis temperantia
caloris et excessu terriam humiditatem cōsumē
te. ut pater in pītias et ethīcias. et humorib? quādōq
et via venarum et neuorū qui opilātur. vnu
de ex defecitu humorū et spiritu virtus regis
ta impeditur quibus manus areſat et a vigo
re et corpulentia depauperant. pūſhule autem
et vesice surgentes generantur ex pītia et com

tupatio humoribus extrema petentib?. vnde et
caro intus superficialiter corrupitur et cute ele
vata in vesicas vel pustulas immutatur. Sac
sure autē a puritus et humoris accidente ex humo
rib? calidis et acris sumis intercutaneis. qui
curem scindunt et suo acumine canis superfici
alem dividunt et incidunt. et primū pruritum et ri
tilationem faciunt. sed post dolorem nō modi
cum superinducunt. Item etiam humor corru
ptus sub cute latens quādō nō expellit. neca
calore naturali cōsumit. paulatim plus et pl
corrumptit. et in panos verruculos cōvertitur.
qui paulatim cūcē corrodentes. tritulationes. p
uocant et puritū. dislocatio autem accidit quā
doq et cōfītū vel paſſura vel comprehensione
nimia. vnde et humoris violētia iūcura locū suū
exit et suginductus dolor grauius et tota manus
reddis impotens ad aliquid operandū. accidit
etiam idē ab intrinseco. s. a nimio humore re
nos iūcure infrigidente lubricitate et relaxan
te. vnde de facili iūcura dislocatur. Cyrogra
vero dicitur eadez passio in manib? que et po
dora in pedib? nūcupat. generalē enim ex bus
mōib? grossis et crudis in iūcuris coadunat
et cōglobat. vnde et articuli et iūcure indu
rank et quasi nodose efficiuntur. et quādō talis in
firmitas est longa. articularia soler in manibus
generat et vis curatur. si fuerit diuturna. ut dicit
super amphorū. multalitia incommoda solente
manus precipue occupare sicut vesica et humoris
sed sufficienter. Hoc solum addendū est qd
dīcō in amphorū. Mulier ambidexter non sit
super qd verbū dicit galie. masculi equalis am
bos manibus opantur. qd a muliere sicut hī
vidimus nec audiūm. qd et sue defectione ē
nature. vis enim est fortis ad opandum in destra
quantom in sinistra. Masculi autē fortes
habent nervos et lacertos in vtrōq parte. et ca
lorem habent mulieribus fortiorē et ideo se
pius contingit qd oparantur sinistra sicut et de
stra.

Digitū nūcupati sunt vel quia de
cem sunt. vel decenter iuncti existūt
bedent inter se numerum et ordinē
decentissimum (ut dicit Isidorus)
Prīmū pollex vocatur. eo qd inter ceteros vir
tute plus pollet. et preualeat potestate. Secū
dus index et salutaris dicitur sive demonstra
tivus. quia illo fere omnes salutamus et omnia
demonstramus. Tertiū est medius qui et im
pudicus. Quartus est anularis. qd eo anu
lus geritur. Dicitur etiā medius vel mediana
lis. quia eo collina a mediis colliguntur.

Cure dēx et gmo
ad opamus

Contūcio manus
vñ rātūr

Vnius est auricularis sic dicitur. qd eo aures scalpimus vt dicit usidorus. Componuntur autem digiti secundū cōstan. singuli et tribus ossibus quē sibi inuicem cōcābenantur. et quatuor digiti sunt quādo cū pectie colliguntur. pollex autē cū brachii interiori cōcābenatione iungitur. **S**unt autē moduli inferiores maiores qd superiores et latiores. sicut portans eo qd portat latius et firmius esse deberet. vt dicit constan. **E**ccl̄ dum autem arist. li. iii. mobilitas digitorum cōueniens est ad recipiendū et reuinendū. **H**uc autem digiti in longitudinem distinci gracieles inter se diuersi in extremitatibus vnguisbus muniti. et quanto sunt rectiores et flexibiliores. rāto sunt ad operationes varias apiores sūmo dice camis ppter motus facilitatem et faciliorem tactus. qd nihil facilius in corpe discernit inter obiecta tactus. sicut extremitas digitorum et hoc ē forsan ppter vivacitatem eius. qd in digitorum sumitatem reflectuntur. et ppter carnis in digitorum extremitatibus levitatem. vt dicit constantinus. bñt etiam digiti hoc propriū qd atē cibū sūt grossiores qd post cibum. vnde et annulus qui propter sui coctionē vī ante prādiū depomē de facilis poterit post cibū amoueri sicut dicitur sup ambozis. Item dicit arist. li. vii. Aues aquatice habet inter digitos quasi cornū. et eoru mansio est in aqua et aues habentes digitos diuisos manēt ppter secus aquā erabannur ex eo quod crescat in terza. et iste nō comedunt carnē nec vivūt et rapina sicut aues hinc cunios vngues in digito que comedunt osa aialia que pnt venari et vivūt sanguine. Et tamē nō comedunt se inuicē sed parvūt autib⁹ sui generis. qd non faciunt pescis. qm̄ sepe comeduntur alios sui generis.

Vngula est pars digiti extrema ī superiore parte digitorum collocata (vt dicit constantinus). Et carne et cutē sibi vicine est puncta. cuius ligamenta sūt cor-dosa. veniunt enim ad vngulas vene / nemū / et arterie ut eis dent sensum / et naturale iuamen-tum. barnum incrementum longum est enarrare atq; latum quantitatē autem digitorum proportionatum qd autem superexcedit et nervorum tactum transit. nibil sentit. et iō sine dolore prescindit se permittit. **N**ā vngule incrementū et numerū est simile nutrimento piloz. et ideo excedunt in crescendo extrema digitorū. vt dicit constantinus. generatur autem a quibusdam fumositasibus a corde resolutus vsq; ad digitorū extremitates circumfusis. vbi fumositates ingrediētes exterior aere desiccantur. et in vngule substantiam commutatū sicut dicitur super li. pronostic.

in commen. et hoc ad extremitatum digitorū subsidium / que de facilis propter suaz teneritu dinem ledentur nisi per vnguius duritiam mirentur. vnde ipsorum digitorū sunt vngues ī uamentū / et non minimū ornamētū. **E**t autē vnguis ē mollior / carne autē et cartilagine duri or cornea retinēs quādā modo dispositionem et naturā. et ideo habet inse quādāmodo carneam luciditatem et planitatem ppter cuius superficiem politam et aliquātulum transparentem. vī et quādā ī se representat luciditatem et speciositatem. quia vero vnguis et cordis fumositasibus generatur / cordis ipsius vivitas vel mortificatio ī eis apertissime pronosticatur. calore enim cordis difficiente vngues nigescunt et palesscunt. et ideo sui mutatione vel contracione extincionem calorū vel mortificationem nature presentant et pretendunt. vt dicit ibi li. pronostic. Item arist. li. vii. aquilarū vngues ī coniunctur et beberant quādā abant super oua et numerū unipullos suos et abesse āle eamē et debilitā tur. **V**ocautem habet aquila propriū vt residenē super arborem et quiescens sepius respicit vngues suas timens forsan ne bebetur. Nam vngues habet pro mucoribus et ideo ne ledantur non libenter residet super petram. vt dicit idē et quādā quiescit ī se vngues dā dirūctūt et sic illese conservent hoc idē facile et animalia curūt vnguis. Item idē li. vii. aues vngorū vnguiū non potant omnino ppter paucas et omnes aues curorū vnguiū cunū habent rostrum et breve atq; grossum colum. et abantur carne et venantur. aues ramen ex suo genere non comedunt / nec eas impennant vel inuadunt causa sibi ad invicē tamen pugnant rostro ac vnguib⁹ se dilacerant propter feminas et etiam proper nidos. variatur autē vngula ī omnibus volatilibus et animalibus quo ad dispositionem et etiam quo ad vsum. Nam in homine manus ī munitū atq; ornant ī volatilibus ī munitū eorum pedes atq; armant. animalia vero pedes custodiunt et calcant vnde ī quibusdam animalibus vngues sunt rotunde et integri et in equis. ī quibusdam sunt longe et absēcē vīn porcī. Dicitur enim ab arist. li. viii. omne animal habens culmos prominentes sicut porci / habent vngulas fascias et ī vnguib⁹ ponit natura fortitudinem animalium. vnde arist. li. viii. natura inquit semper ponit vigorez ī membris quibus vītur animalia sicut facit ī dēcībus qui sunt quasi secca et vnguib⁹ propter vigorem et iuvamentum.

De partibus hūa·corpo.

Latus secundū ysi est dictum eo q̄ i
iacentibus lati. Et enī leua p̄
corpis vel sinistra. In latere aures
dextro habiliō: est motus sed pars leue fortior
est et oneri ferendo ac comodatio. vnde p̄ illa
leuata levando dicit eo q̄ ap̄ prior siq̄d leuādū
aliquid et portandū. vt dicit Isido. Ipsa enī
gestat dipeum ensem. pharetram. et cultellum
et cetera onera ut expedita sit detra ad agen-
dum seūdum Isido. littera ossibus costarum
potissime fulciunt et dicuntur coste secundūm Isi-
do. eo q̄ ab ipsis interiora custodiuntur et tota
ventris mollicies costarum munimine cōserue-
tur cautius et saluetur. Cōponuntur autem co-
ste laterales et pluribus ossibus dorsi spondili-
bus colligatis et ex diversis cartilaginibus os-
sa predicta cōiungentibus. vt dicit constan. et
becossa similitudinem semicirculī babēna que-
dum simul et parte spondiliū dorsi et pectoris
tungunt circulum facere videntur. vt dicit con-
stan. sunt aut̄ ossa. triū. vt dicit idem septena et
septena ex vtroq; latere collocata que tamen se
petem tenens ossibus cartilaginis speciem pres-
tendentib; in furcella pectoris colligantur quo
rum summa tenera cartilaginosa sicut gladi-
us acutus et ori stomachi supponit ad sui cor-
dis defensionē. vnde in cōpositione costarum
et pectoris in vniuerso. xxx. et duo ossa cōcurvū
quorum. xiiij. in lanibus et in cōpositione pectoris
no. 7. x. posteriores in dorso cōpositione. et viij
ossa cartilaginosa omnia predicta cōiungentia
veniunt. vt dicit constan. Contingit aut̄ latus
sepe pati et causa extinseca. vt ex casu ruptura
et concussionē et bmoi. quādoq; ex causa intrin-
seca. vt ex fluxi humorū et cōcurvo hypocrūdri-
num ad locū et cōcavitudinem costarū aliquando
apostema generatur. Ut patet in pleuresi que
generatur apostemate existente intenēndine
costarum. cuius signa sunt dolor lateris / vallis
febris acuta. Cognoscitur aut̄ precipue p̄ spu-
rum acutū sanguineū / si ex sanguine p̄ cimicū
si ex colera. p̄ album / si ex flegmate. p̄ huidū si
fuerit ex melancolia. raro tamen ex humore me-
lancolicō generatur sicut in p̄actica et tinetur.
talia enim apostemata quādo radicatur in late-
re grauissimū inferunt dulores et inflammatio-
nem. et tunc in latere apostematico patiēs que-
scere nō potest nec iacetere. vnde dicitur in p̄nosi-
cas q̄ in febrib; acutis egrū iacetere in latere et
precipue in dextro bonū est. q̄ signat loca vici-
na nō esse apostemata. et spūalia membra sunt
libenora et habēt locū in quo dilatetur. et sic bo-
mo melius inspirat et respirat. q̄ nec stomach
neccalia membra cōprimum spūalia. Contingit

enīam et hypocūdrijs in regione vacua sub co-
stis ventrolaterem aggregari et in costarum pel-
liculis includi. et quarum distensione pūctura
et dolor generatur. quandoq; enīam contingit
exbum op̄ grossō: v̄m concusso locum opilan et
induran. et ita loca lateralia vel indurari nimis
et contrari vel etiam nimis eleuari. et ideo di-
citur in p̄nosi casis hypocratis. in hypocūdrijs
si fuerint sine dolore et si molles sint. si bene co-
posite hinc et inde bonum. Si vero feruent aut
dolent si spasmo distente / id est si contracte fue-
rint. vt solent fieri in spasmo si inter se dissimiles
si in aliqua earum fuerit pulsus magnū vel
saltē malus. significat enim angustiā vel alie-
nationem tc. quod quidem veniū est in acutis
febrib; . et maxime si fuerit visus oculorū hor-
ribilis et inordinatus. vt dicit commen. si vero
fuerit inordinatus motus oculorum / nō est rā-
tus timor de futura alienatione etiam in acutis
vt dicit idem.

b Ossum a duricie est dictum / eo q̄
sic durior corporis superficies ad mo-
dum sati ad p̄tandum fortis et ad
patiēndū durabilis vt dicit Isido. Dicit etiā
tergum / eo q̄ in ea parte supini in terga faciem
quod solus homo potest. Nam bruta animalia
aut in ventre aut in latere iacent. vnde animalia
babere tergum abusive dicitur. vt dicit Isido:
a terendo tamen potest dia tergū q̄ varijs fla-
gelli tentur non solū dorsum animalium / ve-
rum etiam dorsum hominū capiōrū vt dicit
idem vel fin remigiaz tergum potē dicit a teros
grece quod est rotundū lathe eo q̄ dorsum aia-
lis quandā speciem preferit rotunditatis / eo q̄
omnia ossa corporis suudant supra dorsum sicut
canina nauis. Incipit aut̄ dorsum scdm 23an.
et Isido. a puppi capins / et penduntur v̄sc̄ ad
renum viamitatem. Est aut̄ dorsuz ex varijs os-
sibus et spondilibus compositum. et bocob q̄
tuor causas fuit necessarium. Primo q̄ oīum
aliorum est fundamētū super q̄d omnia ossa
sunt posita. sicut aūis super carinā medianā ē
locata. Secundo q̄ viscerum interiorum defen-
sio est et cooperculū. Tertio q̄ nerorum a ce-
rebro ad diversa partes corporis inferius desce-
dentiū est ad iutorium. vt binq; et inde mons
volucrarius et sensus diffundatur. Quarto vt
medulle descendentes a cerebro sit vebiculum
et ab intusseca lesionē illius sit defensiū. Et
multis aut̄ ossibus est aīal cōpositū / vt faclis
se erigat et inclinet. et vt onera superposita ferat
fortis et supportet. vocantur aut̄ ossa dorsi spō-
dilia q̄ sūt p̄caua. vt medulla spinalis q̄ a p̄visq;

Spordilia q̄ sūt

dicturnucha. facilius feratur ad inferiora membra ad motum voluntarium faciendum. eadem enim est natura et virtus in cerebro et in nucha ut dicit constan. et ideo duplice pellicula sicut cerebrum est vestita. ut dicit idem. unde si biceps dulla in spina docti ab aliqua causa fuerit immo-
pedita sine lesa virtus animalis ledit et in suis actionibus impeditur. sicut et quando cerebrum leditur unde et animal lesa nuda de facili moritur. propter quod natura fecit ossa spordilia dura et nervosa. et insuper acuta et spinosa. propter maiorem immunditatem defensionem et propter faciliorem resistentiam et repulsam iniurie. s. inferentis lesionem. Et autem cutis dorsi sine pellis spissior et duno. et in ceteris partibus animalis. et hoc propter causam supradictam. Patitur autem dorsum multa ab interiore et ab exteriori. quia exteriorius patitur verberationem / excoriationem / et multiplicem lesionem. Intrinsecus autem patitur nervorum contractionem humorum nimiam repletiones / viae et meatus spiritus opilationes puncturam et borripilationem et multiplicatas guta infestationem.

Pectus est ossea pars et superior inter mamillas et pulpas. et ideo pectus est dicum quod est primum inter partes eminentes mammilarum. ut dicit Isid. Secundum vero Isido. et constan. Pectoris fundamentum est infra dorsum posita cuius magna est concavitas ut intra posita custodiat et cor ac pulmonem et alios membris spinalibus protegat et defendat. Magnitudo autem concavitas pectoris fuit necessaria et utilis ut pulmo hoc et illuc possit dilatari ad refrigerandum calidum sumum cordis. Fuit autem osseus et nervosus propter maiorem fortitudinem et fortitudinem vitalium defensionem in quibusdam pecticulis interioribus cum quadam pinguedine crevadatur interius et munitur propter calor na- ralis fomentum et conseruationem et frigiditatis ossium pectoris et thoracis mitigationem. Sunt autem in pectori secundum constan. due concavitates ad se in vicem quibusdam pecticulis segregate. et fuit hec divisione necessaria. ut si flatus pectoris in una parte casu aliquo amitteretur in altera parte concavitas ad vite animalis custodiari seruaret. quod si utraque concavitas in summaretur anhelitu interduso de facili moreretur. Item pectoris pelliculus cor et pulmo colligantur et ne de suo loco exeat in volvitur. ut dicit constan. lib. viii. c. xv. Est igitur pectoris mamma fundatum. et hoc non solus propter ornatum / verum etiam propter necessarium pectoris suum.

namentum. Nam sua carnositate cooperantur et eius osscam frigiditatem tempantes ab et trinsecu lesionem acris frigida preguntes et defendunt. nobile itaque membrum est pectoris humanus quia sedes sapientie est et domicilium caloris vitalis et vigoris. quo bene disposito cum suis contentis atque sano corporis rotius vigor in suis actionibus confortat et conuenio. Eso pectoris compago deterioratur. Patitur autem pectoris multiplicitate. quandoque a nimia frigiditate costringente nervos et ligamenta thoracis percutiuntur et in suis effectibus impediuntur et aliquando ex nimia caliditate et siccitate substantia eius humore consumente et nervos pectoris contrabente. ut patet in pectoris et thoracis calore et nimio sumptu. quodcumque et nimia humiditate sanguinea vel flegmatica meatus pectoris infundente et replente. unde et quandoque sequitur suffocatio et quodcumque haemoptysis et vomitus ablatio. ut dicit constan. quandoque ex humore corrupto in pecticulis pectoris collecto. unde et pectoris apostematur et impeditur anhe- litus et animal aliquotiens suffocatur. aliquando patitur ex colligantia aliorum membrorum que leduntur. Nam gutture lesus aut pulmones aut stomacho necesse est ut pectoris dolent et patitur. Maxime autem sunt passiones pectoris perculose et precipue interiores propter cordis ubi est sedes vite vicinitatem. unde magis leduntur modica punctura interius in pectori / quam vulnus maximum exterius in brachio vel in cure. vanas etiam disproprio pectoris in bovis et in volatibus. ut dicit aristoteles. Nam homines habent pectoris latum et aliquantulum a deinceps sinistris elevatum in medio. et ipsa elevario signum est animositatis et virtutis. et nullum animal habet mammillas in pectori preter homines et elephantes. ut dicit aristoteles. lib. ii. Animalia enim vbera habent aut in latere aut in ventre. ut porci canes asini vacce atque oves. sicut dicit idem Plures fetus generant animalia babentia vbera in ventre. ut patet in canibus et in poris quod illa que in pectori habent. ut patet in homine et elephante qui in quoque generant nisi unum fetus. ut dicit idem lib. v. Quae autem generatiter habent pectoris acutum et maxime aves prede que sunt curui rostrum et acuti ungues et modice canis ac boni volatibus et acuti visus. Quoniam vident abum suum a remortis valde. et ideo tales aves elevent se in aere valde alicet plusquam alia voluntate. et hoc propter predictam causam. sicut dicit aristoteles. lib. ii. Actus autem pectoris in talibus animalibus animositatis et genitatis est indicium. ut dicit Isidore de capitulo.

De partibus hūa corpo.

Magis autem inquit animosus pectorē pro
stro vel vngue accipiter armatus. et ideo accipi
ter est animosus pectorē in aere perarit et deij,
at predam suam.

Prima enim a rotunditate est de
cta. maso enim grecorum dicitur latine. ut dicit Isido. Papil
la vero dicitur caput māmille q̄ infans suggit
labiēs et apprebendit et dicit papilla. qz a pue
ro tangitur et palpaē. Dicuntur autem māmille
le vbera quasi lacte vbera vel quia lactis bō
re in more vtris sit plena. Nam post partum si
sanguis nondū fuerit pueri nutrimento cōsum
ptus/naturali meatu fluit in māmillis. et eās
virtute albescens lactis recipit qualitatem. et
dicit Isido. Secundum constat. autem māmille
de glandulosa substātia sūt cōposite. came
salicē molli et alba sicut lactis est natūra. Sunt
autem vene et arterie glandulose in substātia
māmillarum intermixte/ q̄ quas diffundit san
guis cum spiritu ad māmillas. sunt autē mā
mille in pectorē posite ut cordi essent vicine. ve
q̄ caloris cordis decoctionem sanguis in natu
ram lactis facilius cōuerteretur. Nam sanguis
q̄ concavam venā ad cor veniens et deinde ad
pectus tendēs. tandem ad māmillas pene
trat/ et in eāz carne spongiosa in naturā lace
am vi caloris se trānsmutat. caro enī ipsius mā
mille carnosa est et cauemosa. porosa. f. ut spō
gia. vnde ad generationē lactis est apta ad cu
iustibet nutrimentū pueri.aber autē māmille
la hoc p̄prūm ut dicitur sup amphorū. q̄ mu
lēum que facture sunt abortiuū. Māmille
ex molescit ut dicit hypocras. Item idēz si de
xtra māma mulieris posq̄ geminos concepit
emollient masculus abortiuus fit. si vero sin
istra femina abortiabitur. et si vtrāq̄/ vterq̄ fe
patetur abortiuū. cuius rationem assignat ga
lie. in cōmen. Dicit enim q̄ gradilitas māmille
le paucitatem lactis signat. vnde cum infans
debitum nō habeat nutrimentū. necesse est ut
abortiat ipse fetus. Item idēm hypocras ibi
dem. mulieribus in quibus sanguis superfluius
cōuentur ad māmillas. infaniam futaram
signat cuius ratiō est secundū galie. qz cum san
guis calidus et superfluius vel feruēs ad mā
millas fluerit si p̄ renumetate sui et caloris ex
cessu nō poterit in lac mutari in fumositatē aci
tam resolutus. caput petrit. et sic in faniam pro
pter perturbationem cerebri generat et inducit.
Item idēm in eodem. mulier menstrua si volu
erit retinere siccām maiorem. i. ventosam deb̄z
apponere ad māmillam. i. sub māmillā vē
nis de matrice ascendenabus. ut dicit galie. p̄

attractionem enim ventositatē sanguis super
fluius attrahit ad māmillas. et sic inferior flu
xus menstrui minoratur. sicut idēm recitat ga
lie. Item in eodem. si mulieri habent in vtero
lac multū fluerit ex māmilla fetum debiles si
gnat. Si vero fuerint vbera dura/ sanū signat
esse fetum. Ideo enim nō diminuitur lac. qz fe
tus q̄ debilis ad accipendū et cōuentendū in
suū nutrimentū. vnde nimia fluitabilitas mā
millerum corruptionis fetus et imperfectionis
signum est ut dicit galie. Si vero fuerint medi
ociter dure/ sanitatem fetus designat. Nimia
enim māmillerum gracilitas et macilenta p̄
conceptum/fetus esse debilem signat et corru
ptum. nam signum est q̄ subsequi debeat ab
ortiuū ut dicit idēm. Item si impregnatio fu
erit masculi/apparebit dextra māmilla maior
sinistra. si vero fuerit feminine/erit sinistra maior
et hoc primo appetit quando fetus incipiet se
mouere. ut dicit arist. lib. xii. Item sicut di
cit idēm. sepe ex lacris multitudine et coagula
tione māmille nimis indurescunt et si superere
uerit pilus aliquis tempe indurationis/ accidit
infirmitas magna et diatur pilosa. necessaria
bit dolor quoq̄ exeat puredo sicut ibidem
dicit eri. Item dicit idēm li. vi. q̄ aimilia mul
torum vberū/multorū sunt filiorum. et habet
vbera a parte inferiori diffusa. ut patet in canē
cula et in porca. et cum parit porca/ dat primo
filio suo primam māmillam/ secundo secundam
et sic de alijs. Aimilia enim pauca vbera ha
bentia paucos habēt filios. ut mulier et elephā
tissa/que habent vbera antenius in pectorē col
locata. Māmilla igitur est mēbrum nutrimen
to fetus necessarium sanguinis mēstrualis ad
generationem lactis susceprium/ et suscepit sa
guinis impuri depuratiūz/digeshūz/immu
tatiūz/de albatuū/dulcoratiūz/inspissatiūz/
pectoris et cordis defensiuū. Sexus et era
tis discretuum corruptionis mēstrualiuū/ vel
monstratiūz/rotundū/oblongum/ neroosum
camolum/panuolorum denudibus expositum/
cauemosum/ seu porosum.

Pulmo cordis est flabelluz a pene
matuo greco. In pulmō enī neu
ma. i. spūs qui fland o et agitando
aerem recipit et emittit. Ut dicitur pulmo quia
palpitare aperiēdo ut flatū capiat et stringe
do emittat. vnde in cōtinuo motu est inspiran
do et respirando. ut dicit Isid. Et autē pulmo
de molli came et aerea creatus/ spume coagula
te similiū. ut dicit constan. Ion. iunamēnū
est/ ut cor vnde circumcidet et aerē frigidū ad sui
temporē admittat. et est etiā pulmo insin-

spirituā & vocis spirituā fuit necessariuſ ppter
 cor & ut p attractionem dēris refrigeraret & p ei
 conſtrictionem fumosa ſupfluas expellereſtur
 & ideo pulmo inter cor & gutuſ eſt mediuſ / ne
 ſubito ad cor aer imumperet / ut p aerez recipiū
 temporaret. Eſt itaq; pulmo quedam celle ſimiſ
 liudo ſeruans aerem frigiduſ ad cordis ſenu
 rem mitigandū / vt caliduſ ad voce necessariuſ / ſi
 & ad flatu ſine enī pulmōe voce ſormani nō pōt
 neq; anbeliſ / ut dicit aristo. lib. xiiii. ppter pre
 dictas ergo cāſ caro pulmonis mollis eſt & le
 uis ac concava ut de facili mutet aerem in natu
 ram ſui / ut ſic vitalis ſpūs faciliter tranſeat in
 ventri aulo cordis ad conſervationem vite anima
 lis & eſt generalis ut dicit aristo. q; om̄e animal
 anbelans baber pulmonem & omnia anima
 lia ambulātia anbelant & quedam animalia a
 quoſa anbelant. ut delphini. Item om̄e ani
 mal generans baber nigrum pulmonem & eſt
 multi ſanguinis ppter calorē nature. Pul
 mo vero animalis ouantis eſt paue. & ſic
 et poteſt inflare & tumescere. ut dicit aristo. & ſic
 dicit idem libro. xiiii. Quedam animalia nō ba
 bēnt pulmonē ſed brancas loco pulmonis.
 Item idem lib. xvi. Om̄ne animal babē pulmo
 nem eſt calidius animali carente pulmone. oiaſ
 enim babē pulmonem / mulū ſanguinē eſt
 reſpectu animalis nō babentis. patur autem pul
 mo multipliciter. quādoq; enī ex humore reu
 matiſante ad canales pulmonis. & nūc varie ge
 nerantur paſſiones ſebm varias humorum ad
 pulmonis principia fluixiones. ſicut ſit ſquamā
 tia / puſia / ruſia / raucedo / aſpiraſ vocis & con
 ſimilia. Quādoq; patitur ex coadunatiōe bu
 moris in pāni pulmonis vnde fit puſia & alie
 borante paſſiones. ut patet in ſanguinem et
 ſanitem extreannib; ut dicit conſtan. Item ali
 quando patitur ex ppter ſubſtantie vleratōe
 & hoc accidit ex acumine humoris ad pulmōis
 ſubſtantiam deſculentis. talis paſſio nō defacit
 curatur. q; cum ex humoris acumine / ſubſtantia
 pulmonis fuerit vlerata / ppter ipſius pulmo
 ni teneritudinē & motus conſervationem non
 de facilis ſolidatur. vnde & tuncaer attractus p
 foramen vleratum de facilis euaneſcit. vnde &
 ad tempiem caloris cordis nō ſufficit / quin po
 tuſ ſpūs / ppter acris attraci paucitatez cor in ſe pe
 nitius marcescat. Item dicit aristo. lib. xiiii. An
 imali ſi anbelauerint in comedendo cadit aliquid
 ex obo in canalem pulmonis / & nūc accidit ſi
 mali ruſia & strangulatio. Nam ruſia nūbil ali
 ud eſt nūli motus animale virtutis ad expelli
 dum ſuperflua circa ſpūs instrumenta / ut dicit
 conſtan. recollige igitur breuiter ex predictis q;

pulmo propriuſ eſt cordis instrumentum q; eſt
 refrigerat ſubtilitate ſue ſubſtantie aerem
 attractum altarat & immutat. voce format / a
 motu nequaq; ceſſat. q; conſtrigit ſe muuo &
 dilatat aerem ad ſupplementum caloris i ſuis
 folliculis & poris reſeruat. vnde rādiu pōt viue
 re animal ſub aqua ſine ſuffocatiōe / qdū po
 test reſollectum aerē retinere. ſui motus conſtinuit
 aerem a mouet & deponit vel depurat ſpiri
 tui vitali conſtinuum nutrientiū administrat
 cor ab instrumentis ſenſibilibus ſeparat / būd
 rem ſpūmō ſum generat. cordis ſubſtantia la
 teraliter circumdat quando aliqua occaſiō eſpa
 titur. mortem accelerat / quia actionem virtutis
 vitalis impedit in corde & perturbat. De conſta
 ncia dicit conſtan. per ordinem.

O D: bñ Isido. a cura diſtūr eo q
 omnis ſolitudo & ſcientie cauſa ī
 eo manet quod quidem pulmoni
 eſt nimia. ut cum ira accendiur humidū pulmo
 nis remedio temperatur. In medio cor animalis
 pofitum eſt ut ad omnia corporis membra vita
 infiuerat atq; motum ut dicit Isido. Eſt autem
 cor ſebm conſtan. ſubſtantia quedam cameal
 villosa / dura / oblonga / & rotunda. Fuit autem
 cor concavū proprieſ caloris conſervationem.
 Eſt enim cor totius corporis fundamenſum.
 fuit autem villosuſ / ut faſilius dilatando & co
 ſtrigendo ſe moueretur. fuit & durum ne deſa
 cili ledetur. fuit etiam rotunduſ / ut maior
 abundantia ſpirituum in eo reperiatur. fuit &
 oblonguſ / vel in forma pineum vel piceum.
 & ut tendens in acutum ut actio coloris natura
 lie ſemper in conum tendens fortiſ: reddereſ.
 ponitur autem ſubſtantia cordis inter ambas
 concavitates pectoris in medio ipſius anima
 lis. ut a cor de quaſi a centro ad circumferentiam
 totius corporis ſpūs vitalis diſſeret. Caput
 autem cordis q; acutum diſtūr in ſinistra pre
 bimidi corporis collocatur. & quia in hac pte
 cor diſtūr plus vigeret & in habilitat ſpūs vi
 talis / ideo in ſinistro brachio pulsus fortiſſi
 mus inuenitur. vergit autem cor ad ſinistras
 partem hominis ut ipſius calore frigiditas ſi
 milite partis temperatur. Vabat autem cor du
 as concavitates ſalicet ſinistras que in acumi
 ne tendit & dextram / que intra ſubſtit. Et bee
 concavitates ventriculi cordis nuncupantur.
 & inter illos duos ventriculos eſt vnu ſo:amē
 quod a quibusdam vena vel via concava nunc
 upatur. hoc foramen contra dextram partem e
 latu. & tra ſinistrā vero partē ſtrictum. & hoc eſt
 neceſſarium. ut ſanguis a dextro / ventriculo.

Tuffa quid sit

De partibus hū a corpore.

ad sinistrū veniens subtiliaretur / et sic facilius
spūs vitalis in sinistro ventriculo generaretur.
Dicit enī aug. in li. de differētia spiritus et ani/
me q̄ in dextro ventriculo cordis plus est de sā
guine q̄ de spiritu in sinistro vero ecōuerso. q̄
ibi spiritus vitalis generatur. ad vivificandum
afal p̄ quasdam arterias diffusus vndiq̄ dilatatur.
Sinistra enī pars cordis duplex habet
foramen. vñū intra arterias vene que portant
sanguinem a corde ad pulmonē. Alterum fora/
men est vnde exit arteria maior que ē forma ar/
teriarum et totius corporis p̄ quā pulsus i cor
de generan̄t. potissimum in parte sinistra ppter
causam supradictam. Similiter pars dextra
duo habet foramina. vñū intra venam que di/
citur concava portans ab epate sanguinem in
dextram cordis concavitatem. De altero vero
exit vena arterie ut nutrit pulmonem. cooper/
iūnir autem foramina quibusdam pelliculis
que aperiuntur sanguinem a corde in spiritus
emittendo. deinceps daudunt redditū p̄ bibendo
p̄ humido. In vitroq̄ autem cordis ventricu/
lo est frustulum quodam ceterus / quod autē
cule assimilatur et hec duo frusta cordis auncie
le nūcipantur / in quibus vene et arterie radicā/
tur et solidantur. Habet autem cor in sua latitudine
quedam ossa cartilaginea / que cordis se/
des appellantur. Circuit autem cor quidā pā/
niculus qui dicitur esse capsula cordis. et bic aū/
pāniculus pectoris cōsolidatur. hic pāniculus
non nūmis ppe cordi iungitur / ne forte ei motus
impeditur qui cordi fuit necessarius ut es/
set fundamentum caloris naturalis vnde afal
generetur (bucisq̄ const. li. viij. c. xii.) **Dicit**
aut̄ ansto. li. i. q̄ nō est membrum in quo sit sā/
guis ita infitus / sicut in corde. Sanguis enim
in pulmone est fixus / sed cordi fixus est. Item
idem enim cor positum est in omni afali in me/
dio pectoris p̄terquam in homine. q̄ cor bo/
minis declinat ad partem sinistram. pars autē
acuta cor̄is deditur ad intenus pectoris i om/
nibus animalibus p̄terq̄ in pisibus q̄ pars
acuta in istis ad partem capitis dependet i lo/
co coniunctionis brancorum. Item in eodez di/
citur q̄ omne animal habet sanguinem habet
epar et cor. Item idem li. xiij. In corde enī pri/
cipium venarū et prima virtus creans sangu/
inem / et eius sanguis est mūdus / danus / calidus
et maioris sensus et cōueniens intellectui. Itē
in eodem. Principium sensus animalis est in
corde. et in corde sunt sensus continuū. Et in. p̄ij
lib. dicitur. Cor ponitur in anteriori pectoris
et in medio. quia principium vite / et omnis mo/
ris et omnis sensus in eo est. Sensus autem et

motus non sunt nisi in anteriori parte cordis.
et propter hoc distinguitur medium et ultimum
et anbelitus primo vadit ad incisus cordis.
Natura autem creationis cordis est ex venis.
quia ex genere venarum et situ cordis est con/
ueniens. quoniam est positum in loco superio/
ri et in anteriori. quia nobilis ordinatur in lo/
co nobilitati naturaliter. Cor autem inter om/
nia alia membra nobilissimum est / et ideo po/
situm est in medio corporis quo indiget necel/
satio. quia animalium est complementum. nec
est aliquod membrum ita necessarium ad vita/
scut cor. vnde corde lesio non vivit animal. **Ec**
ideo corpus cordis est in medio. et creano eius
est in corpore sp̄esso et naturaliter concavo quo
nam principium venarū est ex eo et ē concavus
ad recipiendum sanguinem. sp̄issum aut̄ ad cu/
stodiendum principium motus. et in nullo me/
bro est sanguis sine venis / nisi in corde rāntus
quia exit sanguis a corde et vadit in venas / et
non venit sanguis ad cor et alto loco / quoniam
cor est fons et principium sanguinis et primus
membrum habens sanguinem. sicut manifesta/
tur in aethero. quoniam creano cordis appa/
ret p̄mō sanguinea. et est principium motuum
delectabilium et offensibilium et vniuersaliter
motus cuiuslibet sensus ex eo incepit et ad eū
redire. et eius virtus expendit ad omnia me/
bra secundum vnum modum. In aliquib⁹ au/
tem afalibus inveniuntur os in corde. ut in equo
et cetero. et in bmoi animalibus magni cordis
vnde ponit os in corde. ppter substantiam eius.
sicut ossa ponuntur in membris alijs et in
corde animalium magni cordis sunt tres ven/
triculi. et in corde paru corporis sunt duo / ido
debet esse in corde animalis venter. quoniam
eo: debet esse locus receptionis sanguinis pu/
n et temperati in quantitate et qualitate. et est
valde calidus et humidus q̄ cor est. quia cor ē
membrum in quo est prima virtus (bucisq̄ ani/
sto. lib. viij. vbi multa dicuntur de hac materia
Item idem libro decimo sexto. scilicet q̄ cor
animalis debet esse complementum. Propter
hoc creatur cor prius et propter calorem cordis
et centrum venarum ex eo posuit natura medius
frigidum et opposito cordis scilicet cerebrum
et propter hoc creatur caput in generatione p/
ositionem cordis. contingit autem cor pati v̄l
ex alteriorum membrorum colligantia. ut dicit co/
stan. vel ex propria disparantia. Si enim in
corde dominatur excedens caliditas / ebullit sā/
guis cordis et agitatur / et vitalis spiritus ledi/
tur. Si vero nimia frigiditate cor constringi/
tur / congelatur sanguis vnde et mors sequitur

Quando ergo patitur ex aliquo apostemate capsulam eius inserviet, et tunc ait non diu vivit. Item accedit cordi tremor et boces humiditas, et aquosa in pelliculis cordis dispersa, que debita eius impedit dilatationem constrictioem. Vnde videlicet infimo est cor de loco ad locum mouetur. Item accedit et defectio et spiritus vel virinis specialis dissolutio, et spiritus enaeratione, et boc contingit ex nimia replete virtutem aggrauante et confundente, aut ex nimia inanitione virtutem dissoluente, sicut patet in cardias, et in quibusdam post nimium sudore, siue nimis acutam potionem. Item patitur aliqui ex summisitate aliquo corrupta et venenosa ad cor pene trante et cordis meatus corrumperente, unde morbus sequitur indilata. Item quicquid patitur de vena coerulea opilatione, vnde et sanguis nutrimento cordis et vitalis spiritus denegatur. Bis talibus modis cor patitur ut dicit collan. li. ii. c. miiij.

Cordis virtus et operatio

Dicit ad bec galie, in digni, quod virtus et complicitio cordis ostendit per bec signa, scilicet magnitudinem respirationis et velocitatem pulsus et frequentiam eius, per virilitatem et festinam actionem per iram, audaciam et furorem, et amplitudinem peccoris eius pilositatem, becomia calorem dominantem in corde signant, contra vero signa contraria designat eius contrarietatem, super quem loci dicit baly, in comen, quod cor in homine se habet ad modum radicis in arbore, arteria nascens ex sinistro ventriculo cordis, similis est truncu ab truncu arboris que elongata a corde ramificatur in duas partes, quarum una tendit sursum alia deorsum, et ille ramificans et dividens ad modum virge ex ramis per totum corpore usque ad arterias capillares speras in cute, et quando dilatatur cor, dilatantur omnes arteriae similes, et quoniam contractis, contractis et ipse sunt, et per dilatationem earum attributus aer frigidus extenuabus cordio ad intenoribus eius, et in constrictione expamenti vel viri, fumus in generans et extrahit ipsum ad extenoribus, et per hoc eius calor evanescit, et per eius evanescit eius completio adequatur, et ut sit idem, virtus motu que est fixa in corde cum per arterias ad unam quamvis partem corporis et defert uniusquis propriam vitam, et per primum calorem vitalem ferunt enim pectus cordis aperto, et frigidus aerem attrahendo et se claudendo acommodat vaporum generantur in corde expellendo, vnde si pectus et arteria et alia vitalia instrumenta fuerint salua obediunt virtutes in operationibus suis, et quando sunt in forma non obediunt, unde bonitas vel malitia subministrantium organorum promouet vel impedit cordem ad suas pagendas actiones. Quidam

quando cor est forte et habet membrorum sibi abundantia, bene dilatando et constringendo se habentia, fortis procedit a corde respiratio, fortis pulsus, et fortis operatio cum bonitatem organorum et virtutis, quando vero virtus est debilis et remissa, non potest extendere arterias in omnes virtutis, unde sequitur minor respiratio et minor pulsus. Item ibidem si cor fuerit nimis frigidum et nimis humidum, est pulsus mollis, et erit homo primatus virilitate et audacia timidus atque piger, et a pilis in pectori invidus, propter vaporis fumosus, vnde generantur pilis paucitatem. Si vero fuerit cor nimis secum et frigidum, facit pulsus asperum, dum et parvum, et respiratio aens tarda rara, maxime si pectus parvus fuerit atque flaccidus, bucusque balys super tegni gallicus, et decessus faciat.

Anbelitus cordis et pulmonis est motus propter attractionem frigidi aeris ad tempore inimici caloris cum eius expulsione generatus. Cor enim nullo modo parentiam attrahendi aeris pati potest. Si enim per modicum spacium ab attractione aeris quiesceret, ledetur vel deficeret anbelitus, ergo contrarios habet motus, quod dilatando pulmonem aerem trahit, et constringendo expellit. Anbelitus itaque est caloris cordis per attractionem aeris temperature et expellendo vaporum fumosum eiusdem purgationis. Est autem vitalis spiritus et animalis nutrimentus. Item fortitudine vel debilitate consistente spiritualium ostensivus sicut superioris de pulmonis proprietatis dictum est. Ita in anbelando plus de spiritu attrahitur, quod est, pellatur, pars enim non modica transit in vitalis spiritus nutrimentum, infra eum pulmonem recipit et tandem animal sine suffocatione vivit, quod diu inter instrumenta anbelitus spiritus se concludit. Item patientibus instrumentis anbelitus spiritus corrumperit, et secundum qualitatem organi patientis immutatur, ut dicit constant. Panitur autem anbelitus quandoque et fecit virtus mouens nervos et regentes, quoniam ex consipione instrumentorum spiritus que provenit ex grossis humeris, vel ex grossa verticitate, viam anbelitus opiliat, vel ex aliquo apostemate pulmonis, pectoris cordis agravante, siue ex nimio calore cordis et pulmonis sedstante dominans et quibus omnibus debilitia redditur anbelitus, atque rarus. Si autem fuerit velox et pruis calorem alieni signat, que virtute sufficit et vincit, possit si tacitus fuerit calidus et fumis suae ligat efficaciter subducere.

De partibus huma·corpo.

40

ambitus vno puer & frigidus in peracutis febribus signum mortis est. eius aut tarditas defensum & virtus designat expulsione / frigiditas vero extincionem signat caloris naturalis / & defensum cum virtus in substantia cordis & insuper spiritus. Item immutat ambitus ex membro in tenor & corruptione. ut patet in leprosis in quibus ambitus ferdus est & corruptus & aer vicini corruptius. vñ talium flamus solerent ap propinquantiū corruptius & infectius. In factum, n. aerem vicinum. & reddit corruptibilem sicut sibilis reguli flando aerem corruptit. & aues volantes inficit. vt dicit Avicenna & alian.

Stomachus grecos dicit eo q̄ sit hominem venit. & ipse cibos recipiat atque ad intestina transmittat. vt dicit Iulianus. Est autem stomachus secundum alian. rotundus oblongus. concavus. interior asper. in fundo villosum & canosus duo habens orificia. unum inferius. alterum superius. Est autem asper & villosum ut cibum receptu melius retinere possit. Nam si esset lubricus & in superficie planus / ex sua lubricitate cibus exiret indigestus. Est autem carnosus in fundo ut digestio confortaretur. carne brachia calidam & humidam ex quibus qualitatibus manu viget digestio in corpe animali. Ros tundus autem est ut capacitate cibum recuperet plior. Præterea si alterius esse figure. s. triangularis vel binominis. humores in eo malo de facili ad pectenem colligere. cu talis forma non posset a superfluis propter angulos desiccari. Oblongus est ne nimia rotunditate sua spuma libia primum erit. vt tanto faciliter in superioribus & inferioribus iungatur. Præterea stomachus & pampin humanus in parte superiori est strictus / in inferiori vero latu. & hoc fuit necessarium. q̄cuz bono ceteri animalibus sit erectus / abus ei ad inferiora se descendit. & ideo utilis fuit eius in seno latitudo ut in eo recipi posset cibi multitudine. Item nervosus est propter maiorem sensibilitatem receptibilitatem & appetitum vigorositatem. epate etiam circumdat. ut ei maior calor ad cibos decoctionem ab epate ministrarentur. Epator. n. in suis quinq̄ fusculis stomachum circunferit / & ei calor em tribus succitatem & humorum vñ sanguinis generat & quasdam venas q̄cuz epaticas media vocat / recipit. in posteriori caloris actione in sanguinem mutat & consernit. Ad hec dicit constans. q̄ si stomachus fuerit substantialiter calidus / abus grossos bū digerit / delicatos vero assimilabit. & plus degenit q̄ appetit & propter similitudinem abus calidos maxime querit. nec famem sustinere potest. Frigidus vero stomachus grossi abus non est bū dige-

stiuos & ex eis cito grauitat / & eos cito mutat in humores acidos & corruptos. Stomachus vero sicca cito sit nec par aque sufficit. que si superflua fuerit / rugitum in ventre facit sicco q̄ si fuerit humidus stomachus non sit / humidus ab appetit / sed par digerit. bucosque pestan. libido. i. c. mīn. Accidit autem stomacho (vt dicit idem Iulianus) diversae passiones. scilicet mala digestio / fumositas / diaria / vomitus / singultus / inflatio / nictura / & hæc diversis accidentibus causis. quia quinque ex mala pplexione / quinque ex nimia manutione. quinque ex nimia repletione. quinque ex nimio humore acumine. quinque ex cordis putrefactione. quinque ex virtutis ptenue & defectione. quinque ex obliuio. que si sit pungitur / stomachus pungit / & ad circundum pplexus / acutus viscosus labeculat / & sic de facili egreditur. quinque ex virtute expulsive nimia debilitate non solù erit patitur / veretiam ex aliis membris colligantia & vicinitate. Stomachus. n. est totius corporis p̄familias. omnium membrorum nutrimenti recipiens / & singulis membris per expedit administrans necessitati. vt dicit alian.

Ecclie hæc iecur nomē brachia / eo q̄ ignis ī eo sedem brachia / qui usq ad cerebrem subiunguntur. & deinde ad oculos. & ceteros sensus & membra se diffundit. & calore suo succinitibz attractum in sanguinem trahit. qd ad os pascendi / nutriendis corporis sil membris administrat. vñ epator dicit / quia talia membra pascit. In iecore est sedes volvitur / & capiscere cuius extremitates fibre vocantur. q̄ sur q̄ lingue eminentes / & stomachi amplectentes / calorē ad cibos digestiōnem exhibentes. & dicuntur fibre / qd ab articulis ad aras phebi deferebantur. quibus oblati & succensis & responsa dabantur. bucosque Iulianus. Est autem epator. (vt dicit alian). Membrum cotaneum / calidum & lubricum in dextro latere articulatum stomacho supponit. vt suo calore p̄maneat digestiōne. Est etiam sanguineum & in corpore rubicundum. q̄ succinitas eius nimia caliditate in humorē sanguinem est transuersa. atque quantulum etiam est duplex / & hoc ad minus. in quibusdam tripliciter / vel quadrupliciter / vel ad maximū quadrupliciter inuenit. Lata autem epator / & cavitate p̄greditur / dā vena / q̄ a mediā porta nuncupatur. & hoc an / quā erat in quinq̄ dividit venulas. quinq̄ pressa epator intrantes. epator. n. succinitate p̄me digestonis p̄ quasdam venas i sua cavitate attrahit / & calor naturalis ebullitionē celebrata dige-

e

ydroysis quid sit
per pum

stione sedis in massam sanguineam et quantum humorum naturae querit. quod non. calidus est et humidus transire in natura sanguinis et receptaculum sanguinis. quod autem calidus et secundum est in natura colere. et proprium receptaculum est scissula fellis. quod vero frigidum est et secundum est in natura cedit melacolie. cum proprium receptaculum est scissula splenius. sed quod est liquidus et aquosus. in humore transit flegma. cuius receptaculum proprium est pulmo. Ex quo per epatis naturalibus est principium fundatum prime digestionis in stomacho maximu[m] iuxta mentem. sed etiam in digestione in substantie sue coagulatione est pectoris / puri ab ipso sepatitur singularis membris nutrimenti transmissum / amorem venerei exercitatum / diversaque passionum receptionem. Patitur. non quicquid et nimia calor est intensione. unde et potius aperienter interius / ex quoque aptione potius evanescere remissius operatur. quicquid enim frigiditate queritur attrahere succositas in natura sanguineam impediens. et ex hoc contingit se pessime hydrolysis fieri / cum hydrolysis nihil aliud sit secundum ipsum nisi evanescere digestione in epatis coagulatione. hoc non potius errante in sua operatione deficiente / necesse est sanguinem corrum per / quo indigesto corpus quod inde nutritur / intume scendo extendit. unde et hydrolysis generalis. Item panis epatis ex substantie sue mala pplexione. et secundum humorum quantum distempantiam in ipsum efficiens diuinitatem. Item panis ex via epatis eius opilatione. contingit. non. sepe humorum grossus et viscosus in venis epatis adunari unde cum sanguis clausus extre non poterat est distinctionis et opilationis. Item enarratur accidit ex nimio calore humorum sanguinis desiccante et substantia venarum epatis / honeste que non poterat sanguis libere se diffundere ad alia membra corporis nutrienda. Secundum idem aliquis potius contingit ex nimio frigiditate humorum congelare. et meatus epatis / frigide. et ad omnia membra nutrienda discursu sanguinis probidente. Item idem accidit ex apostolemate substantiam epatis aggrovante et pertinaciter in ipsum substantiam generante. Item idem accidit ex inclusa ventositate pellucidas ipsum epatis extendente et ex membrorum inordinatione dolore et morte inducente. Item sepe panis ex immoderato fluxu sanguinis qui accidit ex venarum ab ipso egredientur operatione. et secundum vel ex nimio sanguinis acumen / vel ex nimio repletione vel ex debilitate virtutis retentive vel ex nimio exercitu et labore. (sicut diabeti). Hoc de natura et signis copulationis epatis dicit Galienus in regni. Signum epatis quod est calidus est amplitudo venarum non pulsatile. super quem locum dicit baly. quod diuinitas et vicere caloris in epatis / sit epatis maius et venae eius maior

dilatatur et magnificata est. Magnificant omnes vene non pulsantes in oibus membris. et calet sanguis et generaliter aliquis ex ea colera citrina / et progressum tempis post statim adolescentie aduenit colera citrina et fit ex ea colera nigra. et diversus quod ex tali colera accidunt passiones. aliosque autem nimio calori epatis cordis resistit frigiditas. nam a corde velut a membro superiore et nobiliore epatis in suis actionibus moderatur. et hoc idem dicit ansto. li. iiiij. ubi ponit eum epatis tanquam principium eius regnum. Item dicit galienus. que frigiditas et paties ex calore tempat. et signum frigiditatis et sic citatis epatis / sicitura est venarum et paucitas sanguinis. sicut humiditas eiusdem signum est mollescit venarum et sanguinis multitudine. Item idem dicit baly. que epatis est fons humiditatis corporis. unde cui sit radix humor si fuerit epatis secundum non poterit aliquod membrum corpus querere ad humorum vel humiditatem / ut eius possit resistere siccitati. Intenditur autem et remittit siccitas et humiditas epatis secundum cordis displices. Epatis est membrum nobile / et alteratione alterat corpus et influunt nutrimenti et virtutes nutritivias / et in membris reliqua inferiora sine medio / ad superiora vero mediante corde secundum iudicium galii. Secundum autem ponit ansto. li. iiiij. que potius sit opinio / aliorum in dictio de relinquo. Et hoc de epatis proprietatis dicta sufficiunt.

Hec dicunt est eo que sit folliculus gestans humorum ex duino colore rubore amarum simum. ut dicit Isidorus. Et non astula felis quedam pellicula super gibbum epatis colligata. Secundum duos furculos. per quam deportatur colera rubea ad intestina / ut per eam virtus expulsiva portetur / ut acumine suo intestina melius et faciliter expurgetur / per alium deportatur colera ad stomachum / ut sua caliditate virtus a diuinitate digestuatur. Secundum isti felis membrum calidum et secundum gibbo epatis suppositum et proprium colere rubore receptaculum / et iumentum est ut sanguis a colera rubea mundificetur. Sanguis non ex propria colere incendere nisi infra astulam felis eius supfluitas locaretur. Secundum autem sua caliditate decoctionis ciborum suorum suam etiam sua subtilitate penetrat / sua medicacione et acumine pungit / et intestinorum corrosum / et ad supflua ac fetida ejicienda existit. Secundum etiam ex nimia calor intensione amarissimum. et per sui admixtionem dulcedinis sanguinis imutatum (hucusque ostium). Secundum ansto. li. iiiij. delphinus non habet felis. Secundum oim volantibus / et oem genitum piscium / et oem ouibus habet felis / secundum magistrum / et forte erit in vijs subtilibus exsisis ab epate ipsius ad intestinum. Item pie fortassis enuntiat

De partibus huma·corpo.

seinde, et forte erit fel in tali intestino et diversificatur, quodque in superiori quam in medio, et quam in inferiori, et quidam voluntaria hunc fel occulta, tum in intestino ut colubus / et otonices et hydrides. Quedam babent fel magnum in epate / et in ytre / et intestino sicut accipiter milius. **H**ec nristo. li. p. 3. quidam animalia non babent fel oio. sicut equus et mulus, agnus, et elephas, chameleus etiam non habet fel distractum sed venas suas in quibus est fel. Item quidam boves habent magnum fel in epate et quidam non. Et fel quoddam super fluu aggregatum sicut fer in ventre, illo non super fluu vni natura ad aliquod iuuamentum. In illis autem qui habent natura epate sanam et quod sanguis naturalis est dulcis / aut non inuenitur fel, aut si invenitur / erit paucum. Et in ventre valde gracilis / et propter hoc erit epar eorum qui carni felle boni coloris / et dulcioris alii. quoniam autem hunc aliquod animal fel / inuenit quod est sub felle valde dulce. Nam per collectionem fellis ad locum unum / alie vicine partes reddunt dulciores. Fel enim ex sua substantie subtilitate et acuminis est grossorum humorum incisivum / et sua siccitate plumptum, vnde in collis oculorum est necessarium ad visum clarificandum et acutum / et ad impedimentum spiritus vitalis removendum / et matime fel accipitur et alioz volucr viuentium ex rapina, sicut in ystematico. **P**stan, ragis Exferuore autem nimio / et ebullitione fellei humoris ad epar redeunq; inficit sanguis, qui infectus ea que ad nutritum mediorum transmiserunt inuitat et inficit / et cum crocem colorat, s. vel viridem sive nigrem supinducit, et passionis signum sunt ista otios corporis infectio / sitis adestrata / et omni amaritudo / dolor frontis / aurum timuitus / verna crocea cum possit spuma continua vomitus croce. Aliquam etiam pingit poros cistis et fellis opilari / vnde colera facit ipsum epar / ac possilez inducit passionem. **V**nus **P**stan, in ystematico dicitur. Unde patet, patet fellis substantia / i. cistis / et deficit virtus eius quod solus ab epate rubeam colorem effere, remanente colera eius sanguine / tingit et alterat. Ide etiam pingit quoniam a postrema enanti in vena per quod colera ad fel transiret vnde ad epar rediret / per totum corpum cu[m] sanguine se diffundit, quod si porus inferior opilez / ascendet ad via superioris stomachi / unde facies sic citrina, os amarum et siccum / in stomacho ardor et siccitas / verna autem egestione albescit, propter elongationem colere ab epate et remittit / quod verna soleret tingi. Si vero porus superior opilez / colera tingit inferiora, et appetere signum / que porus suis pingit, ut id est dicitur **P**stan. Et hunc de felle dicitur sufficiat.

Splen est dictum a supplexedo / quod per finis stram iecori priam supplet ne vacua extiterit / quemquidem casus natus esse existimat, nam spon-

ne ridemus felle irascimur / corde sapimus / cerebro sentimus / iecore amamus / quibus stomachus / sanguis est animal et integrus, ut dicitur. **I**si. Et secundum **P**stan, splen in sinistra parte collocatus / forma naturalis est oblonga et parvus / versus stomachum oracula / et versus costas est gibbosa. In his duobus locis quibusdam **P**ancreaticis colligata, Et deinde duas haec ventosas per quartum unam colera nigra a sanguine epateret sibi attributum aliam vero quantum sufficit / ad stomachum transmittit ut ei appetitus proficeret. **S**plen igitur est iuuamentum ut in sinistra parte corporis secundum supplet / et ex opposito ad generationes stomachi fecori indecat / ut propter mundificationem epatis sanguinis feces sibi attrahant, et quantum ad appetitum sufficit / fortificationem stomachi transmittat. **E**t igitur substantia splenis rara et spongiosa propter faciliter humoris feculenti attractionem et remissionem, et est nigra propter melancolicam naturem / et est receptaculum assimilationis. **E**t etiam a sinistra in costas et stomachum posita / propter sinistram partem compunctionem et frigitationem, ac propter perennandam stomachi cui pinguis coagulationem, aliquantum est durane de facile ex qualitate humoris secundenti, et barlesione. **E**t igitur autem splenem pati quoniam et virtus ostentive defectione, et hunc non sufficit humor ad se attractum / vel attractum ad locum alium destinare. **I**te quoniam et opilatione quoniam, s. humores grossi et viciosi / in vijs splenis opilantur et aduancti, vnde et ei accedit impediuntur. **I**te quoniam et nimia humor repletione quod humores ad splenem fluentes propter similitudinem attrahuntur / et sufficienter non evacuantur vnde inviscantur et in depressione splenis indurantur, intinctorum / ut ipsi splenis substantia crescere videatur, sed secundum finias yperocrit, si splen sit magnus / corpore marcescit, et si splen marcescit / corpore impinguescit, vnde ipsius splenis medicocitas / ad putrefactum potius quam ad magnitudinem tendens / bonitate pplexionis designat, ut dicitur **P**stan, li. ii. c. xvij.

Osteora secundum Isidoro, inferiora dicuntur, propter intestinalia, membris subditam et substantiam vitalibus quodammodo dicuntur intestinalia quoniam quidam interior non quidam familiariter reuerentur, quedam sunt superiorum membrorum culcitra, et eorumdem quedam sunt necessaria insula, et dicuntur viscera quoniam vitalia, quod locum vitalibus circa percordia lilia ubi gignit vita / sunt interioribus circumfusa, bucculæ **I**si, secundum **P**stan, autem intestinalia quidam sunt membris interioris mutuo se tenentes, oracula rotunda per ventri longitudinem et latitudinem collocata quoque propulsio et substantia stomacho assilans. **S**unt autem numero sex principalia intestinalia, quoniam tria sunt subtilia / que sunt subtilia sunt intera. **T**ria vero sunt grossa / et ab inferiori incipientia. **P**rima

11 **Ziber**

V

intestinum tritum subtilius vocat duodenum. qz
in sua longitudine fin mensuram cuiuslibet bovis
est. iij. digitor. et B sup dorsum engit et in nullam
aliam prem retoque. Secundum vocat ieiunium / qz
sp est a cibis vacuu. et dicunt sapientes et experimen-
tatores / q mortuo aiali sp inueni illud vacuu
Dicunt n aliqui q B d anthromatice. qz a
se oia ejusdem nibil de acceptis retinet ad sui in-
trumentum. Tertium subtile est appellatum scdum si
millimum / B t nunq sine cibi corporaliter est in-
uentu. Int grossa vero intestina primu vocat
orbis / et in subtili extremitate hz os vnu. et e il-
lud intestinu sic vocatu eo q ipm sit orbatus. i.
quasi viduatu ab altero orificio. T. n. necessaria
intestina duo habeant orificia / illud hz vnu
solu. et video se hz ad modu facci. q multa reci-
pit / et pauca respectu alioz ejicit vel emittit
Secundum intestinu sub-orbo siue sub sacco po-
situm d ylion. et B a dextra in sinistrâ tendit.
et d ylion eo q in eo intestino yliaca passio fi-
eri coeuerit. Tertiuu intestinu vocata grec colo
et B immediate cu inferiori rotius corporis orificio
est puncu. et in B intestino gressissima passio. s.
colerica generat. vel ex iepuis intestini nimia co-
strictione / vel alioz grossi et frigidi humoris coad-
iuvatione / et p pñis viaz illius intestini intrin-
seca opilatione. sicut narrat Pstan. et eni galie.
sup apboris. Patet igit ex pdcit ad qd fut ne-
cessaria intestina / qz qbñ imuratur / et sua pca/
uitate supflua recipiunt ad nature erotonatoez
ad B ena sunt necessaria viscer rotunditas / gib-
bositas / et volubilitas. vt di. cõstant. vt cibus
transmissus a stomacho / in eoz gibbositate et
liqmtu inbereret / et fin aialis necessitate sup-
flua expelleret / et necessaria retineret. Sunt aut
rotunda / ne in stomacho in aliquo angulo su-
plicie collecta remaneret / q corruptionem indu-
ceret in testinibus. Sunt ena intestina in duobz pa-
niculis minumis vel ad min? involuta. et B fu-
it necessariu. qz si unus paniculus patereb / ab
altero paniculo subuenireb. Sunt aut intestina
aliquatu villosa. et eoz villi p latu ena extensi
vt seq supfluitate expelleret / et necessaria nutri-
mento suuientur retineret. Sunt aut viscera si-
ue intestina involuta ad invicem et pnera. ita vt
miora maioribz / et graciliora et debiliiora gros-
sioribus et fortioribz innitant. vt sic acto eo p/
tutis naturalis et in expellendo supflua / et in re-
cipiendo necessaria opti pficiant. Dicit etiam ar-
isto. li. ii. q fin vanestate detinu in madibul aia-
lium / vanat in qntitate et qlitate natura intesti-
noz. vñ dicit q intestinu oim aiali bñni den-
tes in vtrac madibula e min? intestino nōpñ
tum; et nullu aial bz intestinu rectu misi be-
ne

Dēcēs in vtraq mādibula. **P**tē ibidē. venē ser-
penē est strīctus tē sīlis intēstīno aplo. t si fuit
naturalē pūus /bz fel in intēstīs. t si fuit
magnus. sup̄ epar. **P**tē idēli. xiiij. **D**ia aia
lia ampli t recti intēstīni sur gulosa valde. qz p
pter diminūnōne v̄lūs cibī t indigestionē en-
ciūs sup̄fluītātē cibī indigestā t cito erit cib⁹ /
t iō appetūne multū t qunue qñat cibū. **T**on-
tingit autē patī viscera t intēstīna multiplē. vt
dicit p̄stan. li. ir. c. triv. qñiq ex colenico būore.
vel ex melācolico substātiā intēstīnor̄ corrodē
te t flūxū dissenterie inducēte. t h̄ passio pessi-
ma ē t sepe mortifera. sicut d̄ in ḥpboris. **G**o-
lūnū ventrī in ō initio colera erit nigra ē mor-
talis. **P**tē qñiq ex ipso viscēp interiori pūctura
t vulneratōe. t h̄ vel extēriōri apostemate pu-
trefactionē t puncturā in pāniculīs ipso viscē-
rum inducēte / vel ab extēriōri lesionē. **P**tē qñiq
ex vētoſitatē interdūſiōne / pāniculos t nec-
uos eoz extendēte. t ille dolor qñis est int̄m̄
vt aliqui intēstīna penetrarividēant. **P**tē qñiq
ex humore grossō t flegmatico iſeriores pres-
intēstīnor̄ obturātē / t stereor̄ exitū phibēte / t
gītacā passionēvel colericā inducēte. vñ h̄ mor-
bus pestilentialis ē t mortalis / raro sanitates
suscipiēs / t sepe die scđa vel tertia inficiens /
nisi celerius succurrat. **L**etetas intēstīnor̄ pas-
siones. q̄re. i. in tractatu de infimutib⁹. de
colericā passione.

Renes (vt ait varro) sūt dicti eo qd
sceni hūores ab his nascunt̄. Nam re-
nes et medullæ tenuē humorē defudat̄
in renibus / qd liquor rufus a renib⁹ a calore ve-
nere resolutus recumt / et ad loca genitalia se
diffundit. vt dicit Ili. Locus aut̄ in latribus
spondiliū dorsi in quibus ē sedes renuz / dicunt̄
lumbi. qd (Em. Iliid.) Job libidinis lascivia lumbi
sunt dicti. qd in virtutis a renib⁹ / lumbis / est cā ve-
nerece voluptas. Pe renibus aut̄ dicit̄ ista. qd fu-
erunt faci ut ab epate aqntici sanguinem fugge-
tes / eū depuraret / et eius colamentū. s. vrinam
ad vesicā p meatus vricides / id ē vias vrinam
les trāsportarēt. qd etiā di. baly. sup tegni. Dī
dianus (inquit) creator lūm⁹ duos renes / vt at-
trahat̄ aquositatē sanguis ab epate / et cā trās-
mittat̄ ad pheſicā expulſionis ḡra. qd di. anſt-
li. xiiij. Renes (inqua) fuerūt creati pp̄ vesicā
vesic opatio vesice esset melior / et pfectio. qd re-
nes sūt ad colandū sup lūm⁹ hūidi decurrent̄ / ad
vesicā. Et idē renuncul⁹ deſē / altior / ē ſimilis
in oī aiali hūte renes. et B. qd calo / in dextra p/
te fortior ē vel ſupior. Et idem in oībus aiali
bus renes hūtid⁹ / renunculus deſē minor ē p/
guedinis qd ſimilis / et altior, qm̄ natura ſed deſta

De partibus huma·corpo.

ptemior est et maioris motus et calor. calor aut dissolvit pinguedinem et sumit. Iteneres sunt de ultimis medib. interior. et ppter h. indigent magno calore. Recollige igit tenes sive aliud et naturalis coloris perseruatiui. frigiditas dorso spondiliu sunt tempatu. a paucitate et patis aquosi humoris attractiu. sanguis collatiui. vnuis naturalis pfortatiui. humoris semi nalis generatiui. porosi rotundi pinguedine coqua camosi qppre sunt et porosi ppfascilio rem aquo se supfluitat attractione. rotundi ne colligat aliquo humor ad putrefactio ne pague dñe sunt munim. ne et frigiditate dorso aliquam sustinat lesionem. Recipiunt autem renes qsdaz venas stomachi ab epate egredientes. qbus humor in seca digestio et supfluvius defert ad ipsos renes. vni opilatis illis venis et in suo officio i pedinis renes una cum epate patiuntur. accidunt aliqui in renibus varie passiones. ut di. stan. li. ii. c. xxxiiij. q si vene epaf. pculdunt ab humor sanguineo ad sui numerantia depaupantur vnde necessario extenuantur. Si vero meatus eoz inferiores calore vel frigore contractantur pntibus mori supflui eoz subaz subtrahit. non excedunt et dilatantur. et p ois corrupti. vel s humores desecati purificantur. et in calidius pertunduntur. multis enim alijs modis patiuntur. sicut et apostemate. ventositate. frigore nimio. vel calore.

v Elisa fm Isido. a venti capacitate est dicta. Nam per venti actionem agitur et distrahatur. sicut ex quo per venti emissionem hbit et artat. vocat aut vesicula per diminutionem a vesica dicta qda pellicula pendens in gutture auis sicut bursa. in qua volucr recipiunt per mo cibaria que in predicta vesicula digestioni sedet in iecore faciente separantur. et in eodem follio tulo tanq in pmpmario ppxio. et futuram elusionem reseruantur. Et vesica ppter h sunis fm constat. Et paniculus durus rotundus. paucus sicut sacculus in oī pte daus excepto solo orificio supori. Sicut aut eius substantia dura. ne a camine vrne est receperaculum ledere. sicut autem ex omni pte dausa inferi. vt liquor subito astrahit in uoluntate expellere. vni per vnu et idem foramen vrna ingreditur quod egreditur. vt patet in anabomia. Sicut etiam rotundus. ut in augmento calamenti sanguis dilataretur. et ad ipsum susceptionem capacious redderetur. Dicit n. aristoteles. xiiij. q oī aial his pulmonē multū sint. et ppter h indiger cibo humidu plus q siccus. et iō fuit necessaria vesica ad recipiendū hmoi supfluitat humiditatē. Itē ibidē. Nullū aial his plumas aut squamas aut cortices sive testas bz vesicā omnino pter cornicā marinā aut sil-

uestrem. Nā supfluitas in hmoi aialibus transire in nucumē plumar. et squamar. et hmoi. Item ibidem. li. iii. Omne aial generās bz vesicā ouās aut nō pter genus lacertar. et nō erit humiditas a vesica mortuor. et forte aggreditur in vesica. et supfluitas siccatur. et ex ea pter git lapis. Itē ibidē li. vi. In omni aiali carente vesica est una via apenes exitus sterco. et superflue humiditatis.

v Rina (fm isaac) est colamētū sanguinis et aliorum humorū ex actione naturae generatū. nā qd epate sumit inicium. sed in renibus recipit substātiā et colorē. Quosa eni substātiā sanguinis p qsdam venas subtiles transmittit ad renes numeratos. vñ cu ad rem deportata fuerit regionē vbi colat. et admodum seni eliquati depuratur. et vi caloris epatis et renū tingit et coloratur. et sic desudans p poros vridices vesicā in ipius paucitate adunatur. vñ hec substātiā humida et liquida de vesica emissā est vrna sic dicta. que est virtuosa et morificativa. qd vrna regidius qd rāgit. mordet desiccat. et vnt. vrna. n. et desiccatu. et corrotitatem hz naturā. vñ valer. et scabiē. serpiginem. et impetiginem. p pustulas. et vesicas si patēs inde se abluerit. in potu spleneticū pferit mundat vulnera et putrida et loca santis. cum felle etiā anticipitis colirifata. et oculis cauteletis immissa. pānū corodit. et delet maculas oculorum. sicut exp̄s dicit stan. et galie. et ideo vrna nō est abhorrenda. qd in multis vnlia est accepta. Et etiā vrna ab vnt grecō. id est demonstrat. n. interiora. qd ut certifice tur de interioribus vrne inde pulsantur. Demonstrat. n. vrna naturalis in epate et in alijs medib. inferioribus p vrne substātiā et colorē. et maxime p eius sedimē sive substātiā quā medicis apostolim vocat. certificamus. Nā si fuent illa residentia in funda vasis alba. pinea. coadunata. nō diuisa fortitudinē designt. sicut et ppletam actionē calorū naturalis i ipsi membris. p media autē regionē vrne quā medicis enormia dicunt. de media regione corporis. i. de corde et sibi adiacentibus iudicantur. qd si vrne in medio sue fuent i colore et substātiā bñ disposita. nō liquida nō nebulis aliquibus obscurata. vel obumbrata. spūalia membra iudicari esse sana. sicut p ptem vrne superiorē quā nephilē nuncupat de fortitudine vnt. aias in regione capitū profficiamus. Nā si non fuent circulus nimis grossus. nō ignotus. nō liquidus. nō vndis. nō granulosus. sive in colore et substātiā tempatus. cerebrum. et oia alia membra animali pnta servientia denūciat est. tum

Vnō hz d'vrna

Vrme 20. rulores

Si vero **h**ora signa fuerint in **v**rina / **h**iam de signant corpore disp̄oꝝ. **J**udicat aut̄ **v**rina p̄cipue fūm substantiā & colorē. nā aliud signat q̄n est tenuis in substātia / q̄m humorū dñi antīs siccitatē. aliud q̄n est spissa / q̄ humorū humidi tatem. aliud q̄n ē mediocrit̄ / q̄ tunc designat tē peramentum sive equalitatē & mediocritatem. **S**com colorē aut̄ iudicat / q̄ multi sūt colores s.rr. vt dī. **I**saac. & egidius. quorū qdā signant calorū vel frigiditātē intensionē / alijs remissio nem / alijs mediocritatē. **N**ā remissū calorē desi gnant glaucus / lacteꝝ / & bujusmōi. intensum vero a rufō superius / mediocris vero sub ci minis / subrufus / rufus / inter quos quidam designat mortificationē. vt niger / viridis / inuidus. qdā indigestionē / albus / lacteus / glaucus qdām digestioneis imperfectā indigationem. vt subpallidus / pallidus / qdā pfectā digestionē vt citrinus / rufus. qdā excessum sive excedentē intensionē. vt subrubicundus / rubicundus. qdā adustionē. vt in postianos. qdā supadustionē & mortificationē / nigri & viridis. nigredo tñ cāt qñq̄ frigiditate calorē naturale penit̄ extin guente. b̄ tūc pcedit liuiditas. b̄ qñ pcedit ex ultima adustione. tūc pcedit viriditas. **E**st op̄ aut̄ colorē pculares circūstantias decimare. & coꝝ differere causas / vel dicere nō pietatē b̄ opus. b̄ si q̄s eas scire voluerit / libꝝ isaac / the ophili / postian. egidiū legat in q̄bus tractat pfectissime de vrumis. **H**ed ista ad presens hic sufficiant.

Verter vter / & alius. inf se differunt. **V**er di. **I**sido. **C**enf. n. est q̄ acceptos cibos digerit & appet extinse. & est dictus ventr. eo q̄ p̄ ventrē veniat cib⁹ ad totū corpus. Alius est q̄ cibū recipit & purgat & sicutur. **A**terp. vo sole mulieres hñt / in quo capiunt. **E**t dī vter / eo q̄ fetu impleat interi vedi. **I**sido. **E**st igit̄ venenum instrumenti tori / corpori receptaculum. **V**er di. **P**stan. membrōꝝ numbilium sedes / p̄me digestionis & sedē fūdamē tum / **C**reatio est carnis / calida / & humida / & p̄p̄ digestionis necessitatē. pāniculis diversis circūdata / p̄p̄ interiōꝝ p̄leruationē. cuius disp̄o est rotunda / & oblōga / rotunda / p̄p̄ libeniorē cibōꝝ receptionē / & in membrōꝝ nutribilium collocationē. oblōga sit / p̄p̄ facilioꝝ ipius cū supioribus & inferiorib⁹ p̄unctionē sive colligacionē. mediu. n. locū in coꝝpe sibi vē dicat vt nutrimentū inferiorib⁹ & supioribus mēbris distribuat & trāmittat. **E**st igit̄ vena in ter oēs p̄es corpori mollior & infirmior / & m̄ ceteris ē vñlioꝝ. **N**am tanq̄ nutrit̄ corporis p̄ oī bus alendis corporis membrōꝝ recipit & decoquit

& ad singula mēbra debita nutrit̄a beruat & trāmittat. sup̄fluitates multas p̄p̄ aliorum membrōꝝ nutrit̄a in se recolligit / & eas dis ferre nō sustinet. ipsas & se reijat & repellit ex mala disp̄oꝝ membrōꝝ & p̄p̄ numrimentū q̄s intra se trāmet. diversas firmitates contrahit aliqui & incurit. que qdē passiones rāto sūt pēnculosiores / p̄to cordi & alijs vitalibus sūt p̄p̄mōres. panī siquidem scipius p̄p̄ nimia repletionem. & tunc nō curat nisi p̄ hñā cuacu ationem / & ecōuerso. q̄n molestas p̄p̄numiam inanitionem & succum p̄ hñā repletionē sicut dī in ap̄bo. **Q**uecunq̄. n. egritudines ex pleni tūdine fuerint euacuatio sanat. & q̄cunq̄ ab in anitione. soluit plenitudo. **T**ē actiones ventrē fūm diuersitatem t̄pis vanant. **N**ā in hyeme naturalis calor in interiorib⁹ ventris p̄dusus foror operaꝝ vñ appetitus in hyeme magis acedit / digestio fortior generat. q̄r vt dī in ap̄bo ris. ventres in hyeme t̄p̄ calidissimi sūt natu ra. & somno lōgissimi.

Verbūcū medius est corporis locū sic dicitur. q̄r duox vmbus. sicut vmbus in medio clypeoꝝ tonus est dictus. vt dī. **I**sido. **E**t vmblico. n. infans i vtero pēdet acnutit. est vmblicus fūm postian. ex nervis ve nis arterijs p̄positus quo mediāte ferit sanguinem subnlē attrabit / & suggit p̄ ipsas arterias spm recipit. **R**umpis aut̄ vmblico iux matris cen dū fetus egredieſ / & cū fetu exīt. quē obster trices ligat. quatuor digitorū longitudine. **E**t bacligatura sūt extremitates vmblia et rotundatates (bucusq̄ postian). **S**up̄ ezech. aut̄. rvi. dicitur ierom. sic naturale ē infantib⁹ ort. p̄mo vmblicum insidi. deinde ad diluvendū sanguinem / aq̄ lauari. tertio būmōꝝ parvulop̄ sole siccari. q̄r to tenera corpora pānis stringi ne mēbra defluant & sic dep̄uenit. **I**bidei etiā dī. glo. gregor. q̄ vmblicus ē quo fetus alif in vtero. sicut ar bores & vnguē p̄ radices būmōꝝ occulte terre natiunt. **V**in vmblico aut̄ sita sūt genitalia mulierē. sicut in lūbis genitalia viroꝝ. & iō vmblico nomē. lūmina figuraꝝ. vñ Job. xi. vñ eius i vmblico vñtis eius. **D**e vmblico aut̄ dicāt. in li. n. q̄ omē aīal generans & ouās habet vmblicum tempore partus. & cum crescat partus aut̄ / later. vmblicus / nec omnino ap̄paret / quoniam cōtinuaf cum intestino p̄ alijs quam parvum venarum. **I**tem ibidei li. xv. creatio vmblici non est nisi cortex cōtinens venas & cum embrione continuat. & cum sang uis a matrice pervenas vmblia quasi per canale ad puen nutritiū crescit. ergo conce p̄mis per esse vmblia. vt dī in codem

De partibus huma corp.

Conititia sunt partes corporis ut et non
men ipsum docet que dignitatem sibi
virtutem accepereunt. ut dicit Isidorus. lxx.
etiam pudica puericundia dicuntur. vñ et tegunt
ita quod non sunt eandem species decorum sicut alia mem-
bra que in promptu sunt locata. et ideo reputantur
in honesta. inquit que unum de veteribus. vel quod viri
est enim vel quod membrum est verecundum vel ex quo
vitius emitur. Nam proprieas diviribus ille humor
a virtute natura fluens. ut dicit Isidorus. Hoc etiam alia
membra virtutem generative fundantur. scilicet testi-
culi diminutive a testibus dicti. quod nomen
incipit a duobus sine quo testimonio non est
aliquis vir pfectus. hic semina calamo administrat
quod a spine medulla et a renibus suscipitur gratia
procreandi. (bucus Isidorus.) Secundum Prosternon. sub
stantia corporis proposita est de carne gladiolosa. alba
molla et rara. et hoc sit propter caloris observationem
et sanguinis immutationem in albedine. quod fit
per vehementem calorem in ipsorum substantia sanguinem
decoquente et in albedine mutantem.
Et dicuntur huius membra principalia. quod principalis a
ctionis virtus naturalis. scilicet generativa sunt. proprie-
tatesque si perfici fuerint. vigor virilis sexus.
eneruantur et masculina prolixio in feminina altera-
tur. et hoc sicut aristoteles. libro viii. cunctibus qui castrantur
pollutionem in somno. non oportet in corde eorum
post huius pilus. si vero castrantur post pollutionem.
propter pilos peccatorum omnis pili defluit. efficaciter
feminantur et molles aio corpore imbealles. unde
aristoteles. libro viii. dicoes hominum qui castrantur muta-
tur et efficaciter qui sicut feminas et forme eorum alterantur et figure.
Alia autem aitalia qui castrantur in
iuuenientia efficaciter maiores. sed si castrantur post pfectio-
nem. non augmentantur. cerui. et si castrantur ante
cremenem cornuum. non oruntur eis cornua. et si
post ortum castrantur non ulterius crescent cornua
amplius. nec mutatur. cornua vero ejusmodi sicut sa-
cunt castrati. Et etiam ibidem quod si vituli non castrantur
ato post annum remanent qui. et dicitur quod qui ca-
strantur exibunt radices penitus nervorum. et si acci-
derit in loco vulnerum apostema. et remanserit testis
culum abscessum. et ponunt cinere super apostema. et
quedam aitalia soli castrantur propter testiculos sicut
castores que etiam qui psequuntur a venatoriibus
ipsi dentibus truncant testes. ne ulterius a venatoriis
ribus psequantur. Dicit etiam quod onagri masculi
celant filios. et cuius dentibus pscidunt testiculos
menses a masculis occultant eos et pcamant eis a
manibus non castrantur. Item videlicet. quod autem
testiculi post rimos sibi ad coitum a natura depur-
tati efficaciter pauci intinimuntur. quod tunc non apparent
sed tunc qui instat amoris tempus. crescent val-
de. Hunc igitur testiculi cum alijs membris sibi

administrantibus humoris seminalis principi-
um. et eius primum et radicale fundamentum.
Nam ut dicit Prosternon. Deus ad animalium gene-
rationem suuientem. convenientia preceauit
membra in quibus inseruit materiale principium
generationis. quod quidem sine ambris effectu
non potest. prout ad officium sole. membris ge-
nitalibus siquidem inseruit inseparabilitatem et
appertenit. ut unumquodque animal ad seruat-
rem speciei et multiplicationem sui animaretur et
hoc quidem diuino motu factum est. ne forte
ab hominato coitu ab animalibus generatio
eustaretur. Ad generationis autem talis operationem/
necessitate est duo animalia suuire. scilicet
sculum et feminam. ex quo semine mixto pro-
creantur. quodlibet individuum ita quod in uno ge-
neratum esset sex in vitro. sed in femina esset qui
principium materiale et passuum. In masculo
vero esset formale principium et principali est
castrum. et ideo dicit aristoteles. libro v. quod generatio
animalium duplex habet principium sex marum
et feminam. et mare autem principium motus sicut
forma. femina autem est sicut materia. Et com-
missione autem virtutisque sit creatio et commixatio.
vel creature embrionis etc. Apparuit igitur deus
membra generantia. ut alte res emittat semina
le principium. alterum recipiat. et hec membra ta-
lita deo sapientissime sunt formata. ut ad os-
pus suum. nec meliora possunt esse neque pfectio-
ra (ut dicit Prosternon.) Sed certe his membris pluri-
mi abutuntur. quoniam ipsis ad generationis fructu-
m non utuntur. sed portius per rationis ordinem et natu-
re iura non ad seruandum. pli. sed portiur turpitudi-
ac libidini eadem appellere dinostrantur. et hoc est ista
materia dignum duri sub silento premitur. ne for-
te spuma. et planando originem progressu vel fine
videat carnalibus occasionem cogredi carnalia ex-
hibere. Nec sed soli admonentes vniuersos ne quis
poterit predictorum membrorum officio esse. pro libito ab-
utendum. Nam quantum per legitimam generatio-
nem processu usus voluntarie membris genitalibus
libidinis libidinis exercentur prius virginem.
deum naturae et genitorum iam predictum. nec in ge-
neratione iustorum nisi cum digno penitentie locum
infelios glorie possidebit. nam abusus genera-
tione prius luminum iniuriam et quaz merentur
offensem tollit gratiam. vulnera naturam /
perdit societatem angelicam. acq[ui]rit iebennam /
denigrit famam. evacuat substancialiam / et spoliat
gloria semipinnam. ut dicit ambrosius.

Partix in femina est singulare membrum ad
modum pectoris dispositum ad suscep-
tionem humoris seminalis a natura depur-
tatum. ad quam tantum ad mulierem corporis sensuia

¶ sicut humor menstrualis supfluitas / que ppf menstrualem fluxum & refluxum menstruum est vocatum. eo q̄ circuitu lunari luminis solet accidere h̄ supfluū. vt dicit Iſi. Pecunia muliebris nuncupantur que i mulieribus durant natura liter q̄diu vigeret in ea vis concepiendi. quib⁹ totaliter deficienibus / deficit conceptionis vt & dicuntur muliebris q̄r in solis mulierib⁹ hec infirmitas inuenit. nā sola mulier animal mēstruale est ut dicit Iſi. cuius crux e p̄tate fuit / ges non germinant / moriuntur berbe / amittunt arbores fructus tc. Om̄ni sanguinis p̄petrat⁹ tem & naturā quere. S. li. iij. in tractat⁹ de bus moribus. hoc instrumentum est humane generaz⁹nōis principiū. hoc nobilitū & ignobilitū est comune. in matris vtero nutritiū vñ agerno stre nativitatis irrigatur & nutrit⁹ infantulus q̄diu in matrice seruat. habet autē matris duas cellulas sive p̄cauitates. de cœtrā scz in q̄ masculus generatur. & in feminā que p̄ceptioni feminē p̄putat. fetus aut̄ in duas duas concavitates p̄cepitus vtrāq̄ seruis dispositionē b̄e cōsuevit. In anatomia aut̄ dī q̄ matris tres b̄z cellulas a dext̄is masculo appropiatas. & tres a sinistris feminis deputatas. in medio vero nasatur homo hermofroditus. in matrice vero p̄cipitur fetus. qui a fouendo est sic dictus. cui⁹ folliculū sive pellicula qua circumdat⁹ se cundina dicit. que simul cum infante nascitur & si in matrice casu aliquo post partum in vte ro manserit / p̄culum inducit. nisi nature vñ medicina remedium expellatur. Subiaceat autē ipsa matris muliebris passionib⁹. qñ pat̄ nūmī supfluoz bumor⁹ refectionem. & hoc ex viscofo būore ora venar⁹ opilat⁹ / vel ex frigiditate coartat⁹ / vel ex siccitate ossumē. & he diuersitates p̄siḡ p̄pria dioscure. Nē qñ pat̄ nūmī b̄z mox mēstrualū fluxū effusionē / & h̄ vel ex nimia abundannia quā natura nō p̄t retinere / vel ex nimia acumis bumor⁹ violētia. & h̄ passio si antiq̄ fuerit / vt curat⁹ ex quo .n. officia venar⁹ longo p̄te sunt apta / difficile p̄solidant⁹. Nē pat̄ mātī suffocationē in q̄ passione vñ mulien debere suffocari matrice spūalia p̄pmē te. qd̄ p̄tingit ex nimia bumor⁹ repletione matricē extēdēte. vel ex corrupta & venenosa sumofitate a corrupto būore resoluta vacuitatē matricē replente & extēdēte. vñ magis repleta sup̄ elevata / p̄sumit spūalia vñ mulier pene suffocat⁹. Nē qñ pat̄ p̄cipitatiōnē qñ dext̄orum sine similiorū plus debito inclinat⁹. vel de loco suo extēt⁹ egredit⁹. qd̄ accedit ex neruop̄ ipso sum relaxatōe / ex sup̄fluxis būoribus ipaz matricē agḡuanib⁹. Nē pat̄ aliquā apostemam⁹.

interioris puncturā & dolorē. vt dicit ostan. ee humoribus collect⁹ ad apostema. vñ sequit⁹ p̄cura dolor⁹ q̄uissim⁹ & astura. Nē pat̄ post i p̄gnationē dolorē & distensionē ex motu ipsius fetus & matris circa p̄tū. tūc. n. mouet motu fortiori. vñ necesse est tunc c̄pis matricē p̄cuti atq̄ ledi. Marime aut̄ pātē qñ in p̄tū se erorerat nūf. & exitus fetus a cāu aliquo impedis. qd̄ dūngit aliquoties ex agustijs via p̄tū matris. qñ pat̄ p̄inguedine mulier. aliq̄ et nūmia fetus magnitudine vel debilitate ac defecu vñ tñf expulsus in corpe pturient. aliqui etiā p̄mit̄ fetū esse mortuū. & nō se adiuuat moriendo ad exitū sive ad p̄tū. & aliquā se credit mulier b̄re puer. & gestat in vtero. aliq̄ frustulum menstruosū. sicut narrat arist. li. xvij. Accidit etiā mulieribus post imp̄gnationē infirmitas q̄ mola dī. putabat. n. quedā mulier q̄ post coitū vñi esset imp̄gnata & inflabat vñf eius & apparuerūt sc̄i in ea imp̄gnatiois. & cū puenit p̄p̄s p̄ariēdī no diminuēbat in ea tumor vñf s̄ sic mālit⁹ ḡ tres ānos. tandem pepit frustū carnis ita dux. q̄vir potuit ferro diuidi. & tale frustū mola dī. & h̄ accidit sicut dicit arist. ibi qñ fit suffocatio vel sustentatio p̄cepti ex pauore vel bumore male digestionis. q̄r nūc generat frustū q̄d mola dī in matrice tc. Iſis & mulē alijs p̄tū misera matrē māf nostra.

Nates dicunt̄ co q̄ ipis innitimus duz sedem. vt di. Iſi. vñ globata est in eis caro ne p̄ment̄ carnis mole doles ant. In nābus itaq̄ fertrūcū corporis qui a collo incipit. & vñq̄ ad nates se extendit. vt dicit arist. Iſi. Nates aut̄ sūm ostan. sunt nervosae. & h̄ p̄p̄ coraq̄ & femorū. et trūco corporis colligant̄ nem. & ideo fuerūt canosse / ad tempandā neruop̄. & ossium frigiditatē / ad defendendā neruop̄ sensibilitatē. vt dicit ostan. li. iij. c. viij.

Femora dicunt̄ co q̄ er illa p̄e corporis vñ a feminis discentiū. extēdunt̄ au tem ab ingub⁹ vñq̄ ad genua & mōuent̄ femora in coris quorū p̄caua vñtebra dicunt̄. core nō q̄ p̄tūce ari dicunt̄. Plectunt̄ aut̄ femora intus & nō extra. subtus. l. & nō supra. sicut brachia. vñ a quibusdā frustagines dicunt̄. vt di. Iſi. Fuit aut̄ femora ex magnis ossibus p̄posita. vt di. ostan. li. iij. c. viij. tota & supiori p̄te p̄caua / a p̄te äteriori gibboſa / duo būnia acumia. Fuit aut̄ necessaria magnitudo vel q̄r ton⁹ corporis sunt ossū fundamēta / vñ q̄r maiores portat̄ lacertos & nervos / p̄ quos fit pedū mono volūtana. Fortitudo aut̄ p̄tē extēris fuit necessaria vt locū habeat lacerti & nerui q̄ si essent intrinsecus p̄starent̄ & ledarent̄.

De partibus hūani corpo.

Sunt autē ossa intrinsecō aliq̄tulū rotunda. et h̄ fuit necessariū qđ si ex illa pte tm̄ tortū, ossa essent. totū corpus esset tortū et nō rectū. cōcavitas insup fuit necessaria cū gibbositate interiori ut hinnior esset ictus corp. cōcavitas fuit necessaria. ut cōcavitatū tūriū cēnt subintertia. H̄t etiā femora came et musculis munita ut ossa haberēt tutelā ab intrinseca lesionē. et etiā frigiditātē ossū temperat. sunt etiā v̄sus pte bonis supiorē grossiora. ad ptes v̄o inferiores graciliora. et h̄ erat necessariū ut tanquā media in extremitatē debetēt cū v̄m̄ portioz.

Genua (fm̄ Isido.) Junctioz sūrfer morū et curiis. et sunt dicta eo qđ i vite, ro genis sūr opposita. coberēt. n. sibi cognata sunt oculis. lachrymaz. indicibuz et misere. Nā a genis genua dicunt. cū. n. qđ ḡnū ita formantur. ut genua surfū sint quaz iunctione oculi formantur. ut cōcavū aut recōdūt efficiant. fm̄ v̄bū pbi. Genua p̄mit arcta gena. inde ē qđ qui boies ad genua se p̄sternunt. facilis lachrymanſ. voluit. n. eos natura vte ro matnō rememorare. v̄bi in tenebris sedebat anq̄ ad lucē veniret. (buculq̄ Isi.) H̄t autē genua (fm̄ ɔstan. li. h. c. viii.) Jolla qdā rotunda cartilaginosa. atq̄ cōcava. fuerūt etiā rotunda ut cura et cora in ipsoz cōcavitate facilius itigērent. nemōsa sunt. ne de facili cura a supioribuz sepenſ. p̄pt̄ hoc etiā sunt neruosa. ut actioz spūs aialis ad motū gressibile faciēdūt ad ptes inferiores transmitten. Depaupanēt autē genua a camositate et pinguedine. p̄p̄mo nō emittantur. Si. n. essent nimis carnosa. /de facili op̄ilarer. et sic actiones v̄tū sensibilis p̄ carnis grossitiē impediten. vñ et genua qđ neruosa sunt valde sensibilia sunt et de facili lesio nem incurunt. qđ neruī sensibiles inten. vel et tenus agḡuant. ut dicit ɔstan.

Aura a curredo sūr dicta. quia ab his curim̄ et ingressū facimus et sūr dicitur tibie. qđ tibie sunt similes. siue tube i spē et longitudine. ut dicitur Isido. H̄t autē cura fm̄ ɔstan. infemora et pedes int̄media qbus. diam neruī et lacert. cū supioribuz et inferioribuz cōcatenata. p̄ que influētia gressibili motus et regitue nō tu. ad pedes deriuat. H̄t autē cura et ossibus fortissimis ap̄posita. qđ tanq̄ colunna corporis ad deferendā ipius molē sunt habilitā. sunt etiā qbusdā musculis et camositate a pte veltita supiori. ut sic in applicatoe eoz cū femoribz. nec ab eis recipient nec eis inferret offendicula. vñ tanq̄ culicata ad molē corporis supportandū camositatis ipsoz curu in pte superou inten. ē locata. Sunt etiā nemōsa. ut

sic ad motū velociorē essent habiliora vñ futu. H̄t etiā medullis plena. ut vno vitalis aialis perneruos et arterias ad tibias diffusa custodiret. et ossium siccitas medulle humectatione irrigaret. ut dicit ɔstan.

Pedes (ut dicit Isido.) d̄rā podos gressus qđ ē indedimabile. Nā pedes alterius motibus solo infini incedūt. Et autē pes extrema p̄s hois sustentāt pōdū tonū corporis. Compromit autē fm̄ ɔstan. ex ossibus. et iiii. quorū duo sunt calcaneoz. duo maniculoz passus pedū. r. digitor. rr. Et autē pes subr̄ camosus in extremitatibz planus. in medio a liquitulum cōcavus. Ideo camosus ut ossa anteriarū duritiae tuerent. planus fuit ut supposita facilius paterent. iō cōcavus fuit ut si pes acuto supponeret. ad concavū locū refugiat habeatur. diversis ligamibuz et nervis ossa pedū colligant. qđ fuit necessariū ad maius robur. ppter fortiorē corporis sustentationē. et ut pedes motū haberēt leuocit. Planū autē pedes i aialibuz. Dicit. n. aristot. li. iiiij. qđā aialia pedes bñtia h̄t pedes ad anterius et posteri. et quodam in latēibus sicut aial bñs sanguinem et multipes. et h̄ genus bñ. p̄p̄m̄. qđ pedes sunt in anteriori corporis. et cā illi est. qđ p̄s anterior et anterior sunt adunata in uno loco. Nec idem dicit qđ natura posuit loco manus. in qdrupedibz pedes anteriores. pedes autē posteriores necessarij sunt ut portent pōdū aialū. et h̄ fuit necessariū ut essent q̄tuor pedes in qdrupedibus. Nā ad terrā totū eoz corporis naturalis in suo podere indinat. et etiā ad terrā mouēt rōto bratū apparet. H̄o necesse fuit totū fulcimentū engi ut possint habilius et facilius motu p̄gres. suo p̄gere et mouēt. Ideo etiā fuerūt pedes posteriores necessarij. qđ sicut dicit aristot. qđ p̄s anterior omnū aialū qdrupedū maior est et spacioz pte posteriori. et iō ut facilius possint engi et mouēt posteriorius sicut et anterior. pedes posteriores fuerūt necessarij. ecōuerso autē est de pueri. s. qđ p̄s anterior est p̄derosior inferior. et p̄p̄b incedūt pueri sup manus incurvati et vnuūt manus. p̄ pedibz in pueri. qđ nō p̄t eleuare corpora sua. qđ p̄s supior corporis maior ē inferior. cū ḡjuuenet et hoc augmentat p̄s in inferior. et attenuat p̄s supior. vñ paulati sursum engit.ispō autē qđrūpedū ē ecōuerso. qđ p̄s inferior p̄mo ē valde maḡ. s. in iuuētate p̄ficat p̄s supior et eleuat. et p̄p̄b ēt elevatō capiēt et anterior p̄s equor multo maior. qđ p̄s posterior. H̄ignū bñ ē sicut ibidē dī qđ pullū equū p̄de posteriori rāgit. caput suū ē qđ ērat etatē nō p̄t fa

(cere idem.)

Item dicit Isidoro. li. ii. q̄ pes sinistruſ in animali-
bus in pte anteriori nō est abſolute neq̄ ita
leuis motus / sicut nec ſinistra manū in homī.
pterq̄ in elephante. Item ibidē dī q̄ elephas
in ſedendo ſtrectit pedes ſuos & nō poterit ſtrecte
re quatuor ſimil. pp̄ pondus corporis. & ſtrectit
pedes poſteriores ſicut bō. Itē ibidē dī q̄ vo-
latile ſtrectit pedes ſuos ad poſten. & alia que
ſunt loco manū ſtrectit ad anterius. Itē ibidē
dī q̄ pes deſter maioris ē motus generaliſ in aſ-
ſimalib⁹ q̄ ſinistruſ. & ideo aſalia quedā abu-
lant pmo mouēt pedē deſter. ſicut leo & camel⁹
& arabicus. s. dromodarius. Aliqñ tñ quedam
aſalia mouēt pmo pedē ſinistruſ ſicut vulpes &
lupus que bin pedes & tibias ſinistre pte pre-
hna longiores. & ideo ſp̄ daudicata deſter a ſi-
nistris altius ſe erigendo & ſe ad deſter deſpmē-
do. Et itaq̄ pes deſter maioris calor & mor⁹
& vigo:is / generaliſ in animalib⁹ q̄ ſinistruſ.
(Et eſt ſignu ad hoc.) Halie. ſup ap̄boꝝ. dicit
ſi mulier i vtero ſeu gerēs / uict & 2poſit poſit
pedib⁹. ſubito ſuenterocitata. ſi maſculi babu-
ent in vtero pmo ad veniendū deſter pedē ad
mouebit. ſi ivo feminā guſtauerit / ecouero. Itē
dī ab eodē li. ii. 7. iii. q̄ oē aſial multoꝝ digito-
rum in pedib⁹ / eſt multoꝝ filior⁹ & ecouero.
Item idem li. ii. Pedes omniū q̄dnipedū ſunt
ex osse & neruis & modica carne. ſi r̄ & volatiliū
& bipedaliū pter boiez / cui⁹ pedes ſunt ſubtus
multe carnis. & b̄ pp̄ ſollū & neruox multipli-
ciū deſtione. Et ſunt aſtantia vrentia pede
loco manū. vt ſimia in q̄drupedib⁹. & pſitacis
& porphyrin involatiliib⁹. nā pedū adiutorio
ſe iuuat in cubādo. Itē idem li. viii. Nullū ani-
mal b̄is ſcifuræ multas in pede. b̄z cornua
& tñ oē aſial bñs culmos in ore. pminentes /
b̄z yngulas pedū ſcifuræ. ſicut aper. Idem. li.
viii. Pedes in apib⁹ poſteriores maiores ſunt
q̄ medij vel anteriores. pp̄ ambulationez / &
vt cito eleuenē terra qñ voluerit auolare. Idem
li. vii. Q̄me aſial q̄dnipes bñs multas ſcifuræ
ras in pedibus. vt leo / canis / lupus / vulpes /
generat filios ceteros. De pede igis recollige. qm̄
pes eſt in vltio aſialis / ad eius pfectionē / ion-
guſ / & planus / & canus. pp̄ ſtformationē / ve-
ſtigii impſionē / digiti etiā diſtincti / pp̄ ſuſ for-
tioriē detinonē / oſſeus / & nerueus / pp̄ ſtme
horē durationē / in aſialiū / necessarijs coꝝ ad
erectionē / & motionē / in ſup ad coꝝ deſtio-
nem. In volatiliib⁹ ſcifuræ pedis & curui yngulis
ad uitius acquiſitionem. in volatiliib⁹ dauiſ
pedis / ad ſuſ regimē in aquis & directionem.
Et b̄ de pedis pprecatibus iā ſufficiant.

Lanta pedis eſt extrema p̄ ſeſtis a
planicie ſedicta. Planicies. n. in eo
ſic exigē / vt ſeſtis tere imprimafvt
dicit Isido. Pūnori eute vſtis q̄ cerera p̄ ſeſ-
tis / nea ſpinis vel alijs obicibus pacatur
ſubito. ideo & animantū pedes vngulis & ſo-
leis munum. ne de facili calcando offendant
plantæ etiā rotuſ corporis mole & pondere op̄
primunt. & ideo calceis & ſoleis indigent / ne le-
danſ. vt dicit Isido.

Alceus poſterior: p̄ ſeſtis & inferior
a calcando dicitus. q̄ eo tere vſtigia
imprimunt. vt dicit Isido. Et eſt rotuſ
dus diſpōe. vt dicit 2stan. & aliquantulū lon-
gus / rotundus / ac de facili ledas / oblongus /
vt imprimatimius. Solidus etiam fuit fa-
etus / ne de facili p̄meret. ex mollibus ligami-
bus. cum cauilla colligatus eſt / vt ſeſtis ſunt &
de orſum facilius mouereſ. vulnera ſibi impi-
ſa ſunt diſſicilis curationis. tum / pp̄ ſeſtis ſunt
tareſ camis. tum / pp̄ ſeſtis ſunt continuationem.
vt dicit 2stan. c. ii. li. x.

Itro de pprecatibus
membroꝝ pncipalib⁹
& officialib⁹. de ſimili-
bus membris & coꝝ co-
ditonib⁹ nū eſt dicen-
dum. Primo de ossi-
bus. Nā ossa ſunt totū
corpis ſolidamē. vt
dicit Isido. in ip̄is. n. ſiſtis robur animalis.
Sunt aut̄ ossa ab vſto dicta. q̄ eſt antiq̄ vſe
banꝝ / vt alij putant / ab ore diauifoffa. eo
q̄ in ore pateant. nā vbiq̄ eute & camib⁹ te-
tra celant / excepto ſolo ore in quo ossa dentiū
demonſtrant. compago ossa capiſt diem ſunt /
eo q̄ ſunt ſpacta neruis / vclut glutino quodā
adherent. vteſtule dicunt ſumme ossiū preſ-
tis diſtis grossis ſubglobat. ſic dicit. eo q̄
ad frictionē membroꝝ vertant. vt dicit Isido.
li. xi. Scdm 2stan. aut in li. ii. Os eſt dunoſ &
ſicior corporis aſialis p̄. & b̄ ſunt neceſſarum.
au. q̄ ossa ſunt corporis ſolidamē / ſug q̄ corporis
ton / fabrica eſita. & iō oportuit ea eſſe firmiora.
aut q̄ ab exteriob⁹ deſtendit interiora.
Sunt aut̄ ossa in corpe multa / in ſpē diversa / &
b̄ pp̄ ſtmaiorē corporis fortitudinē. l. pp̄ moꝝ le-
uiorſ ſuſtilitatē. Nā pp̄ cauēdā nimia corpo-
ri paſſibiliatē tanta eſt in corporis mēbra collig-
antia / q̄vno paciēt. oſa ſpacta. vñ natura
fere oia dupliſcavit mēbra. vt ſi viuū patereſ
alterium ſpatereſ. & iō vbi oportuit / plura co-
pegit oſſa / in quantitate ſunt oſſa diueraſ / q̄t
in magnis mēbris ſunt magno. / in quib⁹ gua-

De partibus hūani corpo.

Item sunt in q̄litate diversa/cū quedā sint lōga/qdā rotunda/quedā p̄caua/quedā solida. Solida sunt quedā pp̄ maiorē fuitatē. Causa vō pp̄ maiorē motus levitatis. Nā quia magna erāt t̄ mobilia/fecit ea natura p̄caua/que duab⁹ de causis sunt medullis plena/ne. P̄cauitate frangerent̄/t̄ ut inde nutritent. vñ p̄ evaporationē medulle p̄ poros ossium/canines q̄ sūcūp̄ ossib⁹ viciniores/sunt ceteri dulciores. Sunt enā ossa q̄busdam nervis inuicē p̄stincta/ne et nūmio motu ossium distinguerent̄ t̄ sibi inuicē efficacius cooperant̄. In p̄ma aut̄ ossiu p̄iunctione inest qdā viscose humiditas vel levus innicē mourent̄. Sunt etiā in extremi canibus cartilagine vestita/ne ex nimia p̄fricatione lederent̄. (bucisq̄ stan.li.ij.c.ij. Seundū arist. li.ij. Os̄a fuerūt creatā pp̄ta/lutes corporis mollis.q̄m̄ natura ē eis valde dura. In aiali vō carente ossib⁹ ē membr̄ pueniens ossibus/t̄ eorū defectū supplēs. Sicutari sta in pisibus. Sicut. n. omniū venoz p̄ncipiū est cor vel epar sic sp̄odile do: si omniū ossum p̄ncipiū est sup q̄b fundant̄ t̄ radicanf̄ ossa sicut haucū a sup carinā suā. Natura ita q̄ ossū est primū cū sp̄odili/q̄ ossa sp̄odilia sunt custodiēta teneritatē copoz animaliū. t̄ ossa que vicinanē venti/sunt pua/vt nō p̄bi/beat tumorē venti. pp̄t cibum aialis. Item idē. ossa masculoz formiora sunt ossib⁹ femiaz generalis t̄ duniora. t̄ matime ossa leonis. q̄ p̄ter sui duriciē et se ignē mittit/moē lapidis si ad inuicē collidant̄. ossa vō auū sūt debiliora alīs t̄ sūt pīscū. Itē idem li.ij. Os̄a absēsa nō recrescunt sicut nec cartilago. q̄r creatio illius ē p̄p̄inqua creationi illorū. cū cornua t̄ vngule aialiū t̄ auū rostra p̄nt ad ignē molliſſicant̄ t̄ curvati. ossa nec incurvant̄/nec molliſſicant̄/nec siccunt̄. Sunt dūndū. Itē idem li.ij. Aial bñs spinas loco ossū ē pauca sanguinis. H̄c oē aial bñs dētes in vtrāq̄ mādibula/bñ ossa medullata/t̄ ipoz medulla sūt ē pingue dūni. Quedā m̄ ossa sunt spissa t̄ dura/vñ vis̄dens esse sine medulla. vt ossa leonis t̄ elephātis. q̄r medulla talū aialiū latē est in pori ossūm t̄ occulta. Necollige igī brevis ex p̄dicti. q̄r ossa sūt totū corporis fundamēta/frigida/dura t̄ secca. t̄ pp̄t dominū frigiditātē naturalis sūt alba/formora t̄ frigida/t̄ firma inter̄ p̄caua/medullis plena/ligamenta nervosis p̄iuncta/cōtinuo se supportant̄. Nā minora sup maiora radicanf̄/t̄ maiora minora m̄to nature artificio coaprant̄. Sunt enā cute t̄ carne vestita q̄l vtrūsp̄ fulmenta flexibilia nerui naturali in stura/a calore camis t̄ sanguis temp̄amentū.

tedipientia. Sunt enā eī se insensibilia/m̄ ve/bementē in seruit corpori lesionē q̄i sūt p̄cussa vel p̄fracta/t̄ b̄ pp̄t neurop̄ viabilitē quorū ligamen̄tē sunt inuicē p̄iuncta. Contigit aut̄ ossa pa/ti et cā extirpant̄. sicut ex fracione/p̄cussionē/absessione/t̄ iuncture/egressione t̄ hmōi. Quāc̄ et cā in trīseca. t̄ b̄ aliquotēs ex materie fūtōse. corrosionē. vt p̄z in ellipitam ad ē ignez facē pacētibus. Quāc̄ ex numia humorū m̄ iūctūtū ossium aggrauatione t̄ repletione. vt p̄z in arthritidē. t̄ q̄nq̄ ex medulle intēnōis cozru/pnōne. vt p̄z in leprosis. q̄nq̄ ex humorū me/dullaris p̄sumptōne. vt accedit in ethiā t̄ con sumptis. dolor aut̄ ossium tanto ē q̄uioz/t̄ pēnūcūlosioz. /q̄to in profundiorib⁹ ossiū p̄cauita/tib⁹ radicālē. vñ ossa corrupta camē sibi. p̄t̄ main paulat̄ corruptūt̄ t̄ putrefactōnē in ducunt̄

Dedulla (bñm. Iſido.) est appellata eo q̄ madefaciat ossa. irritat. n. t̄ p̄forat ossa/vt eorū temperā q̄litatē frigidā. Est aut̄ medulla (bñm. stan.). Substantia calida t̄ humida t̄ ex purissimis p̄nibus t̄ vñctuōs humoribus. nutribilibus in ossiū p̄catitātib⁹ generata. vñ sua caliditate ossiū tempat frigiditatē/t̄ sua humiditate eorū siccationē irrigat/t̄ sua substantia p̄p̄ietatē h̄mē aialiis nutrit t̄ seruat. Pedulla. n. influēnā spiritū recipit a cerebro t̄ p̄cipue medulla ossium sp̄dilium/que a p̄bīcīdū nucha appellat̄. t̄ b̄ medulla medianib⁹ q̄busdā heruis substantia t̄ motū membris sub collo posit̄. administrat. vt di. stan. li.ij. c.ij. Pedulle etiā (bñm. Iſi.) sua subtilitate t̄ liquida vñctuositate p̄ ossa e/vaporant̄/t̄ liquoē tenue defudant̄. q̄ liquor a calore vetero resolute/m̄ remēdū aialiū amoris t̄ voluptatē generat inceptū. vñ. s. d. tribus. vñ t̄ animalia bñr ossa medulla plena in libidine sūt prota. vt di. varro. que nō bñt ossa solida t̄ medullis vacua/rarus in veterē amouēt. vt p̄z in elephante. Pedulla. n. (vt dicit varro. In aia lune imitat̄. nā crescent̄ luna crescat/t̄ decremente decrescit. vñ p̄ occultā quedā respiracula vim lune sentit. bñm. n. mutationem immorat̄ in sua substantia vel auget. b̄ est videre in aialiū t̄ etiā in arborib⁹ quāz humorū medullaris supabūdat in plenilunio. t̄ in novilunio depaupat̄. vñ tūc arbores in serere nō ē bonū. q̄r fructū efficiunt̄ vñctuōlosi t̄ de facili p̄putrēscent̄. t̄ b̄ forte accedit. pp̄t su p̄flua humiditatē/quā surculis nūc inserit̄ cōspītē in medullā/cuius supflū nō p̄t regi/t̄ digeri a natura. vñ talis humorū p̄stmissus ad fructū ē cā p̄mūlatoz/t̄ celer̄ putrefactōis.

arbores q̄n̄ sunt
plantande.

Item dicit arist. li. r. animatiū. q̄ afal b̄is dentes in utrāq; mādibula bz medullā silem pinguedini. t̄ q̄dam aialia non bñt multum & medulla. sicut leo qui bz ossa dura & spissa. in q̄bus pax est de medulla. t̄ ideo singil q̄ oio medullā nō habeat rc. **M**edulla bz dyas. me dicinalis est valde & p̄cipue volatiliū & aialia silvestr. nā labior̄ sanat excoriationes & eorū vlcera & glutinat & scissuras. auriū dolorē m̄ti gat glandium duricē emollit. pedū vesicas sanar. dolorē gutturis mitigat. & māmillap. pbi scias & cibicis est singulare remedium. vntē. n. resumptiū am bz. vnde & humorē depdituz in membris restaurat.

Cartillago est ossiū teneritudo & dura est cartillago. eo q̄ leui caret dolore. dū plectū. vt dicit Asidu. vt p̄z in auribus & canibus & costaz extremitatib;. **N**az cartillaginosa duriora sunt carne. & ossib; molliora. fecit aut̄ natura talia loca talis dispōs. ne forte rumpentur cum pl̄caren. vt di. Pstan. li. iij. c. x. **E**cclit aut̄ cartillago extremitates ossium. ne in suis iunctur ex nimia p̄fricatione. exasperentur. & vt facilius ossa cū canib; iunge rentur. **D**icit aut̄ arist. li. r. q̄ cartillago p̄cisa nō recrescat. q̄ eius creatio creationis ossis ē similis. nec bz cartillago sensu aliquā ex se. & nō modo nervus sibi iunctus cā est sensus & motus q̄ sicut vel mouet. vt di. Pstan. **In** medio aut̄ cordis aialis est os cartilagineos in sua latitudine positū. & sedes cordis est appellatum. vt di. Pstan. li. iij. c. xx.

Contra corporis ptes q̄s greci nemos vocant. eo q̄ artuum p̄iunctiones bis fortius cobererāt. maximam. v. v̄tūz facere nervos certissimā ē. q̄ q̄to fuerint dēcōrēs. tanto p̄pensius augēt firmitatē. vt di. Asidu. **S**ecundū p̄stan. aut̄ nervi fuerūt necessarij vt sensum & motū defenserent mēbris p̄cipue ossibus & cartilagineibus. & byōi que erit sensu non bñt. neq; motu. oīm aut̄ nervoz p̄pauz fundamento est cerebꝫ. q̄ voluntari mons & sensu est p̄ncipiu. **D**ēs aut̄ nervi aut̄ de cerebro p̄cedēt. aut̄ de medulla cerebri. id est de medullis spondiliū. tale mediū fuit necessariū ne si immediate oīs a cerebro p̄cederet & rumpendo lesionē incurret. ppter nīmīa vie longitudinē a p̄ncipio sensus in actu sciendi & potentia vegetādi tanq̄ potētiā nō bñret. **N**eruū ḡ a cerebro p̄cedētes sunt moliores. **P**er nucha aut̄. i. de medulla spinali. s. p̄cedētes sunt dūiores. & exētes a prora cerebri sūt molliſi.

simi. q̄ sensu portat alios. **N**ā mollesces cito mutat intra sensibilitates. p̄cedētes vō a puppi sunt dūri. vt motū possint pati. q̄ molliaye loci motu cito numpujit. **N**ervoz aut̄ a cerebro exentiū sex sūt paria. quoꝫ p̄mū par p̄gredit ad oculos. & alia organa sensuū vt eis deferat sensu & motū. bi alijs nervis p̄cauiores & molliores. & maiores sunt. & ideo magi p̄cau vt āplior spūs p̄ eo sensibus administret. **S**unt maiores ne eoz p̄cauitate eoz substātiā num perever. & vt maiores p̄titas spirātuū in eis idū dēfer. fuerūt & molles. vt in eis sensus velocia & expeditius p̄ficeret. bi nervi in egressione a cerebro sunt molles & leues. & quārō plus elōgātur. sātō dūiores effidunt. **S**ecundū par neroꝫ incipita posteriorū pte p̄orum nervoz. & illud par erit p̄ quoddā forāmē viānū p̄cauitan oculoz. & oculis motū tribuit. **T**ertiū par incipit retro post scđm. & q̄ sedē capiſt crētes a puppi cerebri in q̄woꝫ nervos p̄icularēs se diuidit. & p̄ diversa loca reticulariter se diffundit. **Q**uartū par p̄mo pari p̄iungit. & ab eo diuisum post matrem piā diffigit vt p̄ ipm sibi tatus prebeat. **Q**uintū vō par i egressione sua in duos diuidit nervos quoꝫ vnius auricula num foramina intrat. & ibi se dilatāt auditiū auribus administrat. **A**lius ad maxillas p̄ tympanū se diffundēt. mēbroꝫ collateralū adiūtūt actiones. **S**extū vō par a puppi v̄t extē. & ab unoquoꝫ horū trium itez extē. & ad motum sensu p̄ficiendum inferius & superius vniū formis se diffundit. **A**dhuc ppter ista paria exīta a puppi par vnu. & ex isto nucha orū sumit. **H** in lacertos lingue & gutturū se diffundit. Et eis motū & sensum tribuit. **P**ref nemo iā dīcōs oīs alij nervi corporis a cerebro quidē egredīunt. s. nucha. id est medulla spōdiliū media te. **I**n vniuerso vō dicunt esse duo nervoz paria. t. xxx. & vnum m̄iū impar. & bi oīs multiplex defendunt & p̄catēbationib; corporis & membroꝫ mīro nature artificio vndiq; dividunt. **B**ucalē Pstan. in panteg. li. iij. c. x. **S**im arist. li. iij. in locis ossium & multitudo nervoz & nervus naturaliter in longum fundiuntur vel funditur & non in latum. & ipse extendit extensione multa & in circuitu nervi est humiditas viscosa conservans nervum. & omne animal habēs sanguinem. habēt nervum & nervus p̄ficiens non recrescit. nec & divisus recomponit sicut vena. que scilicet inscisa de facili reintegratur. **D**iciteniam idem libro decimonono q̄mākima virtus animalium est in nervis & maxime in tauro q̄ q̄to senior. tāto dūior & fortior & dūnor. et nervus est vñ extēndit. sicut corda.

De partibus hūani corpo.

Recollige igit̄ ex p̄dīc̄ q̄ neruus a cerebro p̄n cipium sumit. et ab eo sensum et motū recipiēt alij sensum m̄buit p̄tes corporī diuisis colligit et annexit in suo exitu molle. s̄ in fine ductum se ostendit. in sua p̄cauitate sp̄m recipit et austodit sua fl̄exibilitate. ossa fl̄exibilis flectit. diversas passiones in se recipit. ut dicit ḡstan. s. incisione puncturā. sectionē. relaxationē. operationem. ut p̄z in panteg. li. ix. c. viii. li. xi.

Vene sunt dicte. eo q̄ sunt viē natānq̄ sanguis atq̄ nui p̄ totū corpus diuisi q̄bus vniuersa mēbra rigant et nutrit. uniuers. ut dicit ḡsto. Incipiūt autē vene sūm̄ cōstan. ab epate sicut arterie a corde et nervi a cerebro. et fuerunt vene necessaria sicut vasa sanguinis ut sanguinē ab epate ad mēbra corporis numerā defert. Hūc autē vene necessario nature tenerioris atq̄ molliori q̄ nervi. ideo ut e pars nature vicine mutantur aliquātū sanguinem ad se venientē. Hūc autē vene oēs ex vni ca tunica facit. nō ex duab. sicut arterie. nā arte sp̄m recipiūt et custodiūt. vene igit̄ ex euenies ab epate. ab ipso velut a mēbre nutrimentum sanguis suppeditat et sanguine et sp̄m vniuersalib⁹ mēbris ex gentiaz ipsim distribuit. et h̄ mīro quodā nature ingenio vñ et p̄ singulas p̄tes corporis se diffundit. et mīro quodā nature ingenio sibi mutuo subserviūt. Int̄ alias autē patētes et occultas ē vene que etiā vocat arteria que nature fuit ne cessata. ut calorē naturalē a corde. ad oīa alia membra deficeret. Hūc autē be arterie ex duab. tunici vel pelliculis p̄positae et sunt in forma si milco. s̄ in substantia dissimiles. eaz̄ intēriora sunt villosa. quaz substantia est dura. et multo grossior q̄ sint extēriora. extrinsecus autē sūt villosa p̄ longitudinē. quaz substantia ē dura. p̄pter necessitatē motus. s. dilatationis et strictionis. Nam dilatando se motū a corde recipit et hoc per villos longitudinis. Constringendo autē se fumosam supfluitatē expellit. q̄ sit panniculus in latitudine villosis. in q̄bus retinet spiritus qui a corde trahit. unde duriores sunt extēris omnibus alijs venis. q̄s fuit ne cessari ne forte rumpent. Ne autē vene a corde incipiūt sinistra p̄cauitate. et bac. n. p̄t dicuntur due pulsatues. quaz una intērior p̄anicula h̄z molle. et h̄ vene pulsatilis vocat que ne cessaria fuit ut mīle q̄titatē sanguis et sp̄m pulmoni deficeret. et aerē accipit quē admiscetur sanguini et ei⁹ feruorē temparer. H̄ vene pulmonē intrat. et ibi multiformē diuidit. Altera arteria ē p̄ore maior. quā aristo. horū vocat. ista a corde ascendēdo in duas p̄tes diuidit.

Nā vna tendit sūstū. deferēs sanguinē depuratu et sp̄m vitalem ad cerebū. utrūque sp̄m aialis generēt. numiaq̄ et ḡserue. Altera vno descendit inferius et h̄ retrosum et sinistrorum antrosq̄ et retrosum multiplicatē diuidit. (bucalib⁹ ḡstan. li. ii. c. viii.) Recollige igit̄ q̄ vene est vebiculū sanguinis custodia vite aialis. q̄ tuor humores sanguineos in se p̄tinet deputatos q̄bus sanguineos p̄tes corporis nutriunt. Insup vena est h̄caua. ut faciliter sanguinē recipiat et s̄m nature indigentia. vena ad vena sanguinē reducat et transfundat. Vena etiā sanitatis et infirmitatis est nūctia. nā p̄ arterias pulsū et venarum dispōz de debilitatē cordis sive fortitudine a medico iudicat. Vena autē si corrupta fuerit. corrupti sanguinis ostentia. totū corporis est corruptiua. ut p̄z in leprosis quoq̄ sanguis est corruptissimus in venis. a q̄bus mēbra nutrientia suggendo insanabilē h̄bunt corruptionem vel infirmitatē. Vena etiā in brachio ledit. p̄bile. et aperit. ut eius lesione totius corporis infirmitas subleueat. Vena etiā nimis angusta. came vel pinguedie nimis p̄sse. minus bñt de sanguine et sp̄m q̄ alie. et ideo in ea p̄substantia caloris naturalis deficit. et vitalis sp̄s morit. vii et talia aialis nimis viuunt. ut dicit ḡstan. li. xi. c. viii. Astro. dicit li. ii. Vena (inquit) si fluent insula vel absula crescit et reconiungit. qđ nō facit neruus. Itē idē li. vi. Quales sūt vene sub lingua aialis. talis sunt in colore fuscus ei⁹. vñ dicit q̄ oues bñtes sub lingua venas albas. bñt fetus albos et ecouerso. Quae resupra de proprietatibus lingue.

Atro autē s̄m remigium a carie est dicta / id est putredine. Est. n. caro. (vedicat Grego.) Alultū alterabilis et p̄sūs de facili pumbilis. et cā caro multiplex sive dicit Grego. q̄ alia est caro piscaū. alia volantilis vel voluc̄. alia serpēnum. in h̄ hūana caro. obtinet priuilegiū. q̄ caro humana formenobilissime. id est rōnali aie est p̄tūcta. ideoq̄ sus p̄ omnia mirabilissimum ē. in nouissimo ipse caro bovis caro dei est effecta q̄n vñbum caro factū est et habitauit in nobis. q̄n caro que erat ex editione infirma. ex assumptōe a h̄bo suprema omvium est effecta. ut dicit ḡrego. Est autē caro (s̄m ḡstan.) naturalis calida et humida calorū naturalis fomentū. ossiu⁹. neruop̄. et lacerto⁹. coquimentiū. eorum defensio. et frigiditas. eoz tempamentū. cui⁹ tres sunt sp̄es. Quedā. n. p̄s musculis nervis sive cordi est admixta et dicitur lacetus. Alia pars carnis est interdurum et molle temperata. Ut cartilago.

Pinguedo vnta^r

Tertia ps est inf glandosa. Sola caro matie est in dorso & in gingivis. caro autem qui in corap iacet pte exterior ossium sup eam quiescentium est. qui cultura & necessariu fulcimetur. Caro vero dor si tam interior & exterior fuit necessaria duabus de causis. Nam medullam spodilium. s. nucham cale facit & peccitat infossa replet & custodit nervos. ne ascendentes & descendentes. ppere vie longitudinem disruptant. & aenam intemperie & emam secam lesionem dorfi maxima defensio est. Caro vero non inf dentes eorum seruat radices / nutriend eos ut sine stabiles. Caro autem glandulosa est multiplex. quedam vero humectat. ut caro mamillarum & glandes sub lingua que generat salivam / ne eos & lingua & mamma siccitate nimia a motu intestinali retardentur. Aliam vero ps nodosa & glandulosa loca repler vacua venae & nervorum fuerit loca & eorum recipit superflua que residuntur. Tertia vero circumdat stomachum & intestina cui ad inservient nervi & arteriae quedam reticula monili sensuum interiorum depositaria. nec illo via fuisse tuta nisi eis esset subtracta. Et caro glandulosa ut nervi & arteriae sup eam suauius esserent. & ut si quod eis durus forte occurreret / mollis loca ad quem refugerent / inueniret (bucusq. stan. li. ii. c. xiiij.) Caro vero non inf madre & pinguedinem tempesta laudabilis est & sana. pricipue quod corruptio sanguini non est infmita vel ab eodem genita vel numera. quod talis caro est principium corruptionis sicut dicit aristoteles. li. iiij. & stan. li. xi. c. xvij. Dicit etiam aristoteles. li. iiij. quod caro nimis abundans impedit spiritus operationes. & ideo creatio caput non fuit ex multa carne ut esset melior sensus & intellectus perfectior. Primum idem li. i. Quoniam locus arca oculos est multe camis / maliciam designat dispotis & astutam & maliciam & suetudinem & male formationis / id est defectum informante non raro non si fuerit caro vel massa carne multa nimis & obtusus informatum debilis / mostrosas genit in corpore passiones. (sicut dicit idem li. vii.) & ponit exemplum de muliere quod credidit se operisse. fructu sive fetu / & tandem pepit frustu horridum carnis / quod a medijs mola nuncupatur. te. ps etiam corporis camisa tenera est & mollis / & iocundus est laborem. vii dicit li. iiij. quod pedes camelii sunt multe camis sicut pedes visli. quod proprie fuit camis solitaires de corio fortis quod debet laborare ut auferat ab eius dolor. Nec etiam caro est (sicut dicit idem li. xiiij.) Primum insitum sensus nec membrum quenam carni non numerus quod est organum sensus intra carnem. & ideo caro mortua vel pericula nihil sentit. quod ex se non habet principium sensus & tenetrum. quo corruptio vel ex toto opilitato / fit insensibilis ipsa caro. ut prout in galutis medicis

Omnes autem animales curu rostrum & acutu vnguis vescuntur. silt & ferre & ea pectora est caro. ppere necessitatem vivit. pte. li. xiiij. Quae autem pectora sunt paucae camis / sunt aisoles & bonivolas / & acuti visus / sicut ibidem dicitur. Quae autem multe pinguedinis / sunt cardiorum motus & voluntas / & pinguiiores & camiosiores sunt in hieme quam in estate. tum / quod porci tunc claudunt & bucores clausi in pinguedine & carne condensantur etiam ratione honestas / quod de loco ad locum minus solito tunc mouentur. sicut dicitur Isaac in diebus.

Pinguedo est res humida super pelliculas / & loca nervosa colligata. ut dicitur stan. Sanguis. n. subtilis & vinctus pinguedine non aggregat in locis calidis & sibi penetrabilibus. sed cum puerit ad loca naturae valiter frigida / ibi tandem congelatur & in pinguedinem pertinet. quod fecit natura ex necessitate magna. ut s. nerui & pellicule naturaliter sicce pinguedinis humiditate temporentur / & difficiuntur casu aliquo numperentur. ut ex calore intedusus & pinguedine interiora ab exteriori frigiditate aeris prohibentur. ut dicitur stan. li. iiij. c. xiiij. & anist. li. vii. Pinguedo ex sanguine indigesto in corporibus animalium generali & maxime ppere putat motus. & pinguedinem augmentat pinguedo / tanquam diminutum sanguis paucus. Item stan. li. xiiij. motus dissoluit pinguedinem silt & calor. vii in omnibus animalibus renunculus dexter minor est pinguedinis quod sinister & est maior. quod in dextera pte calor naturalis fortior est quod in sinistra & maior est motus. pinguedine corpora sumuntur. & nimis adipe repleta / pessima silt & pessimis morbis appropriata. quod naturalis calor in his modis corporibus sepius sufficit / & via spirituum operatione pinguedis includitur / & ad regimen nervorum & arteriarum spirituum influentia debeat negari. (et dicitur ibidem) quod omnia corpora pinguedis propter humorum superflua abundantia in eis adunquam plixio:em incurrit infirmitatem / accurritur diorem. nam pondere pinguedis pressa / ad nullum se mouet exercitium ut calor naturalis augeat / & sic pinguedo gelata dissoluitur. vii & calor naturalis deficit & mors subitanea sequitur. nisi forsitan citius succumatur. ut dicitur stan. li. xi. c. xvij. Recollige igitur pinguedo vinctus situm sua est ignis nutritiva. sua aerea levitate rei superficies penitus / nervorum & venaarum mitigatrix / defensiva & relaxatrix. pellitur enim cori remollitrix / pororum / senorum opilatia / calor vitalis / seruatrix / vacuatrix & cauatrix corporis repletia / & rugarum cutis extensiva / venarum & arteriarum corporum compressionis / actionum anime sensus. s. & roris im-

De partibus humani corporis.

alierē pingueſ q̄e nō gr̄iunt

pedis tūa, ſplémenti ḡnatiōniſ aialū tardatua. Et enī in ap̄boriſimis p̄ mulier nimis pinguis nō p̄cipit, ſi nō marcescit, nec muſ, q̄r enībus viam matricis interducit. Et etiam pinguedo bimacatua, de facili enim non ſicatur. Nū dicit Aristoteles libro. iij. q̄b rodū aialis abundans in pinguedine, nō coagulaſ ſicut equi ſi porci. Item oē aial būs pinguedinem nō ſepatā a carne eſt pauce pinguedis in ventre, ſi cū ventre erit que pinguedinis, caro enī multe pinguedinis. Item idē qd̄ ē p̄pē pupillā oculi in oībus aialibus eſt multa ſepi q̄uis oculus ſit durus, ſi oē aial multa ſepi eſt pauca ſeminiſ ſiue ſemina ſiue femina ſi non b̄z ſepi. Animal būs dētes in utrāq; mādibula, (vt dī ibidē) mox aut qñ a corpe exhibuit in aere frigido coagulaſ. Et aut b̄m ſubſtantiaſ pinguedo adeps et armina. Sed vt dī. Ifido. Armina eſt pinguedo adhērens cuti. Adeps ē pinguedo intestina obuoluēs ſi mēbra inten- custodīc̄s. R̄ibus vocaſ pellicula cui adhēr̄ pinguedo illa, q̄ a multis aluta dī. De his dī ſiſus. Intus adeps / anima foris / pinguedo ſit ybiuſ. i. communis pinguedo de oībus dī.

Quis eſt p̄ma p̄ in ſupficie corpori animalis, ſi eſt vocata b̄m. Ifido, eo q̄ corpori ſuppoſita inſcione panatur cuti. n. grece inſatio dī latine. Et enī pellis / eo q̄ exteriores repellit a corpe iniurias vētos ſi. ſi pluiaſ. ſolifq; pſetat moleſtas ſi ardoreſ pelle. n. abſtracta mox coriū dī. coriū aut dimi- nutiue caro dī eo q̄ caro corio tegaf. vt dicit Ifido. Et igiſ cui extērior corporis ſupficies / cariē ſi ossa circulecta ſi oia interiora minu- ens atq; regēs. ſi b̄m vanā membroſ ſi neceſſita tem nunc ſi h̄benoſ. nunc ſe extēdens. Et etiaſ p̄ interioř deſenſione varijs aeris paſſionib; ſe exponēs. b̄z cuti naturalē tenuitatiē vt dicit Ifan. ne corpus nimis occupet. b̄z ſi ſolidita- tem / vi facilius qd̄ interius eſt patineat. ſi extē- ni leſioni obuiet ſi reſiſtat. Et autē cuti mollior in hoībus q̄ in alijs aialibus / ſi b̄ ſi boni- tatem tac̄. Si. n. dura forer ſi ſpilla ſicut teſte conchilium / ſubil ſentireſ. ſi piloſa ſicut aqino rum piloꝝ maſſa ſenſuſ tac̄ attenuaret. unde in volis manuū ſubtilior eſt ſubſtanțiaſ uit ſup- fides q̄ in alijs p̄tib; corporis ve ciuad ad tac̄uſ imutareſ. Et autē cuti tota poroſa / p̄cipue cuti capitiſ / p̄pē neceſſariā ſumofe ſupfluatiſ ex pulſionē. Per calorem. n. poſi aperiuſ. ſi ca- que mē cutem ſi carnē ſum ſupfluia / p̄ vapores ſi ſudores expurgant. Autis enī boī non in oībus mēbris eſt eq̄liſ. Nā cuti facieſ eſt alijs tenuior ſi ſubtilior. ſi b̄ ſi p̄ter ſenſuſ pſecōeſ

7 decoris oſſionem. Si. n. fieret nimis grossa ſrubori ſanguis puia nō eſſa. Si nimis ſpilla ſi anoni ſenſu que viget in facie / nō puenit. Sicut ſiungif cui ſi ſuppoſit q̄ de facili ex coriā nō pōt ſi portiſſime in volis manuum ſi plantis pedū / in quib; adberet. neruſ cordis ſi lacertis. vt dicit Ifan. Dicit autē arist. li. iij. q̄ b̄m colorē coi variatiſ colores vnguiuſ ſi ſoleap ſi piloꝝ in animalib; q̄ ſi nigra fu- ent cuti. ſi p̄dicta erit nigra. ſi alba / alba. ſi oē animal habens ſanguinē b̄z coiūm. ſi coiūm abſciſum caret ſenſu. ſi habet b̄ ſp̄riuſ co- riū q̄ cum fuerit in aliquo loco carente came non recrēſcit abſciſum nec ſolidaſ. vt pater in p̄picio ſi in extremis palpebray. Item li. xii. Cutis in quibusdam aialib; eſta / in quibusdam ſpilla ſm dominium humorū grossi vlti- nū. vii ſi piloſi generant ex aite grossa. ſi tenuis ex tenui. Et in ſenectute cutis grossaſ ſi indureſſit. Quidam ſi corrugat apud ſenectu- tem. p̄pē defectum caloris ſi pluſionē humi- naturalis / ſi tunc imutat ſpecies. Parat autē ſcutis ſicut ſi alia membra q̄ ſi ex cauſa extrin- ſeca ſicut ſi vulnere discontinuatione. ex calo / re ſoliſ ejuſionem. ex frigore palloē / vel linio rem ſeu qualcāuq; diſcoloratione. q̄ ſi ex ca- iminſeca. ſicut ex pluſionē humiditatē ſub ſtantialis corrugationē. vt in ſenib; qñz ex hu- morū infectione. vt in morpheam / leprā parti- entibus. nā natura materiali infecta expelliſt ab interioribus vſq; ad cutē / que ſub aite manēs ipaz imutat ſi ſupinducit infectionē alioq;. q̄ ſi ſquamoſitate. qñz prūtigine / ſi ipetigine qñz cutis / ex corianone / ſi muluſiſe alia paſſi- onem. Pelleſ autē aialū infinitis viſib; boim accōmodant. vt vefture / amature / ſcripture / caligature ſi b̄moi / que longū eſſet enarrare. ſi vir inueniſt alioq; animal cui ſi pellicula alioi ſi ſui boim nō ſit apta. ſi b̄ dicit iā ſufficiat.

Illus de pellede q̄ exiſtē dicitur vt di- p̄. Ifi. Nascenti autē piloſi ex fumo calido ſi ſiccō. vt dī. Ifan. Subnititas. n. fu- mi dū egreditiſ ſi poros / extēriou aere exſiccat ſi dū mollicies extēriou ſumi exiſtē ſi aer extēnre ſi nō ſe diuidentē exſiccat ſi in naturā piloſi quer- tit. Et autē piloſi iuuentu corporis / p̄tē ſi orna- mentum. vt dī. Ifan. li. iij. ſi vi. Dicit autē arist. li. iij. q̄ piloſi nō crescent / ni ſi in corporib; aialib; ḡnantiū aialia. Maran̄ autē piloſi ſum varietate coriā ſialia in quo crescent. vt dī. li. xii. Nā alijs ſialia grossa cuti / grossū b̄z piloſi. ſi b̄ accidit. p̄pē multitudinē ſteſti p̄tē ſi viꝝ ſiue poroꝝ ampli- tudinē. ſi cū q̄cū ſuerit. ſumua ſi ſpilla erupi- li multū tennes ſi ſubtilis p̄pē ſtrictaraz viꝝ

*Armina quid ſit
Adeps q̄ ſit
Cutis in ſenectute
tut ſi grossiſt et
indureſſit / vnguiuſ*

*Cutis tut ſe mol-
licies ſubtilib; q̄
in alijs animalib;*

*Cutis in omni lig. membre
nō eſt capiſ*

*Curare pili capilli
erunt longi*

*Vn cinco rufi
granti*

*Curare pili nisi
ne autem indurantur
Canitatisq; effigies
desigunt*

*Pili greci in hanus
restant*

*Pueri et mulieres
ne caluisstant
et greci*

*Cinare qui talus
efficiunt*

et quoniam humor fumosus qui est in arte fuerit velocis siccitatis / non erunt pilii magui neque longi et cum fuerit grossus et pinguis erunt econtrario . et propter hoc elongantur capilli pilii bovis valde . quod ille humor pinguis est . nec de facilis desiccatur . et ideo habitantes in regione humida / humidam habentes pplexionem . leues sunt pilos et molles si eutilli qui morantur fradice / et econverso duros habent et crisplos pilos quod calidam et secam imbutant regionem / plerumque si similiter habuerint coplerionem . Nam ex calore corrugantur et obvoluti sunt . sicut ibidem dicitur . et efficiuntur pilii crisi in nascendo de arte . quia per duas vias hysias egrediuntur . per n. terrestris fumi et calidi et seci egrediuntur . sicut ibidem dicitur . et efficiuntur pilii crisi . et quoniam senescunt aialia hystria pilos / indurescantur tunc pilii plus quam prius . sicut indurantur plumae aialium . et hoc propter paucitatem humoris . Item ibidem dicitur castrati homines / non crescent in eo ulterius pilii . et hoc propter paucitatem humoris et propter calidam et humoris in membris principalibus diminutionem . Et pili quoniam diversificantur et ceterum seca . Nam ut ibidem dicitur . que calide faciunt pilos albos . nigros autem frigide . et ceteri illi sunt . quod in aquis calidis est spuma plus quam in frigidis . et ideo cum aer calefacit / ex eo efficit albedo . sicut in spuma pingue videtur . Hasta autem mutatione accidit taliter pueri in pilis sicut in capillis / sed non sicut ex aqua frigide vel calide alteratione .

*C*apilli dicuntur qui capitibus pilis . ut dicitur Iustini . Had est facti / ut decori possint / et ceterum rebrum aduersus frigus munitae et defendantur . Capillatura autem incisio cesaries dicitur a cedo . utrumque non tondere decet et non mulierem . Come autem sunt capilli non scilicet . et est grecus sensu nam comam tondere debet . crines autem proprie mulierum sunt . et dicuntur crines eo quod virtus discriminantur et dividuntur . unde et discriminatory dicuntur / quibus capilli diuisi recolliguntur . (buculus Iustini .) Sed in istan autem capillus ex humo grosso et calido nascitur / quod ex calido igneus et intensius humoribus per poros capitis egreditur / et ab aere ex transfoce desiccatur . et sic in substantia capilli conuenientibus humore crescente / crescentur capilli ut pote ab ipso generari et nutritur . Pueri sumi materialia quod perdidit / capillos perdit et amittit . per qualitate ignis sumi erunt capilli . quod si sumus niger / et capilli nigri . et si multus fuerit sumus / multi emittunt capilli / et si paucus / pauci / quod sumus si obo defuerit / perirent penitus et capilli / et sit hoc caluus / tunc veterius capilli non potest recrescere vel tenetur non subvenient medicina . Si autem sumus / talis non deficit sed illud potius aliud habet / non inficit aut impedit / cal-

uices non est proprie / sed infirmitas quodam spalis quod allopera a mediis nascupatur / et quod infirmitate corrupto capilloz nutrimento caduntur capilli et nutrata per capitis anteriorum capitis superficies deficiuntur . tales . non more vulpius qui ex calefactione immoderata padum capilloz caluus casuale pilorum fluctu paciuntur . allopera . non greci / vulpes derlatane . Alias autem capilloz passiones et casus quod sunt in tractatu de infirmitate / de cœno / et virtutibus capilloz . De canicie enarratio et causa quod ibidem dicitur . et enarratio . s. in tractatu de capite ubi capilloz inueniuntur / naturas / et diversitates / et pplexiones sunt gali . baly . et bipos . tamen de canicie haec non est in istis . et alios autores canicies habent ac dicunt et buonum nutrimentum capilloz nimia infrigidatione . Nam dominum flegmatum frigidum et buoni est canaciae generationem . ex fumo . n. albo et frigido / albi efficiuntur tamen pilii quod capilli . Capilli autem nymphorum sunt aristata . catus et canescunt quod alii canes . et haec propter humoris paucitatem et ossium ibi existentium perdiuntur frigiditatem . Canides igitur vesti et etas designat matutinatem et caniculae libidinis et virtutum pueriliu mortificationem / vice pueri et future instans necessaria nouitate . Saluices est proportionatio capilloz . sive amissio ex defecitu sumi humidi interiori per capitis pueries . ut dicitur istan . Sit autem aliquis propter abstinentiam abiciens et defecitu sumi humidi / quod est materia capilloz . sumi aristata . enim isti sunt capilli in frequentia coemuntur / fluunt et paulatim calucentur / et si autem iumentum fluctuerit / ite recte oris post iumentum vero fluenter / iterum non crescentur . Deluuntur autem et defecuntur in parte anteriori capitis / tunctalis fluctus capilloz dicitur . proportiones caluices . et soler accidere vel per numerum cutis raritatem . et per humorum paucitatem . ab occidente non recedunt neque calucentur per partem spissitudinem / et pororum densitatem . et humoris ibi exstinctam viscositatem / ex quo capilli sunt vegetari . ut dicitur Galie . super ambo . unde ibidem dicitur . Pueri et mulieres non calucentur per abundantiam humidis in capitis / ex parte sicut nec castrati . et haec propter alfarum nem sive pplexionis / et dianam frigiditatem / quod latet / quod poros cutis capitis stringit / et fumum coadunando evaporare non permittit . Alii in pilis in mulieribus et in castratis defluunt . ut dicitur . aristal . ut dicitur . Capilli ergo caput custodiuntur / honestatet / et defenduntur . quibus si camenit homo / magis reputantur honestus . Accidit autem iste defecitus per iumentum / et maxime circa senectutem . ex causis super dictis .

// Finit Liber Quintus.